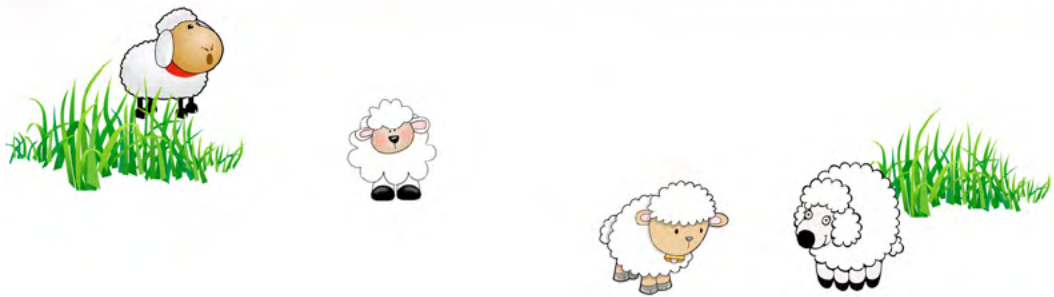

พระเจ้าทรงรักษาคำสัญญา

สารบัญ

วัตถุประสงค์ของการสอน
กิจกรรมตลอดเทอม

บทที่ 1 คำสัญญาต่ออับราฮัม	5
บทที่ 2 การตัดสินใจของโลก	13
บทที่ 3 ทดสอบความเชื่อของอับราฮัม	21
บทที่ 4 เจ้าสาวของอิสอัค	30
บทที่ 5 เอซาวทำผิดพลาดอย่างใหม่หลวง	38
บทที่ 6 ยาโคบได้รับคำสัญญาจากพระเจ้า	47
บทที่ 7 ชีวิตของโยเซฟ	55
บทที่ 8 โยเซฟช่วยเหลือครอบครัว	64
บทที่ 9 คนของพระเจ้าตกเป็นทาส	73
บทที่ 10 บทเรียนของฟาโรห์	82
บทที่ 11 เหตุการณ์ระทึกใจ	91
บทที่ 12 ทุ่งทองเหลืองในถิ่นทุรกันดาร	99
บทที่ 13 รักษาคำสัญญา	107

นำวิญญาน

วัตถุประสงค์ของการสอน

วัตถุประสงค์คืออะไร?

วัตถุประสงค์ คือ เป้าหมายหรือทิศทางที่จะดำเนินไป เป็นการตั้งคำถามว่า ฉันกำลังทำอะไร และจะอย่างไรจึงจะสำเร็จ

เมื่อเราเป็นครูวิชา เราจะต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจน ควรจะถามตัวเองว่า “ฉันต้องการไปถึงจุดไหนในการสอนวิชา ในปีนี้ เทอมนี้ อาทิตย์นี้ และจะทำให้สำเร็จตามจุดหมายนั้นได้อย่างไร?”

วัตถุประสงค์การสอน 7 ประการ

1. ความรอด ความรอดเป็นวัตถุประสงค์ใหญ่ของการสอน ถ้าละเลยในจุดนี้การสอนวิชา คงจะไม่ประโยชน์มากนัก พระวณะของพระเจ้าทำให้ชีวิตเปลี่ยนแปลง ตามสถิติพบว่าเกือบ 85 เปอร์เซ็นต์ของผู้รับเชื่อพระเยซูอยู่ในวัยระหว่าง 4-14 ปี และมากเป็นพิเศษอายุระหว่าง 6-11ปี ดังนั้น จึงเป็นโอกาสเหมาะที่จะนำให้เด็กในวัยนี้ได้รับความรอด
2. ความรู้เกี่ยวกับพระคัมภีร์ นี่ก็เป็นจุดสำคัญอีกจุดหนึ่งด้วย เด็กๆ ต้องได้รับการเรียนรู้และพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับพระวณะของพระเจ้า เพราะสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้เขาเจริญเติบโตและเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ จำไว้เสมอว่าเด็กชั้นประถมปลายชอบทำกิจกรรมมาก แนะนำให้ใช้กิจกรรมที่บทเรียนเตรียมไว้ให้หรือหาจากที่อื่นโดยวัตถุประสงค์ของกิจกรรมต้องสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันกับตัวบทเรียนเพื่อจะช่วยส่งเสริมให้เขามีความรู้อย่างเข้าใจมากขึ้น
3. ชีวิตที่เต็มไปด้วยพระวิญญาณ เด็กๆ ในวัยนี้จำเป็นต้องเข้าใจเรื่องการมีชีวิตที่เต็มล้นด้วยพระวิญญาณเพราะพวกเขาคืออนาคตของคริสตจักร ผู้ใหญ่สามารถช่วยให้พวกเขาใจเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่เปี่ยมด้วยฤทธิ์อำนาจได้ เด็กวัยนี้มีใจพร้อมที่จะยอมรับและหลายคนได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณ ให้ครูมีความไวต่อการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อสอนเกี่ยวกับเรื่องนี้
4. เติบโตฝ่ายวิญญาณ หากมีใครคิดว่าคนที่ได้รับความรอดและรับบัพติศมาในพระวิญญาณแล้วก็ถือว่าชีวิตฝ่ายวิญญาณของเขาสูงสุดแล้ว ความคิดแบบนั้นเป็นอันตรายมาก เด็กๆ ควรจะได้รับการหนุนใจให้ดำเนินชีวิตให้เหมือนกับพระเยซูมากขึ้นทุกวันๆ โดยการอ่านพระคัมภีร์ อธิษฐาน นมัสการ เป็นพยาน และสัตย์ซื่อต่อพระวิหารของพระเจ้า สร้างนิสัยที่จะทำให้เขาเจริญเติบโตในพระคริสต์และเป็นการวางแผนฉบับของการดำเนินชีวิตต่อไปจนถึงวัยผู้ใหญ่
5. การถวายตัว การนำให้มีการถวายตัวในวัยเด็กเป็นงานสำคัญของการสอน เราจะต้องส่งเสริมให้เขาดำเนินชีวิตตามแผนการของพระเจ้า ให้เขารู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้าที่มีต่อชีวิตของเขา ให้เขายอมที่จะให้พระเยซูเป็นผู้ครอบครองชีวิตของเขาในทุกด้าน และให้เขาเห็นความสำคัญของการแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขาเอง เด็กชั้นประถมปลายโตพอที่จะมีความจริงจังต่อความเชื่อ มีความจงรักภักดีและสัตย์ซื่อ การถวายตัวตั้งแต่วัยเด็กมักจะมีคามมั่นคงและยืนนาน

6. รัปี้ใช้ เด็กๆ ขอบริปี้ใช้เขาอยากให้คนอื่นรู้สึว่า เขามีประโยชน์แม้ว่าเขาจะช่วยในงานใหญ่ไม่ได้ก็ควรจะได้รับรางวัลให้ทำในสิ่งที่เขาสามารถทำได้ทั้งที่บ้าน ที่โรงเรียน และที่คริสตจักร ควรเปิดโอกาสให้เขาทำบางอย่าง

7. ดำเนินชีวิตคริสเตียน ช่วยให้เด็กๆ นำเอาสิ่งที่ได้เรียนรู้แล้วนั้นมาใช้ในชีวิตประจำวัน เขาจะต้องเข้าใจว่าการพิสูจน์การเป็นสาวกของเขาอยู่ที่การกระทำมากกว่าการมีความรู้อย่างเดียว ความประพฤติที่บ้าน ที่โรงเรียน และกับคนอื่นๆ สำแดงให้คนอื่นเห็นการถวายตัวของเขาต่อพระเยซูและพระวาระของพระองค์

ถ้าพยายามยึดวัตถุประสงค์เหล่านี้ไว้ในการสอนรวิช ของท่านไม่เพียงแต่จะทำให้เด็กๆ ได้พบกับพระเยซูเท่านั้นแต่เขาจะสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตคริสเตียนทั้งการกระทำ คำพูด และความคิด ขอให้คุณครูทุกท่านพยายามอย่างเต็มที่ ที่สำคัญคือให้ฟังพากรนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะทำให้ชั้นเรียนรวิช ของท่านเป็นตัวแทนขององค์พระผู้เป็นเจ้าของอย่างแท้จริง

กิจกรรมสำหรับตลอดเทอม

ทำแผนที่

เด็กชั้นประถมปลายเริ่มมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระยะทางบ้านแล้ว เคยทำแผนที่ที่โรงเรียน ดังนั้นการที่จะให้พวกเขามีโอกาสศึกษาและหัดทำแผนที่เกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ ที่กล่าวไว้ในสมัยพระคัมภีร์จะทำให้สิ่งที่เขาเรียนรู้เป็นที่น่าสนใจและมีความหมายมากขึ้น

แผนที่ประกอบด้วยประเทศอียิปต์ปาเลสไตน์และประเทศอื่นๆ ในแถบตะวันออกกลางเพื่อจะแสดงให้เห็นถิ่นกำเนิดของอับราฮัมและการเดินทางของเขาจนเข้าสู่ประเทศอียิปต์ ถ้าจะย่อหรือขยายส่วนของแผนที่ก็ให้ตีตารางและลอกแบบจากตัวอย่างให้ใช้เข็มหมุดติดตามจุดต่างๆ ที่สำคัญที่เดินทางผ่านเสร็จแล้วให้ใช้ด้ายโยงจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งเพื่อแสดงให้เห็นเส้นทางหรืออาจจะใช้ดินน้ำมันปั้นเป็นภูเขา หรือเนินเขา ส่วนที่เป็นทะเลอาจจะใช้ถุงพลาสติกสีฟ้าติด

แบ่งช่วงเวลาของเหตุการณ์ (สำหรับบทที่ 7 และ 8)

ให้ผู้เด็กขีดเส้นตามยาวของหน้ากระดาษความยาวพอประมาณเพื่อให้พอกับเนื้อหาจากหนังสือปฐมกาล บทที่ 37-47 เริ่มลำดับเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตของโยเซฟตั้งแต่แรก ตัวอย่างเช่น โยเซฟฝัน โยเซฟได้เสื้อสีสวย ถูกส่งให้ไปดูพี่ชาย ถูกโยนลงในบ่อ ถูกขายให้กับพ่อค้า ถูกซื้อโดยไปทิฟาห์ ถูกกล่าวหาโดยภรรยาของไปทิฟาห์ เป็นต้น

กิจกรรมสำหรับเทอมนี้ให้ทำในคล้ายๆ กันคือติดกระดาษห่อของขวัญหรือกระดาษโปสเตอร์แผ่นใหญ่บนผนังห้องเรียน ให้แบ่งเด็กเป็นกลุ่มช่วยกันทำประวัติชีวิตของโยเซฟในแต่ละช่วง อาจจะวาดรูปเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หรือให้อีกกลุ่มทำประวัติชีวิตของยาโคบ อีกกลุ่มทำโมเสส ต่อไปเรื่อยๆ จนจบ

1

คำสัญญาต่ออับราฮัม

ข้อพระคัมภีร์

ปฐมกาล 12:1-2, กิจการ 7:2-4, ฮีบรู 11:8-12,
เฉลยธรรมบัญญัติ 7:9

เป้าหมายบทเรียน

เพื่อจะสอนเด็กถึงคำสัญญาที่พระเจ้าทรงให้ไว้กับอับราฮัมและ
ให้เด็กๆ เชื่อและทำตามในคำสัญญาของพระเจ้าในทุกๆ เวลา

ข้อท่องจำ

“ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงอำนวยการพระพรแก่คนชอบธรรม”
(สดุดี 5:12)

ข้อคิดสำหรับครู

บทเรียนบทนี้เป็นเรื่องราวเกี่ยวข้องกับอับราฮัมผู้มีความรักดีต่อสิ่งที่พระเจ้าทรงสำแดงพระองค์
เองต่อมนุษยชาติผ่านทางชีวิตของเขา อับราฮัมเป็นคนที่มีความเชื่อและมีใจเชื่อฟังพระเจ้า แต่เราจะ
ต้องเข้าใจว่าพระเจ้าทรงใช้เวลาระยะหนึ่งในการสร้างอุปนิสัยนี้ในชีวิตของอับราฮัม

เราไม่ค่อยรู้เบื้องหลังชีวิตของอับราฮัมมากนัก รวมทั้งเหตุที่เขามาเดินในทางของพระเจ้าแทนที่
จะกราบไหว้รูปเคารพเหมือนบรรพบุรุษคนอื่นๆ อับราฮัมมีอายุได้ 75 ปีเมื่อพระเจ้าทรงเรียกเขาและ
เสียชีวิตเมื่ออายุ 175 ปี ดังนั้น พระเจ้าจึงมีเวลาที่จะทำงานในชีวิตของเขานานพอสมควร

ช่วยให้เด็กๆ เข้าใจว่า “คำสัญญา คือ คำพูดที่สัญญาว่าจะทำทุกสิ่งตามที่พูดไว้” แม้ว่าคำพูดของ
คนทั่วไปจะเป็นสิ่งที่ไม่สามารถยึดถือได้แต่คำสัญญาของพระเจ้านั้นมั่นคงถาวรเป็นนิรันดร์

นำสู่บทเรียน

“ทำที่คั่นหนังสือ”

เตรียม กระดาษแข็งขนาด 1 นิ้วครึ่ง คูณ 5 นิ้ว ปากกาเมจิก

ให้เด็กเขียนคำสัญญาถึงเพื่อน ว่าเขาจะสัญญาจะทำสิ่งใดให้กับคนๆ นั้น วาดภาพประกอบพร้อม
ตกแต่งให้สวยงาม จากนั้นนำไปมอบให้กับเพื่อนที่เราตั้งใจจะให้

บทเรียนจากพระคัมภีร์

คำถาม เด็กๆ รู้ไหมว่าในพระคัมภีร์บันทึกคำสัญญาของพระเจ้าไว้กี่ครั้ง? (ให้เด็กๆตอบ)

ตั้งแต่หนังสือปฐมกาลถึงวิวรณ์มีคำสัญญาเกือบ 5,000 ครั้ง (ขอให้คนหนึ่งเปิดอ่านปฐมกาล 1:29 เป็นคำสัญญาเรื่องอาหาร และให้อีกคนหนึ่งอ่าน วิวรณ์ 22:20 เป็นคำสัญญาเรื่องการเสด็จกลับมาของพระเยซู คำสัญญาของพระเจ้ามีไว้สำหรับชีวิตของเราในทุกด้าน

คำสัญญาของพระเจ้านั้นสัตย์จริง เมื่อพระเจ้าตรัสแล้วพระองค์จะทรงทำตามนั้น อ่านเฉลยธรรมบัญญัติ 7:9 “เหตุฉะนั้นพึงทราบเถิดว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่าน เป็นพระเจ้าผู้ทรงสัตย์ซื่อผู้ทรงรักษาพระสัญญาและความรักมั่นคงต่อบรรดาผู้ที่รักพระองค์พันชั่วอายุคน” ให้คิดถึงคำสัญญาสุดท้ายที่เด็กๆ เคยให้ไว้กับบางคน เด็กๆ รักษาคำสัญญาที่ให้ไว้หรือไม่? บางทีคนไม่ค่อยไว้ใจเรา เพราะเรามักจะหลงลืมและไม่รักษาคำสัญญาที่เคยให้ไว้ แต่พระเจ้าไม่ทรงเป็นเช่นนั้นพระองค์ทรงรักษาคำสัญญาของพระองค์ไว้เสมอ

บทเรียนอาทิตย์นี้ย้อนไปถึงเรื่องราวคนของพระเจ้าคนหนึ่งที่มีชื่อว่าอับราฮัม (แสดงภาพ 1-1) เรามักจะคิดว่าอับราฮัมเป็นคนที่มียศพิเศษกว่าคนอื่น แต่ทว่าเขาต้องมีการเรียนรู้ที่จะเชื่อฟังพระเจ้าเหมือนๆ กับเราไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะทำหรือเกิดขึ้นในเวลาอันรวดเร็ว ในปฐมกาล 12:1 พระเจ้าทรงสั่งให้อับราฮัมเดินทางออกจากประเทศ จากญาติพี่น้องของเขา และพระองค์จะทรงนำเขาไปยังแผ่นดินใหม่ (กิจการ 7:2-4) เป็นคำสั่งที่แปลกมากเพราะอับราฮัมมีญาติพี่น้องและเพื่อนฝูงมากมายที่เมืองนั้น ไม่ใช่เรื่องง่ายที่อับราฮัมจะต้องจากเมืองที่เขาอยู่

คำถาม พระเจ้าตรัสสั่งอับราฮัมด้วยวิธีไหน? (ให้เด็กแสดงความคิดเห็น)

เราไม่รู้ว่าพระเจ้าตรัสกับอับราฮัมด้วยวิธีไหน? อย่างไร? อาจจะเป็นการสนทนาตัวต่อตัวหรือผ่านทางทูตสวรรค์ หรือว่ามีเสียงดังมาจากฟ้าขณะที่อับราฮัมกำลังเลี้ยงสัตว์อยู่ พระเจ้าอาจจะตรัสด้วยวิธีและเวลาที่แตกต่างกัน เราควรเตรียมพร้อมเสมอที่จะเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเจ้า สิ่งที่จะยืนยันให้เราจะรู้ว่าเป็นการตรัสหรือการทรงนำของพระเจ้าโดย (ให้ครูเขียนบนกระดาน)

1. การอ่านพระคำของพระเจ้า
2. บางประโยคจากคำเทศนา
3. คำแนะนำจากพี่น้องคริสเตียนที่เต็มล้นด้วยพระวิญญาณพระเจ้า
4. การได้รับการตอบคำอธิษฐาน

พระเจ้ายังตรัสกับเราในทุกวันนี้เช่นกัน เราต้องพร้อมที่จะฟังและทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ เมื่อพระเจ้าทรงเรียกอับราฮัมให้เริ่มต้นชีวิตใหม่เขามีอายุ 75 ปี ซึ่งไม่ใช่ช่วงวัยหนุ่มๆ เขาต้องพากรรยาและคนรับใช้เดินทางไปด้วยซึ่งไม่รู้เลยว่าจะต้องใช้เวลานานสักเท่าใดถึงจะไปถึงแผ่นดินลี้ลับนี้

พระเจ้าไม่ได้ทรงอธิบายให้อับราฮัมรู้อะไรเลยเพียงแต่บอกว่า “ไปยังดินแดนที่เราจะบอกให้เจ้ารู้” อับราฮัมมีญาติพี่น้องและเพื่อนฝูงมากมายที่เมืองนั้น แต่บัดนี้จะต้องจากคนเหล่านั้นไปโดยไม่รู้ด้วยซ้ำว่าจะไปที่แห่งใด อ่าน ปฐมกาล 12:2 “เราจะให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่” อับราฮัมมีอายุ 75 ปีทั้งท่านและภรรยายังไม่เคยมีบุตร แต่พระเจ้าตรัสกับอับราฮัมว่าท่านจะเป็นบิดาของประชาชาติใหญ่

คำถาม คนที่มีเชื่อฟังพระเจ้าควรจะมีทำอย่างไรเมื่อพระเจ้าบอกให้ทำบางสิ่ง?

อ่าน ปฐมกาล 12:3-8 (แสดงภาพ 1-2) แม้ว่าอับราฮัมจะไม่เข้าใจในการทรงนำของพระเจ้า แต่เขาก็ยอมเชื่อฟังพระองค์และได้รวบรวมสิ่งของแล้วพาครอบครัวเดินทางไปตั้งถิ่นฐานที่เมืองเบธเอล เขาเชื่อฟังแม้ว่าจะได้รับการทรงนำที่เขาไม่เข้าใจเลย และสิ่งนั้นค่อนข้างแปลกประหลาด

คำถาม ถ้าเราเป็นอับราฮัมเราจะยอมทำตามที่พระเจ้าบอกไหม?

พระคัมภีร์ไม่ได้บอกเรามากนักว่าอับราฮัมมีความเชื่อและนมัสการพระเจ้าอย่างไรแต่พระเจ้าทรงเห็นบางอย่างในตัวอับราฮัมที่พระองค์พอพระทัย คือเขาเป็นคนที่เชื่อในสิ่งที่พระเจ้าตรัสและเป็นคนที่พระเจ้าไว้วางใจ พระองค์เห็นว่าเขาเชื่อพระองค์โดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ แม้ว่าจะขอให้เขาทำในสิ่งที่ยากมาก แต่อับราฮัมยอมเชื่อฟังและทำตามการทรงนำของพระเจ้า ความเชื่อและการเชื่อฟังของอับราฮัมทำให้เขาเป็นคนที่เชื่อถือได้

คำสั่งสัญญาที่พระเจ้าให้ไว้แก่อับราฮัมนั้นต้องมีการเชื่อฟังร่วมด้วยจึงจะสำเร็จ ปฐมกาล 12:1-2 แสดงให้เห็นว่าอับราฮัมจะได้รับพระพรและเป็นบิดาของประชาชาติใหญ่ (แสดงภาพ 1-3) “เราจะอวยพรแก่เจ้า ให้เจ้ามีชื่อเสียงใหญ่โตเลื่องลือไป แล้วเจ้าจะช่วยให้ผู้อื่นได้รับพร” หากเขาเชื่อฟังพระเจ้า แต่ถ้าเขาไม่เชื่อฟังทุกสิ่งจะไม่เกิดขึ้นตามสัญญานั้น อับราฮัมเชื่อฟังพระเจ้าและพระเจ้าทรงอวยพรพระพรเพราะความสัตย์ซื่อของเขา

ข้อท่องจำ

สุภาษิต 5:12 กล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าพระองค์ทรงอำนาจพระพรแก่ผู้ชอบธรรม” เมื่อเรามีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้าเราจะรู้จักพระพรที่พระเจ้าประทานมาเหนือชีวิตของเราและเราสามารถยึดมั่นในคำสั่งสัญญาของพระองค์ ไม่เพียงแต่อับราฮัมคนเดียวเท่านั้นที่ยอมรับการทรงนำของพระเจ้า เขาได้นำภรรยา โลก หลานชายและคนรับใช้ไปกับท่านด้วย ชีวิตของท่านมีผลต่อชีวิตของคนอื่นอีกมาก ชีวิตของเราที่เช่นเดียวกัน ความเชื่อของเรามีอิทธิพลต่อชีวิตของเราที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับเราด้วย

การประกาศ

ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เราแต่ละคนให้เชื่อฟังพระเจ้าและเป็นแบบอย่างที่ดีต่อคนอื่นทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน (ขอให้บางคนอธิษฐาน) ถ้ามีคนที่ยังไม่ได้รับเชื่อใช้เวลาที่เปิดโอกาสให้เด็กๆ ตัดสินใจที่จะมอบชีวิตไว้กับพระเจ้าและติดตามพระองค์ไป

ร้องเพลง “ยึดมั่นในคำสัญญา”

ข้ายึดมั่นในคำสัญญาขององค์พระคริสต์
ข้าจะสรรเสริญพระองค์เสมอเป็นนิจ
สรรเสริญยกย่องพระองค์ผู้ทรงมีฤทธิ์
ยึดมั่นในคำสัญญาของพระเจ้า

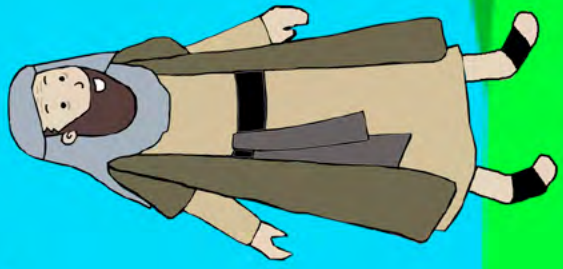
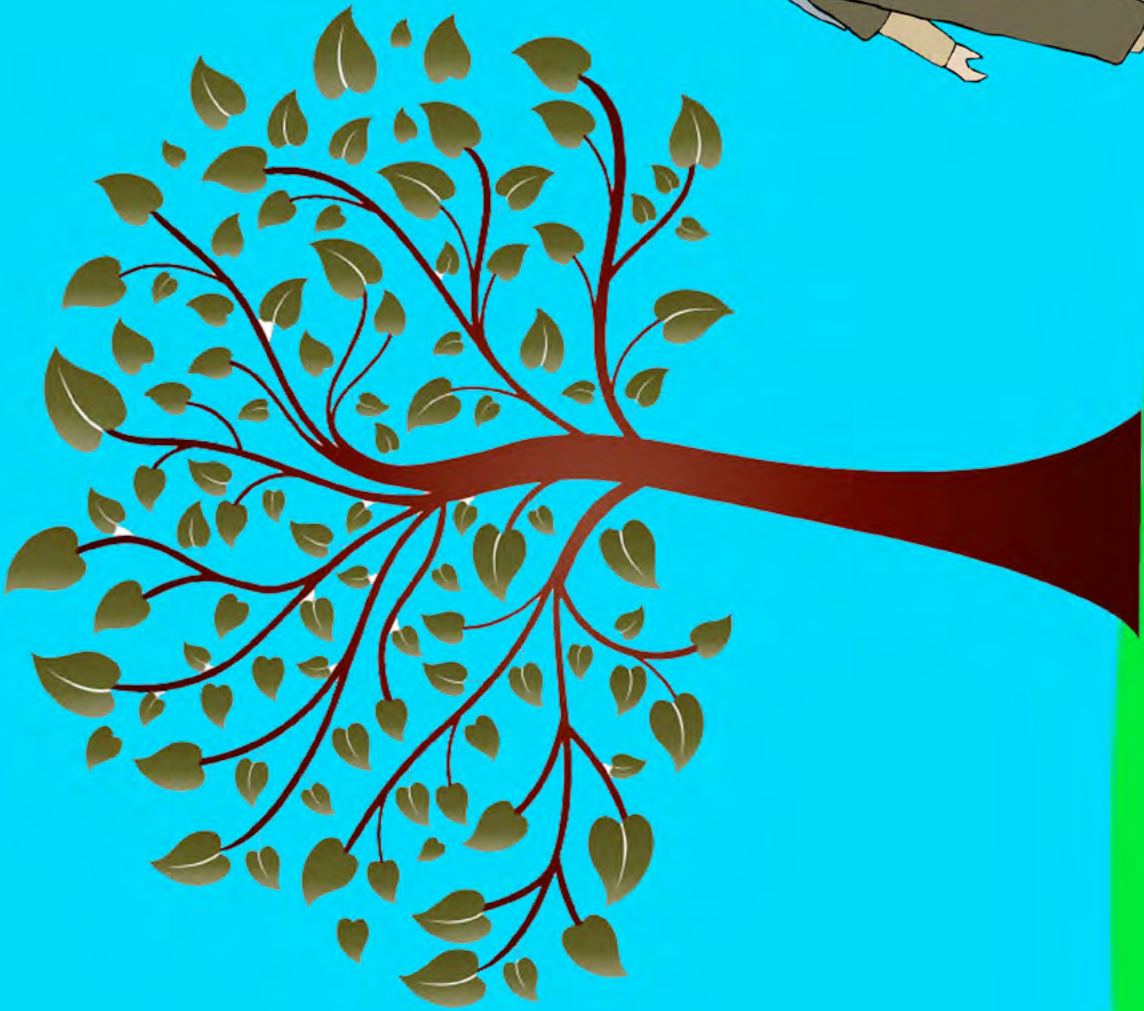
ร้องรับ เชื่อถือ เชื่อถือ เชื่อมั่นในคำสัญญา
 ของพระเจ้าผู้ช่วยเรา เชื่อถือ เชื่อถือ
 เราเชื่อมั่นในคำสัญญาของพระเจ้า

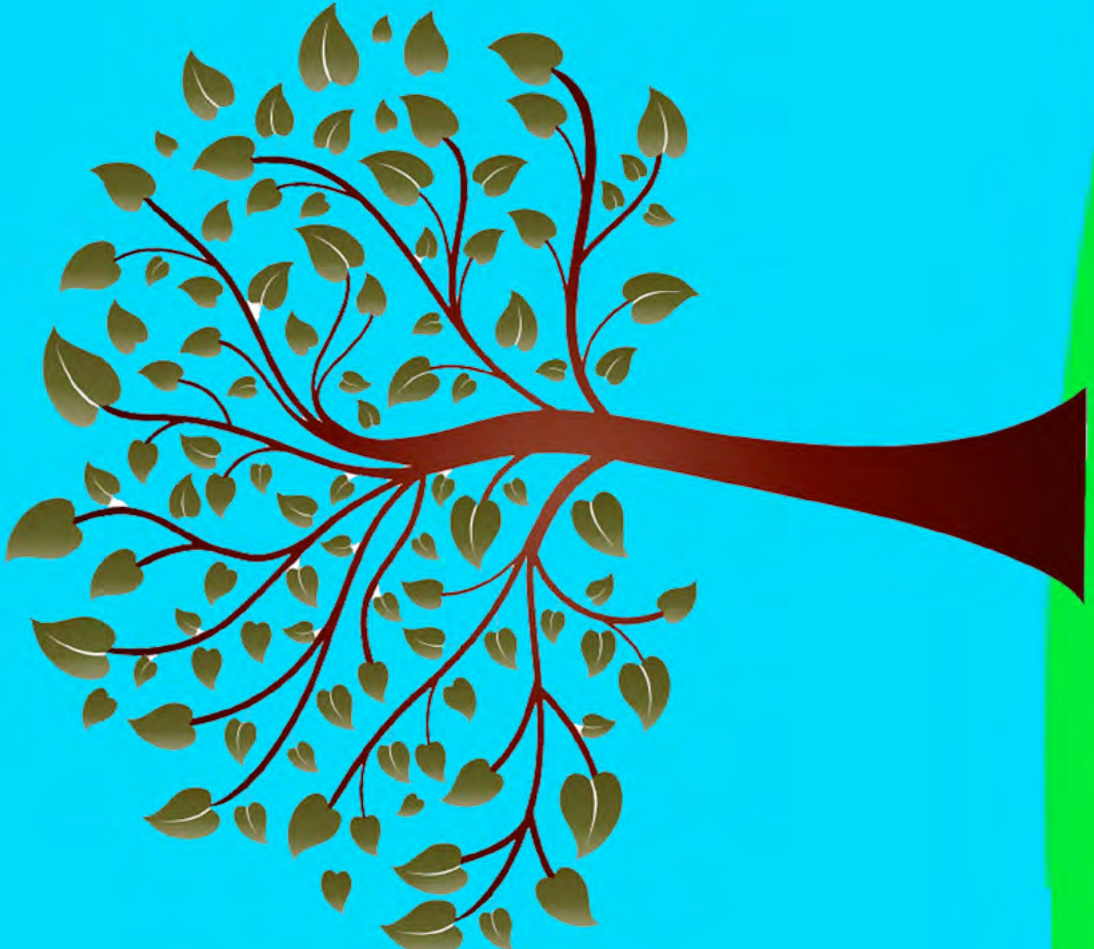
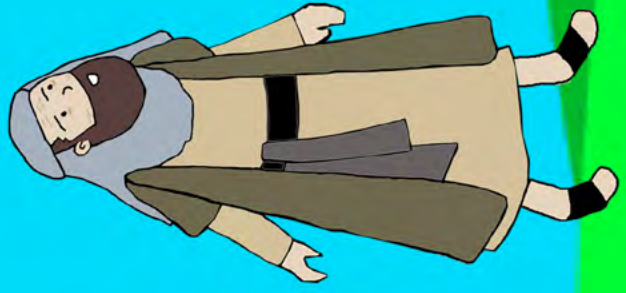
คำถามทบทวน

1. คนที่พระเจ้าบอกให้เขาออกจากบ้านเมืองของเขาแล้วเดินทางไปยังดินแดนใหม่มีชื่อว่าอะไร?
(อับราฮัม)
2. พระเจ้าทรงสัญญากับอับราฮัมว่าอย่างไร? (จะทำให้เชื้อสายของอับราฮัมเป็นประชาชาติใหญ่)
3. พระเจ้าต้องการให้อับราฮัมทำอะไรบ้าง?
(ออกจากบ้านเกิดเมืองนอนไปยังดินแดนที่เขาไม่เคยรู้จัก)
4. อับราฮัมแสดงการเชื่อฟังพระเจ้าอย่างไรบ้าง?
(มีความเชื่อ ฟังอาศัย ยำเกรง และไว้วางใจในพระเจ้า)

กิจกรรมท้ายบท

1. ชงแห่งคำสัญญา
เตรียม ผ้าดิบ, ปากกาเขียนผ้า (หากไม่มีให้ใช้เมจิกแทน)
ให้เด็กตัดผ้าเป็นรูปธง เสร็จแล้วให้เขียนคำว่า “คำสัญญาของพระเจ้าเป็นความจริง” บนธงผ้า
เสร็จแล้วให้นำธงไปติดกับไม้ยาวๆ ใช้เชือกมัดที่ปลายผ้าทั้งด้านบนด้านล่างเพื่อยึดกับไม้ นำธงไปปัก

เราจะขอพรเจ้า ให้เจ้ามีความสุขยิ่งใหญ่มากเสียที
แล้วเจ้าจะช่วยเหลือผู้อื่นได้รึป่าว

คำสัญญาต่ออับราฮัม

วงกลมหน้าคำตอบที่ถูกต้อง จากนั้นนำตัวอักษรที่วงกลมไปเรียงเป็นประโยคที่ด้านล่าง

ถูก

ผิด

1. พระเจ้าสั่งให้อับราฮัมเดินทางออกจากบ้านเมืองของเขา
2. อับราฮัมไม่เชื่อฟังพระเจ้า
3. อับราฮัมมีอายุ 75 ปีเมื่อพระเจ้าเรียกเขาให้ออกเดินทาง
4. คริสเตียนไม่ควรจะเชื่อฟังพระเจ้า
5. ภรรยาของอับราฮัมชื่อนาง ซาราห์
6. อับราฮัมได้รับพระพรเพราะความเชื่อ
7. อับราฮัมเป็นคนที่ไวใจได้
8. อับราฮัมรู้ว่าเขากำลังจะเดินทางไปไหน
9. พระเจ้าตรัสว่า อับราฮัมจะเป็นบิดาของประชาชาติใหญ่
10. พระเจ้าไม่พอพระทัยอับราฮัม
11. พระเจ้าจะทรงอวยพรผู้ชอบธรรม
12. พระเจ้าตรัสกับเราได้หลายวิธี
13. อับราฮัมวางใจในพระเจ้า
14. พระคำของพระเจ้าไม่โกหก
15. ชีวิตของอับราฮัมมีอิทธิพลต่อคนอื่น
16. อับราฮัมมีชีวิตอยู่ก่อนโนอาห์
17. ชีวิตของเราควรมีอิทธิพลต่อคนอื่น
18. เราจะต้องวางใจในพระเจ้าทุกวัน
19. พระเจ้าตรัสกับเราในปัจจุบันนี้ด้วย

ค

ค

ณ

ำ

ส

ข

ค

ญ

ญ

ก

า

ง

ข

ฐ

ด

อ

ง

จ

ถ

พ

ระ

ท

เ

ศ

จำ

ง

น

ด

น

ท

ข

เ

ปี

ค

น

น

จ

ก

2

การตัดสินใจของโลก

ข้อพระคัมภีร์

ปฐมกาล 13:1-18, 18:16-33, 19:1-26

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็กๆ เห็นผลของการตัดสินใจของโลก หนุนใจให้เด็กๆ รู้จักอธิษฐานและยอมให้พระเจ้านำพาในการตัดสินใจ เพื่อจะเลือกทำในสิ่งที่ดีที่สุด

ข้อท่องจำ

“จงรักกันฉันพี่น้อง ส่วนการที่ให้เกิดภัยแก่กันและกันนั้น
จงถือว่าผู้อื่นดีกว่าตัว” (โรม 12:10)

ข้อคิดสำหรับครู

บทเรียนอาทิตย์นี้ได้กล่าวรวมถึงเรื่องความพินาศของเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ด้วย แม้ว่าพระเจ้าจะไม่ทรงทำลายเมืองเหล่านั้นด้วยไฟเนื่องจากความผิดบาปของคนในเมืองนั้นซ้ำอีก แต่เหตุที่พระเจ้าทรงลงโทษเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์เพราะพระเจ้าทรงเกลียดชังความผิดบาปและความชั่วร้าย ทั้งสองเมืองนี้เป็นแบบอย่างของความชั่วร้ายที่เราเห็นได้ทั่วไปในบ้านเมืองเราในปัจจุบัน ใช้เรื่องราวจากบทเรียนหนุนใจให้เด็กๆ เห็นถึงความสำคัญในการตัดสินใจและผลที่จะเกิดขึ้นกับตัวเราเองและต่อคนอื่น

นำสู่บทเรียน

“การตัดสินใจของคนในพระคัมภีร์”

ให้คั่นดูในพระคัมภีร์ว่าบุคคลในพระคัมภีร์ใดบ้างที่ต้องเผชิญกับการตัดสินใจ แบ่งกระดาษออกเป็น 3 ช่อง ช่องแรกเขียนชื่อคน ช่องที่สอง ข้อพระคัมภีร์ (ให้ครูเป็นผู้กำหนดทั้งสองช่อง) ส่วนช่องที่สาม ให้เด็กๆ เขียนว่า จากพระคัมภีร์ตอนนั้นๆ บุคคลในพระคัมภีร์ต้องเผชิญกับการตัดสินใจในเรื่องใด

บทเรียนจากพระคัมภีร์

คำถาม ทำไมเด็กๆ จึงเลือกใส่เสื้อตัวนี้ในวันนี้? ทำไมจึงเลือกมาโบสถ์ในวันนี้?
(ให้เด็กตอบ)

การตัดสินใจบางอย่างอาจจะทำให้ชีวิตของเราเปลี่ยนไปอย่างมากมายเหมือนกับโลทและอับราฮัม การตัดสินใจของทั้งสองคนทำให้วิถีชีวิตของเขาเปลี่ยนไป โลทได้ออกจากบ้านเดิมติดตามอับราฮัมลูกของเขามาและอาศัยอยู่ด้วยกันเมื่อเดินทางถึงแผ่นดินคานาอันซึ่งเป็นแผ่นดินที่พระเจ้าสัญญาว่าจะมอบให้แก่ อับราฮัม ทุกคนได้ทำมาหากินอยู่ในแผ่นดินนั้นและมีฝูงสัตว์มากมาย มีฐานะที่ร่ำรวย เมื่อมีสัตว์มากขึ้นก็เกิดปัญหาเรื่องสถานที่เลี้ยงสัตว์เพราะมีหญ้าไม่เพียงพอต่อความต้องการ (แสดงภาพ 2-1) ดังนั้น คนของอับราฮัมและโลทได้ทะเลาะกันเพื่อแย่งพื้นที่เลี้ยงสัตว์

เมื่ออับราฮัมได้ข่าวเรื่องนี้ก็รู้สึกไม่สบายใจและไม่ต้องการให้ความขัดแย้งเหล่านั้นดำเนินต่อไปทั้ง อับราฮัมและโลทเป็นคนที่มีมาอาศัยอยู่ใหม่ใครๆ ก็รู้ว่าพวกเขาเชื่อพระเจ้า คนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อจะคิดอย่างไรเมื่อเห็นคนของพระเจ้าต่อสู้กันเอง อับราฮัมจึงได้ถามโลทว่า “ข่าวการต่อสู้กันระหว่างคนงานของเขาและโลทนั้นเป็นความจริงไหม?” โลทตอบว่า “เป็นความจริงและไม่ทราบว่าจะแก้ไขปัญหายังไงดี” อับราฮัมจึงเสนอความคิดว่า ถ้าโลทเลือกทางนี้เขาจะเลือกอีกทางหนึ่ง และบอกให้โลทเป็นผู้เลือกก่อน โลทได้ใคร่ครวญถึงการตัดสินใจของเขา (แสดงภาพ 2-2) แน่ละเขาจะไม่เลือกที่ๆ แห้งแล้งและมีภูมิประเทศที่เป็นภูเขาเพื่อเป็นที่เลี้ยงสัตว์แน่นอน เมื่อลูทให้โอกาสเขาเป็นผู้เลือกก่อนเขาจึงเลือกเอาบริเวณที่เป็นที่ลุ่มและอุดมสมบูรณ์เหมาะในการเลี้ยงสัตว์ การตัดสินใจของโลทมีผลกระทบต่ออับราฮัมและคนอื่นๆ โลทไม่ได้ให้เกียรติแก่ลูกของเขาซึ่งเป็นผู้อาวุโสที่สมควรจะเป็นผู้เลือกก่อนเขาไม่ได้ทำตามข้อทอ้งจำของบทเรียนอาทิตย์นี้ที่บอกว่า “จงรักกันฉันพี่น้อง ส่วนการที่ให้เกิดเกียรติแก่กันและกันนั้น จงถือว่าผู้อื่นดีกว่าตัว” (โรม 12:10) (เขียนข้อทอ้งจำบนกระดานและให้ทอ้งด้วยกันลบบอกที่ละ 3 คำ จนกว่าจะจำได้ทั้งหมด)

คำถาม เด็กๆ เคยมีเพื่อนที่ต้องย้ายไปอยู่ที่อื่นไหม? ในเวลานั้นเรารู้สึกอย่างไรบ้าง?
(ให้เด็กสัก 2-3 คนตอบ)

เราอาจจะรู้สึกเสียใจหรืออยากย้ายไปด้วย บางทีการโยกย้ายก็เป็นประสบการณ์ที่ทำให้ตื่นเต้น อับราฮัมคงจะมีความรู้สึกเช่นนี้เมื่อต้องแยกกับโลท ตอนนี้ญาติที่สนิทที่สุดของอับราฮัมก็มีแต่นางซาราห์ โลท และครอบครัวของเขาเท่านั้น ซาราห์ไม่มีลูกและบัดนี้การเลือกของโลทได้แสดงให้เห็นถึงความเห็นแก่ตัวและเอาเปรียบลูกของเขาอับราฮัมคงจะรู้สึกเสียใจบ้างกับการตัดสินใจของโลท แต่พระเจ้าทรงเอาใจใส่และห่วงใยอับราฮัมกับซาราห์ (อ่าน ปฐมกาล 13:14-17) พระเจ้าได้ย้ำถึงคำสัญญาที่ให้ไว้กับอับราฮัมทรงเตือนความจำอับราฮัมอีกครั้งหนึ่งว่าแผ่นดินที่อยู่รอบๆ เป็นกรรมสิทธิ์ของเขาและพงศ์พันธุ์ของเขา ทำให้อับราฮัมคิดถึงครอบครัวใหญ่อีกครั้งหนึ่ง เขาไม่รู้ว่ามันจะเกิดขึ้นได้อย่างไรแต่เขารู้ว่าพระเจ้าทรงสามารถทำได้ทุกสิ่ง

อับราฮัมดำเนินชีวิตตามการทรงนำของพระเจ้าในแต่ละวัน แม้ว่าชีวิตของเขาจะไม่น่าตื่นเต้นเท่า กับชีวิตของโลกที่อาศัยอยู่ในเมืองเขาก็ยังมีสันติสุขในใจและমনัสการพระเจ้าต่อไป สำหรับชีวิตของโลก นั้นแตกต่างจากอับราฮัมเขามีใจผูกพันอยู่กับความสะดวกสบายในเมือง ดังนั้น จึงย้ายจากเต็นท์ไปอยู่ บ้านในเมืองโสโดมซึ่งเป็นเมืองที่เต็มไปด้วยความชั่วร้าย เขาชอบที่จะมีชีวิตร่วมกับคนบาปเหล่านั้น แถมยังเป็นผู้นำคนหนึ่งในท่ามกลางคนบาปเหล่านั้นด้วย โลกไม่ได้รักษาความเชื่อของเขาไว้อย่างมั่นคง ดังนั้น จึงเป็นที่ยอมรับของคนชั่ว (อ่านปฐมกาล 19:12-26) ซึ่งแสดงให้เห็นผลเสียในการตัดสินใจ ของโลกตั้งแต่แรก พระเจ้าตรัสกับอับราฮัมถึงความชั่วของเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ เขามีความรัก และห่วงใยต่อโลกจึงได้อ้อนวอนพระเจ้าให้ละเว้นการลงโทษเมืองทั้งสองเพื่อเห็นแก่คนชอบธรรม 10 คน ที่อยู่ในเมืองนั้น อับราฮัมหวังว่าโลกจะกลับใจใหม่และเมืองนั้นจะรอดพ้นจากการถูกทำลาย

เมื่อทูตสวรรค์ไปหาโลกที่เมืองโสโดมได้พบผู้ชอบธรรมในเมืองน้อยกว่า 5 คนแสดงว่าโลกไม่ได้ เป็นพยานที่ดีเมื่อเขาอาศัยอยู่ในเมืองนั้น ทูตสวรรค์บอกโลกถึงความพินาศที่จะมาถึงเขาได้ไปบอกบุตร เขยให้ออกจากเมืองนี้โดยเร็วเพื่อจะได้ชีวิตรอด บุตรเขยของโลกไม่เชื่อคำบอกเล่าของโลก เขาไม่เชื่อว่า ทูตสวรรค์จะมาหาโลกและจะทำลายเมืองโสโดมเพราะเป็นเรื่องเหลือเชื่อ การขอร้องของโลกไม่มีผล ใดๆ เราไม่รู้ว่าโลกมีลูกกี่คนถ้ารวมกันหมดทั้งลูกสาวลูกเขยก็คงจะมีประมาณ 10 คนหรือมากกว่านั้น ที่มีความชอบธรรมพอที่จะช่วยให้เมืองรอดพ้นจากความพินาศแทนที่โลกจะมีชีวิตที่มีอิทธิพลในด้านดี แต่กลับยอมให้ความบาปมีอิทธิพลเหนือการเป็นพยานของเขาและแม้แต่บุตรเขยก็ไม่เชื่อถ้อยคำพูดของเขา โลกได้เชื่อเชิญทูตสวรรค์ เข้ามาพักในบ้านและทูตสวรรค์ได้เร่งเร้าให้โลกพาครอบครัวหนีออกจากเมือง นี้โดยเร็ว (แสดงภาพ 2-3) แต่โลกก็รืออยู่จนในที่สุดทูตสวรรค์ต้องฉุดเขาและครอบครัวไปและเตือน ไม่ให้แม้แต่จะเหลียวหลังดูเมืองที่เต็มไปด้วยความชั่วร้ายนั้น

โลกที่รักอาลัยเมืองแห่งความชั่วร้ายนั้นมากดูเหมือนว่าเขาแทบจะไม่เชื่อคำบอกเล่าของทูตสวรรค์ เป็นเพราะคำอ้อนวอนต่อพระเจ้าของอับราฮัมลงเขานั้นเองที่ทำให้เขาหนีรอดชีวิตมาได้ โลกขออนุญาต ไปอยู่เมืองเล็กๆ ที่อยู่ใกล้แทนการหนีไปอยู่ที่ภูเขา พระเจ้าทรงอนุญาตและไม่ได้ทำลายเมืองที่โลกขอ อาศัยอยู่พระองค์ได้ส่งไฟจากสวรรค์ลงมาทำลายเผาผลาญเมืองโสโดมจนหมดสิ้นไม่มีอะไรเหลือ หลัก ฐานทางประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นว่าในเวลานั้นมีเมืองประมาณสี่เมืองถูกทำลาย อาจด้วยไฟกำมะถัน ชนิดเดียวกัน

ขณะที่เมืองกำลังถูกเผาภรรยาของโลกได้หันหลังไปดู ทูตสวรรค์ได้ห้ามว่าอย่าหันหลังไปดูแต นางไม่เชื่อฟัง พระคัมภีร์บันทึกว่า ร่างของนางได้กลายเป็น “เสาเกลือ” เป็นเวลาที่น่าสลดใจสำหรับ ชีวิตของโลกบัดนี้เขาเป็นคนสิ้นเนื้อประดาตัวและมีความกลัวที่จะอาศัยในเมืองเล็กๆ นั้นต่อไป จึงพาลูก สาวสองคนหนีไปอยู่ในถ้ำที่ภูเขาโลกได้ละทิ้งแบบอย่างที่ดีของอับราฮัมและตกอยู่ภายใต้อิทธิพลที่ชั่วร้าย ของเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ ผลที่เกิดขึ้นก็คือเขาต้องสูญเสียทุกสิ่ง การเป็นผู้นำ ทรัพย์สินสมบัติ บ้าน ภรรยา และที่สำคัญที่สุดคือ ความสัมพันธ์ใกล้ชิดที่เคยมีต่อพระเจ้า

การประกาศ

การตัดสินใจบางอย่างของน้องๆ มีผลกระทบต่อคนอื่น ขอพระเจ้าทรงช่วยเราให้ตัดสินใจโดยไม่มีความเห็นแก่ตัวที่จะทำให้พระเจ้าไม่พอพระทัย เด็กได้ตัดสินใจที่จะต้อนรับพระเยซูหรือยัง ถ้ายังขอให้จำไว้ว่าพระเยซูทรงต้องการเราและเราต้องการพระองค์ สิ่งที่เราเลือกแสดงให้รู้สภาพฝ่ายจิตวิญญาณของเราเองและอาจจะเป็นสิ่งที่ต้องตัดสินใจในอนาคตด้วย เราจะต้องขอพระเจ้าช่วยเราในการตัดสินใจ (เปิดโอกาสให้บางคนรับเชื่อ)

คำถามทบทวน

1. ทำไมอับราฮัมและโลทจึงตัดสินใจแยกกันอยู่? (คนเลี้ยงสัตว์ของทั้งสองฝ่ายทะเลาะกันเรื่องที่ทำให้อับราฮัมกินอาหาร)
2. โลทเลือกที่จะอาศัยอยู่ที่ไหน? (ในหุบเขาใกล้เมืองโสโดม)
3. อะไรเกิดขึ้นกับภรรยาของโลท? (กลายเป็นเสาเกลือ)
4. การตัดสินใจของเรามีผลกระทบต่อคนอื่นอย่างไร? (คำตอบอาจจะแตกต่างกันไป)

กิจกรรมท้ายบท

1. ทำหน้ากิจกรรมบทที่ 2
2. วาดภาพ

เตรียม กระดาษ, ดินสอ

แจกกระดาษให้เด็กคนละแผ่น ให้วาดภาพตามข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้

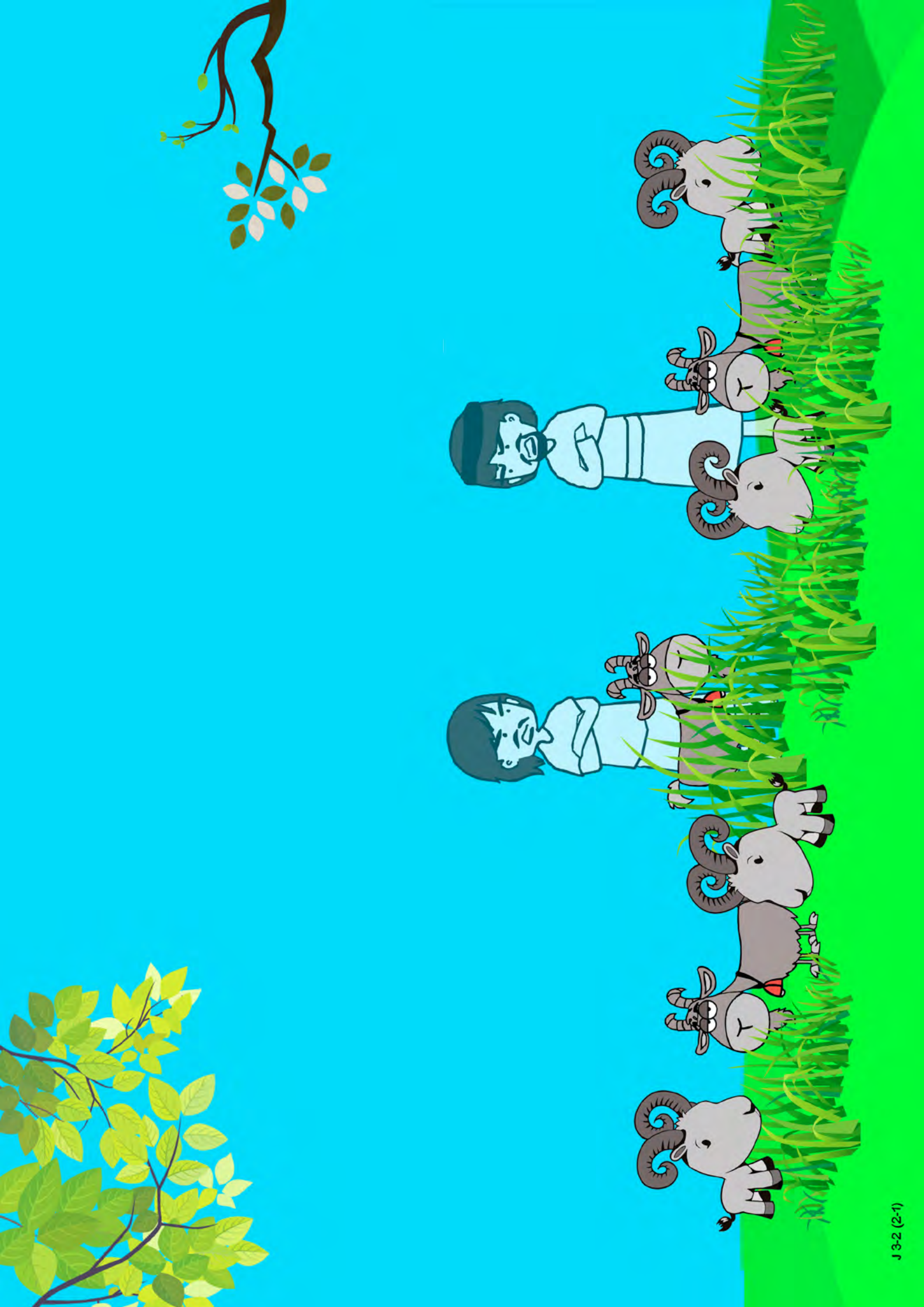
ปฐมกาล 13:2,5,6 / 13:7, 13:8, 13:10, 13:12, 19:16, 19:24, 19:26

3. จิกซอร์ข้อท่องจำ

เตรียม กระดาษโปสเตอร์, ปากกาเมจิก, กรรไกร, ลูกบอลเล็กๆ 2 ลูก, ตะกร้าขยะ

เขียนข้อท่องจำบนกระดาษโปสเตอร์แล้วตัดเป็นชิ้นๆ ทำเป็นจิกซอร์ ทำ 2 ชุด นำจิกซอร์มาปนกัน

วิธีเล่น แบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม ให้คนแรกของกลุ่มโยนบอลให้เข้าตะกร้า ถ้ากลุ่มไหนโยนเข้าจะได้รับจิกซอร์ 1 ชิ้น จากนั้นก็นำชิ้นจิกซอร์ไปวางในตำแหน่งที่ควรจะวาง หากโยนไม่เข้าก็จะได้จิกซอร์และให้เดินไปต่อท้ายแถว ให้คนถัดไปมาเล่นต่อ ทีมไหนที่สามารถต่อจิกซอร์ได้ถูกต้องก่อน ชนะ

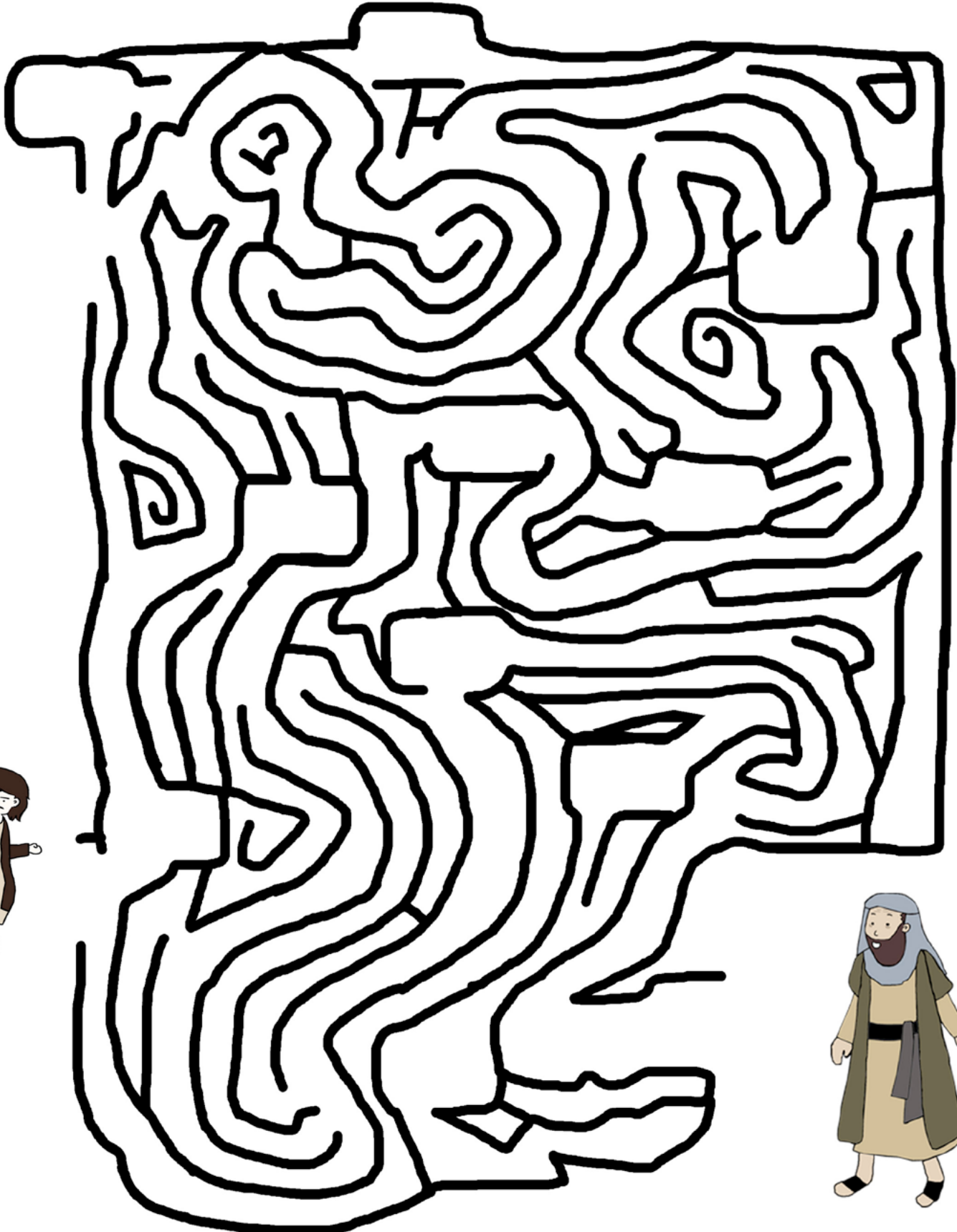
อย่าหันกลับไปมอง

การตัดสินใจของโลท

โลทกำลังตกอยู่ในที่นั่งลำบากซะแล้ว พระเจ้ากำลังทำลายเมืองโสโดมและโกโมราห์ เด็กๆ ช่วยพาโลทไปหาอับราฮัม ด้วย ทางค่อนข้างซับซ้อน ใช้ความพยายามกันหน่อยนะ

3

ทดสอบความเชื่อของอับราฮัม

ข้อพระคัมภีร์

ปฐมกาล 18:1-15, 21:1-3, 22:1-14

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อสอนให้เด็กๆ เห็นว่าอับราฮัมผ่านการทดสอบความเชื่อ
หนุนใจให้เด็กๆ มีความเชื่อแม้ไม่เห็นด้วยตาและให้เราผ่าน
การทดสอบความเชื่อเหมือนอับราฮัม

ข้อท่องจำ

“ความเชื่อคือความแน่ใจในสิ่งที่เราหวังไว้
เป็นความรู้สีก้นใจว่าสิ่งที่ยังไม่ได้เห็นนั้นมีจริง” (ฮีบรู 11:1)

ข้อคิดสำหรับครู

เด็กประถมปลายเข้าใจเรื่องคำสัญญาได้ดี เขาหวังที่จะให้คนรอบข้าง, เพื่อนฝูง และผู้ใหญ่อุปถัมภ์ คำสัญญาที่ให้ไว้ บางทีอับราฮัมอาจจะรู้จักประหลาดใจอยู่บ้างที่พระเจ้าขอให้เขาถวายบุตรชายคนเดียว เป็นเครื่องบูชา อับราฮัมรอคอยคำสัญญานี้มาเป็นเวลานานมากกว่าจะได้บุตรชายคนนี้มาแต่เมื่อพระเจ้าบอกเขาก็ไม่ได้รีรอ เตรียมพร้อมที่จะทำตามคำสั่งของพระเจ้าทันที

ความเชื่อไม่ใช่เชื่อเพียงสิ่งที่ได้รับแล้วเท่านั้น แต่เป็นการเชื่อในสิ่งที่จะได้รับในอนาคตด้วยความเชื่อทำให้อับราฮัมไม่หวั่นไหว ความเชื่อของอับราฮัมถูกบันทึกไว้ในหนังสือฮีบรูเพื่อเป็นแบบอย่าง ความเชื่อให้กับเราด้วย

นำสู่บทเรียน

“ไปสเตอร์ความเชื่อ”

เตรียม กระดาษไปสเตอร์

เขียนหัวข้อว่า ความเชื่อคือ..... ให้เด็กทุกคนแสดงความคิดเห็นว่าสำหรับเขา ความเชื่อคืออะไร? จากนั้นเขียนสิ่งที่คิดบนไปสเตอร์

บทเรียนจากพระคัมภีร์

ถ้าครูบอกว่า มีจักรยานใหม่เอี่ยมคันหนึ่งจอดอยู่ข้างนอกห้อง ถ้าใครวิ่งไปจับจักรยานได้เป็นคนแรกคนนั้นจะได้เป็นเจ้าของ ใครอยากเป็นเจ้าของจักรยานคันนั้นบ้าง? คนที่เชื่อคำพูดของครูเขาจะวิ่งไปหาจักรยานคันนั้นแม้ว่าเขาจะยังไม่ได้เห็นก็ตาม นี่คือการเชื่อ

พระคัมภีร์อธิบายความหมายของการเชื่อในฮีบรู 11:1 ซึ่งเป็นข้อท่องจำของเราอาทิตย์นี้ (ให้ท่องด้วยกัน) “การเชื่อคือการมั่นใจในสิ่งที่เราหวังไว้ เป็นความรู้ที่มั่นใจว่าสิ่งที่ยังไม่ได้เห็นนั้นมีจริง” ข้อความที่พระเจ้าตรัสกับอับราฮัมครั้งแรกนั้นมีคำสัญญาว่าพระเจ้าจะให้เชื้อสายของเขาเป็นประชาชาติใหญ่ ในขณะที่นั้นอับราฮัมมีอายุ 75 ปี ซาราห์ภรรยาของท่านไม่สามารถจะมีลูกได้เมื่อยังสาวอยู่ แต่ตอนนี้นางมีอายุ 65 ปีเป็นวัยที่ไม่สามารถจะมีลูกได้แล้ว และหลังจากอับราฮัมและโลทแยกกันอยู่ได้ 3 หรือ 4 ปี พระเจ้าได้เตือนอับราฮัมให้คิดถึงคำสัญญานั้นอีกครั้งหนึ่ง

หลายปีผ่านไปซาราห์ก็ยังไม่วิว้าวว่าจะมีลูกดูเหมือนว่าพระเจ้าจะไม่รักษาคำสัญญาของพระองค์เวลานี้อับราฮัมมีอายุ 99 ปี นางซาราห์ 89 ปี โดยธรรมชาติแล้วทั้งสองคนมีอายุแก่เกินวัยที่จะให้กำเนิดบุตรได้แล้ว แม้ว่าในสมัยนั้นคนจะมีอายุยืนยาวก็ตาม

วันหนึ่งพระเจ้าเสด็จมาเยี่ยมอับราฮัมและซาราห์ ท่านเห็นชายสามคนยืนอยู่หน้าท่านอับราฮัมไม่รู้จักชายเหล่านั้นมาก่อนเลยแต่ท่านได้แสดงการต้อนรับและการนับถืออย่างสูงต่อแขกแปลกหน้านั้น (แสดงภาพ 3-1) ในระหว่างการเยี่ยมพระเจ้าทรงสำแดงพระองค์และกล่าวว่าจากนี้ไปอีกหนึ่งปีซาราห์จะให้กำเนิดบุตรชาย ซาราห์ที่กำลังแอบฟังอยู่เมื่อได้ยินเช่นนั้นก็หัวเราะกับตัวเองและคิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่น่าเป็นไปได้ อับราฮัมเองยอมรับคำสัญญาของพระเจ้าท่านเชื่อว่าทั้งท่านและซาราห์จะมีบุตรชายแม้ว่าจะอยู่ในสภาพที่ไม่น่าจะเป็นไปได้ก็ตาม

สิ่งที่ไม่น่าจะเป็นไปได้ ได้เกิดขึ้นแล้วนางซาราห์ได้ให้กำเนิดบุตรชายและตั้งชื่อว่า “อิสอัค” ซึ่งมีความหมายว่า “หัวเราะ” ชื่อนี้เป็นสิ่งเตือนความจำและได้เตือนให้คิดถึงความพิศมัยอันดีอย่างยิ่งในการมีบุตรชายคนนี้ เพราะว่าต้องใช้เวลารอคอยคำสัญญาอยู่ถึง 25 ปี การเกิดของอิสอัคเป็นการพิสูจน์ว่าพระเจ้าทรงรักษาคำสัญญาของพระองค์แม้จะดูเหมือนว่าไม่มีทางที่จะเป็นไปได้

เมื่ออิสอัคเติบโตขึ้นเป็นวัยรุ่นพระเจ้าตรัสให้อับราฮัมนำอิสอัคไปถวายเป็นเครื่องบูชาแด่พระองค์เป็นการลงใจที่อับราฮัมไม่เคยคาดคิดมาก่อน

คำถาม สมมุติว่าเด็กๆ เป็นอับราฮัม เด็กๆ จะถามอะไรพระเจ้าไหม? (ให้เด็กตอบ)

พระเจ้าเป็นพระองค์จริงๆ ไหมที่บอกให้ข้าพระองค์ถวายอิสอัคซึ่งเป็นลูกแห่งพันธสัญญาที่ข้าพระองค์รอคอยนานถึง 25 ปี? ถ้าถวายอิสอัคแล้วซาราห์จะมีลูกคนใหม่อีกคนไหม พระเจ้าเป็นผู้ส่งอิสอัคให้มาเกิดแล้วพระเจ้าจะเอาเขากลับคืนไปหรือ?”

อับราฮัมน่าจะถามว่า “พระองค์หมายถึงการถวายลูกเป็นเครื่องบูชาใช่ไหมพระเจ้าข้า?” มีแต่ชาวต่างชาติที่ไม่เชื่อพระเจ้าเท่านั้นที่เอามนุษย์มาเผาเป็นเครื่องบูชาถวายพระของเขา คนของพระเจ้าจะไม่ทำเช่นนั้น แต่ก็น่าแปลกที่พระเจ้าสั่งให้ทำเช่นนั้น

อับราฮัมน่าจะถามว่า “จำเป็นต้องเป็นอิสอัคด้วยหรือพระองค์เจ้าข้า?” ถ้าพระเจ้าทรงต้องการสัตว์เป็นเครื่องถวายอับราฮัมมีมากมายและพร้อมที่จะถวายด้วยความยินดีและเต็มใจ แต่อิสอัคเป็นเพียงบุตรชายคนเดียวของเขาที่จะทำให้เกิดชนชาติใหญ่ตามพระสัญญาของพระเจ้า

พระคัมภีร์ไม่ได้บอกว่าอับราฮัมถามอะไรพระเจ้า อับราฮัมรู้จักเสียงของพระเจ้าเป็นอย่างดีเขามีประสบการณ์พอที่จะรู้ว่าพระเจ้าทรงมีวิธีที่จะจัดการกับสิ่งที่ไม่น่าจะเป็นไปได้เสมอ เขารู้ว่าพระเจ้าไม่เคยทำอะไรผิดพลาด พระเจ้าเป็นผู้ประทานอิสอัคให้แก่เขา ดังนั้น เขาต้องเชื่อฟังคำสั่งของพระองค์ (แสดงภาพ 3-2) วันรุ่งขึ้นอับราฮัมตื่นขึ้นแต่เช้าตรู่ออกไปตัดฟืนเพื่อใช้ในการเผาเครื่องบูชา เสร็จแล้วก็เรียกอิสอัคและคนใช้สองคนเดินทางไปด้วยเพื่อถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้า เมื่อเดินทางมาได้ 3 วัน อับราฮัมจึงพูดกับคนใช้ของท่านว่า “อยู่กับลาที่นี้เถิด เราก็บลูกจะเดินไปที่นั่นเพื่อมนัสการพระเจ้า แล้วจะกลับมาหาเจ้า” (ปฐมกาล 22:4-5) อับราฮัมมีความคิดว่าพระเจ้าคงจะทำให้อิสอัคเป็นขึ้นมาจากความตายหรือละเว้นไม่ต้องให้อิสอัคเป็นเครื่องบูชาและท่านจะกลับมาพร้อมกับลูกชาย ความเชื่อของอับราฮัมนั้นยิ่งใหญ่จริงๆ

เมื่ออับราฮัมและอิสอัคเดินทางต่อไปอิสอัคถามบิดาว่า “แกะสำหรับถวายเป็นเครื่องบูชาอยู่ที่ไหนเห็นมีแต่ฟืนและไฟเท่านั้น” อับราฮัมจะบอกอิสอัคได้อย่างไรว่าใครจะเป็นเครื่องบูชาในครั้งนี้ นั่นยิ่งทำให้อับราฮัมต้องมีความเชื่อและความกล้ามากขึ้นจึงตอบลูกชายไปว่า “พระเจ้าจะเป็นผู้จัดเตรียมลูกแกะสำหรับเป็นเครื่องบูชา” อับราฮัมเองก็ไม่รู้ว่าจะเกิดขึ้นได้อย่างไรแต่เชื่อว่าพระเจ้าทำได้ เมื่อไปถึงสถานที่ถวายเครื่องบูชาแล้วอับราฮัมได้สร้างแท่นบูชาขึ้นและก่อไฟบนแท่นเรียบร้อยแล้ว อับราฮัมคงจะอธิบายให้อิสอัคเข้าใจเพราะอิสอัคยอมให้บิดามัดเขาและวางเขาไว้บนแท่นบูชา นี่ถือเป็นการทดสอบสำหรับอิสอัคด้วย

(แสดงภาพ 3-3) อับราฮัมนำมิดออกมาแล้วเงื้อขึ้น ถ้านี้เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าเขายินดีที่จะทำตาม การกระทำของอับราฮัมแสดงถึงการยอมจำนนต่อพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง ในทันทีนั้นทูตสวรรค์ได้เรียกอับราฮัมและบอกว่า “อย่าทำอะไรอิสอัค เมื่อมองไปรอบๆ เขาเห็นลูกแกะตัวหนึ่งติดอยู่ในพุ่มไม้เป็นแกะที่พระเจ้าจัดเตรียมไว้สำหรับเป็นเครื่องเผาบูชา” อับราฮัมผ่านการทดสอบแล้ว อิสอัคไม่ตายพระเจ้าทรงรื้อฟื้นคำสัญญาอีกครั้งหนึ่งว่าจะทำให้เชื้อสายของอับราฮัมเป็นประชาชาติใหญ่ พระเจ้าทรงตรัสด้วยว่าเนื่องจากการเชื่อฟังของอับราฮัมจะทำให้มนุษย์ทั้งโลกได้รับพร ในเวลานั้นอับราฮัมก็ไม่ว่าพระเจ้าจะทรงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ผ่านทางเชื้อสายของท่าน โดยการถวายพระชนม์บนไม้กางเขนของพระเยซูนำพระพรมาสู่คนทั้งโลก

พระเจ้าอาจจะไม่ขอให้เราทำสิ่งแปลกประหลาดมหัศจรรย์เหมือนกับอับราฮัม แต่อาจจะมีสักเวลาหนึ่งที่เรารู้ว่า จะทำอย่างไรดีกับปัญหาหรือสถานการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่ อาจจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับการเรียนกับเพื่อน กับพ่อแม่กับพี่น้อง กับสุขภาพ พระเจ้าทรงเป็นผู้ควบคุมทุกสิ่งถ้าเรามีความเชื่อและความมั่นใจในพระองค์อย่างเข้มแข็ง พระองค์จะทรงช่วยให้เรามีชัยชนะต่อสิ่งเหล่านั้นได้

คำถาม ถ้าพระเจ้าเรียกให้เด็กๆ เดินทางไปทั่วโลกและต้องอาศัยอยู่กับกลุ่มชนที่ไม่เคยรู้จักหรือเคยเห็นมาก่อน เด็กๆจะรู้สึกอย่างไร? (รอคำตอบ)

ไม่ว่าจะต้องไปที่ไหนเราก็คงต้องก้าวออกไปด้วยความเชื่อ แต่โดยปกติแล้วพระเจ้าจะไม่สั่งให้เราทำอะไรโดยไม่ได้เตรียมเราไว้ก่อน เมื่อพระองค์อนุญาตให้ปัญหาเล็กๆ น้อยๆ เข้ามาในชีวิตของเราเพื่อให้เราเรียนรู้ที่จะวางใจและพึ่งพระเจ้าแล้วความเชื่อของเราจะเริ่มเติบโตขึ้น เมื่อเรามีความเชื่อมากขึ้นเราก็วางใจพระเจ้ามากขึ้นๆ จนกระทั่งสามารถทำในสิ่งที่พระเจ้าทรงต้องการให้เราทำ นี่คือวิธีที่เราจะมีความเชื่อเข้มแข็งดังเช่นอับราฮัม เหมือนที่อธิบายไว้ในข้อท่องจำของเราอาทิตย์นี้ (ท่องข้อท่องจำด้วยกันอีกครั้งหนึ่ง)

หนุนใจ

เด็กๆ อยากจะมีความเชื่อเหมือนอับราฮัมไหม? ให้เราเริ่มต้นโดยการไว้วางใจในพระเจ้าในปัญหาเล็กๆ เพื่อจะทำให้ความเชื่อเติบโตขึ้น (ให้โอกาสบางคนรับเชื่อและอธิษฐานเพื่อทุกคนขอพระเจ้าทรงช่วยเขาทั้งหลายให้วางใจพระองค์)

คำถามทบทวน

1. อับราฮัมและซาราห์ตั้งชื่อบุตรชายของท่านว่าอย่างไร? (อิสอัค)
2. พระเจ้าบอกให้อับราฮัมทำอะไรกับอิสอัค? (ถวายอิสอัคเป็นเครื่องบูชา)
3. อับราฮัมเห็นอะไรเมื่อทูตสวรรค์บอกให้เขาหยุด? (ลูกแกะอยู่ในพุ่มไม้)
4. ข้อท่องจำอาทิตย์นี้เกี่ยวข้องกับชีวิตของอับราฮัมอย่างไร? (อับราฮัมมีความเชื่อในพระเจ้าแม้ว่าจะมองไม่เห็นหนทางใดๆ กับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น)
5. เราจะพัฒนาความเชื่อของเราให้เหมือนกับอับราฮัมได้อย่างไร? (ให้เริ่มวางใจพระเจ้าในเรื่องเล็กๆ น้อยๆ จนความเชื่อเติบโตขึ้นเรื่อยๆ)

กิจกรรมท้ายบท

1. ทำหน้ากิจกรรมบทที่ 3

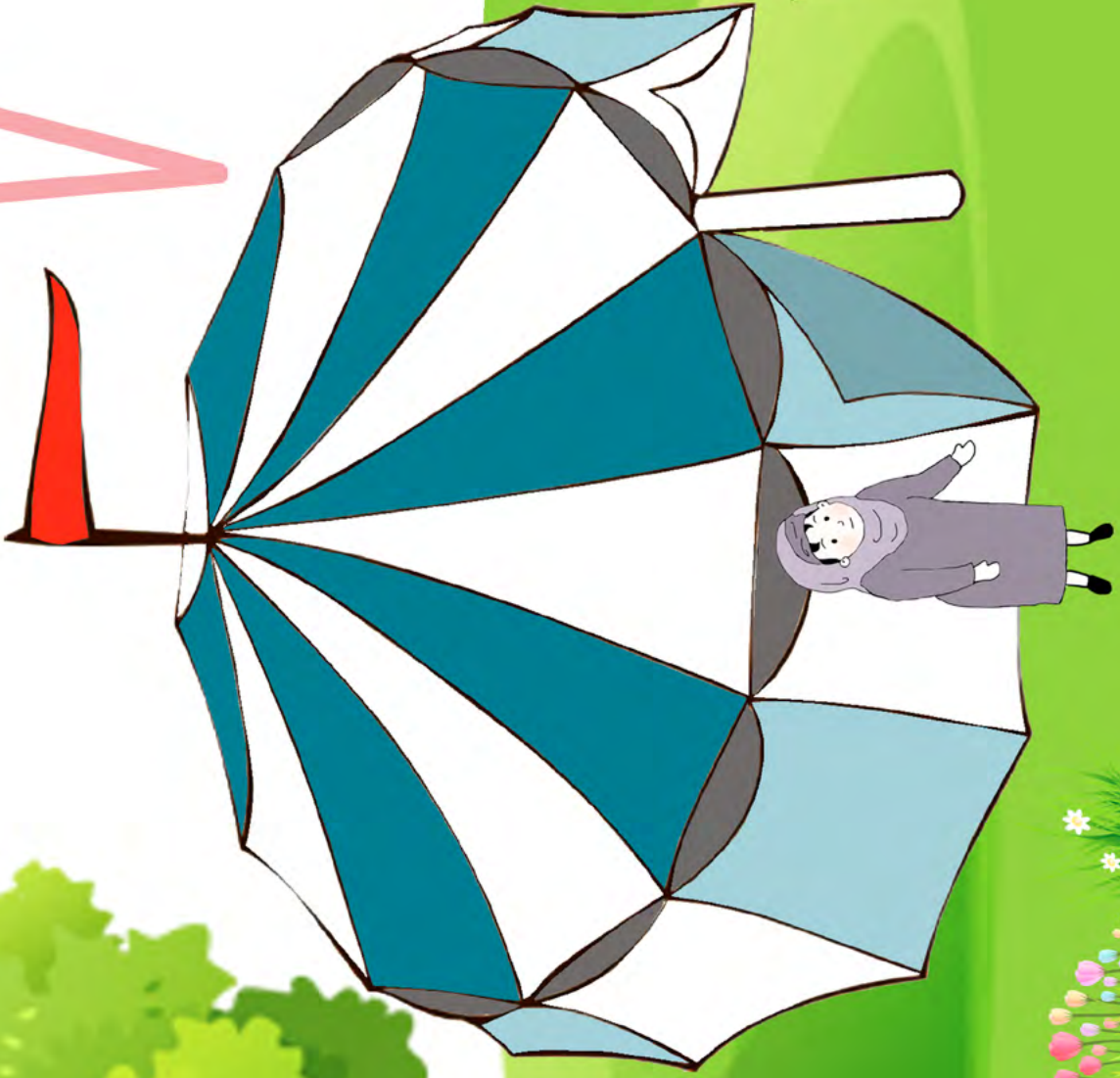
2. ระบายสี

เตรียม กระดาษวาดเขียน, กระดาษไข, ดินสอหรือปากกาถูกลื่น, สีน้ำและกู่กัน
แจกกระดาษวาดเขียนให้เด็กคนละแผ่น วางกระดาษไขด้านบนกระดาษวาดเขียน เขียนข้อท่อง
จำบนกระดาษไข เสร็จแล้วเอากระดาษไขออก ก็จะเห็นเส้นตัวอักษรบนกระดาษวาดเขียน แต่จะมอง
เห็นได้ไม่ชัดเจนจนสามารถอ่านได้

ให้เด็กๆ ระบายสีน้ำบนกระดาษวาดเขียน เส้นตัวอักษรที่เขียนไปจะค่อยๆ ชัดขึ้นเมื่อเราระบาย
สีจนทั่วแผ่น

ความเชื่อแม้เราจะมองเห็นไม่ชัดเจนนักแต่มันมีอยู่จริง เราควรเชื่อแม้ว่ายังมองไม่เห็นสิ่งใด

ผู้นำซาราห์จะกลอดน้ตรชาย

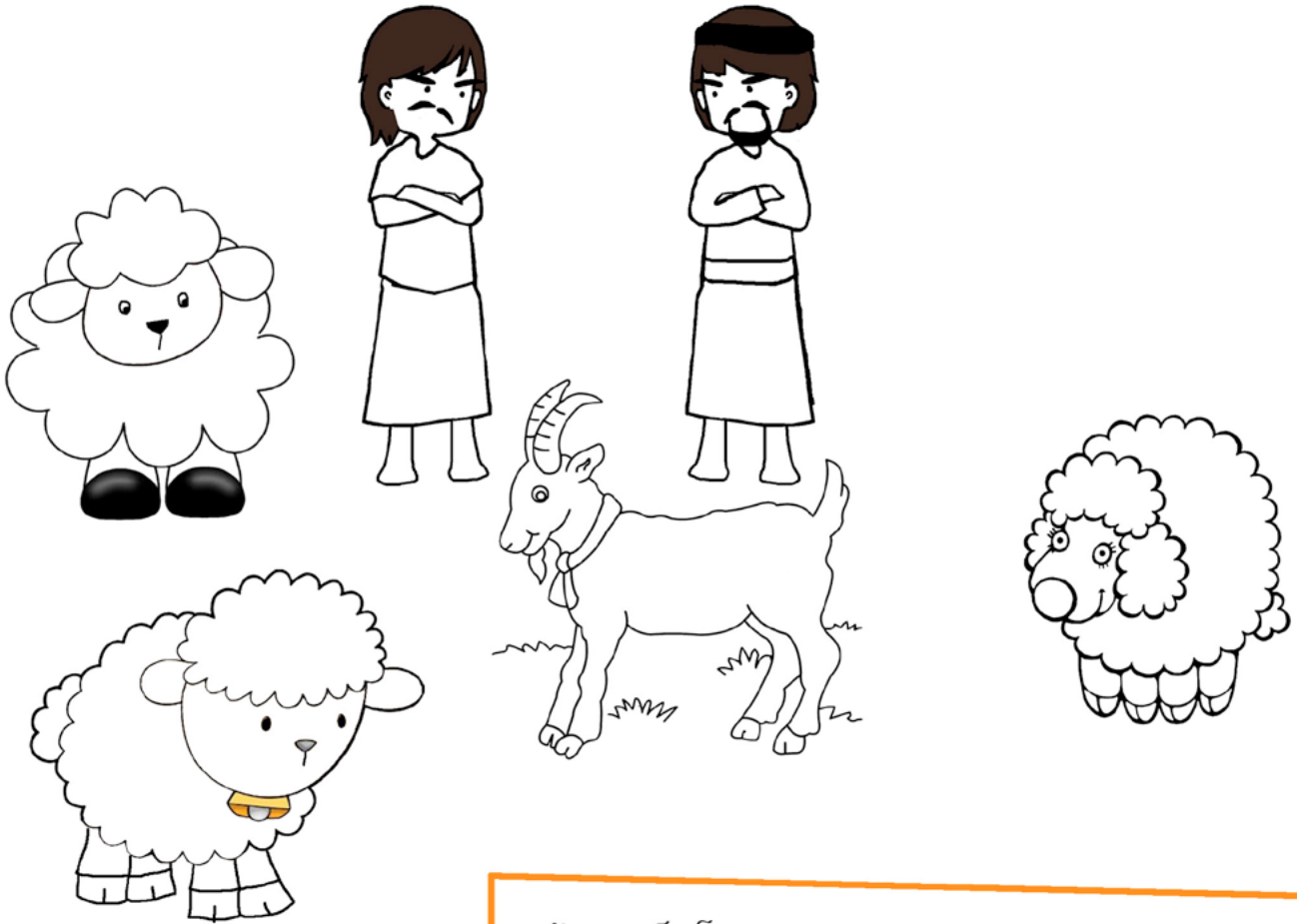

การตัดสินใจของโลท

แย่แล้ว!!! คนใช้ของอับราฮัมและโลทกำลังทะเลาะกัน
โลทต้องตัดสินใจว่าจะทำอะไรดี เด็กๆ ลองคิดว่า
ถ้าเราเป็นโลทจะตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างไรดี นอกจาก
หาวิธีแก้ปัญหาแล้วช่วยทำให้ภาพนี้มีสีสันที่สวยงามด้วย

ถ้าเราเป็นโลท เราจะ

.....

.....

.....

.....

.....

အမှုတိုင်း!!

4

เจ้าสาวของอิสอัค

ข้อพระคัมภีร์

ปฐมกาล 24:1-67

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อสอนให้เด็กๆ รู้ถึงวิธีที่พระเจ้าทรงช่วยคนรับใช้ของอับราฮัมในการตัดสินใจในเรื่องที่สำคัญที่สุด ให้เด็กๆ อธิษฐานขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าในการเลือกคบเพื่อนสนิท

ข้อท่องจำ

“จงยอมรับรู้พระองค์ในทุกทางของเจ้า และพระองค์จะทรงกระทำให้วิถีของเจ้าราบรื่น” (สุภาษิต 3:6)

ข้อคิดสำหรับครู

อับราฮัมรู้ถึงความสำคัญของการเลือกคู่ครอง ด้วยเหตุนี้จึงส่งคนรับใช้ที่ท่านไว้วางใจที่สุดกลับไปที่บ้านเกิดของท่านเพื่อหาภรรยาให้แก่อิสอัคบุตรชาย พระเจ้าสัญญาว่าจะทำให้เชื้อสายของอับราฮัมเป็นประชาชาติใหญ่ คำสัญญานี้ไม่มีทางสำเร็จได้ถ้าอิสอัคแต่งงานกับหญิงชาวคานาอันเพราะคานาอันไม่เชื่อพระเจ้าและมีจิตใจชั่วร้าย อับราฮัมต้องการให้อิสอัคมีภรรยาที่มีเบื้องหลังความเชื่อที่คล้ายๆ กับเขา

อับราฮัมรู้ถึงความสำคัญของความเชื่อว่าเป็นพื้นฐานสำคัญของความสัมพันธ์ในครอบครัว เด็กในวัยนี้เราไม่สามารถเน้นถึงการเลือกคู่ครอง แต่ให้มุ่งไปในเรื่องการเลือกเพื่อนสนิทจะดีกว่า เพื่อนหรือคู่ครองที่ดีนั้นจะต้องเป็นผู้ช่วยส่งเสริมและให้กำลังใจเรามากกว่าผู้ที่ทำลายเรา

เด็กวัยนี้ควรจะมีมิตรภาพในการคบใครสักคนเป็นเพื่อนสนิท เขาควรมีเพื่อนที่จะช่วยให้เขารับใช้พระเจ้ามากกว่าการคบเพื่อนที่ดึงเขาให้ออกจากทางของพระเจ้า

นำสู่บทเรียน

เพื่อนคือ.....

ให้เด็กๆ คิดถึงคุณสมบัติของเพื่อนที่ดีว่ามีอะไรบ้าง ให้เด็กนั่งเป็นวงกลมแล้วตอบว่าเพื่อนที่ดีควรมีคุณสมบัติใด โดยห้ามตอบซ้ำกัน ตอบไล่กันไปเรื่อยๆ ใครตอบซ้ำก็ให้กอดอกไว้

บทเรียนจากพระคัมภีร์

อิสอัคได้เติบโตขึ้นเป็นหนุ่มใหญ่ นางซาราห์มารดาของเขาได้เสียชีวิตไปแล้วและอับราฮัมบิดาของเขาก็ชรามาก อับราฮัมบิดารู้ว่าเป็นเวลาอันสมควรที่อิสอัคจะแต่งงานและมีครอบครัวของเขาเอง ตามธรรมเนียมสมัยนั้นพ่อแม่จะเป็นผู้เลือกภรรยาให้บุตรชาย อับราฮัมไม่ต้องการเลือกหญิงชาวคานาอันให้เป็นภรรยาของอิสอัคเพราะว่าคานาอันเป็นคนชั่วร้ายและไม่นับถือพระเจ้า พระเจ้าทรงสัญญากับอับราฮัมว่าทุกครอบครัวในแผ่นดินโลกจะได้รับพรทางเขา พระเจ้าไม่เพียงต้องการให้เขาเป็นประชาชาติใหญ่เท่านั้นแต่ให้รับใช้และนมัสการพระองค์ด้วย

อับราฮัมชรามากจนไม่สามารถเดินทางกลับไปบ้านเกิดของเขาด้วยตัวเองได้ เขาจึงเลือกคนใช้ที่สตัยชื่อและไว้ใจได้ที่สุดคนหนึ่งให้เดินทางไปหาญาติพี่น้องเพื่อเลือกภรรยาให้แก่อิสอัคจากคนในเครือญาติของเขาเอง นี่เป็นข้อตกลงที่ลำบากมาก (แสดงภาพ 4-1) คนใช้จึงถามอับราฮัมว่า “ถ้าสมมุติว่าหญิงคนนั้นไม่ยอมมาด้วยเขาจะต้องพาอิสอัคไปยังดินแดนของหญิงนั้นไหม?” อับราฮัมตอบว่า “อย่าทำเช่นนั้นเพราะพระเจ้าทรงประทานแผ่นดินนี้ให้แก่เชื้อสายของเขา ดังนั้น อิสอัคจะต้องอาศัยอยู่ที่นี้พระเจ้าจะทรงทำให้คำสัญญาของพระองค์สำเร็จทุกประการ”

คำแนะนำที่อับราฮัมให้แก่คนรับใช้นั้นเป็นเรื่องที่น่าหนักใจเขาเป็นคนที่มียุมากแล้ว อาศัยอยู่กับอับราฮัมเป็นเวลาหลายปี การมอบหมายหน้าที่ที่น่ายให้เขาทำครั้งนี้สำคัญมากเขาจะเกี่ยวข้องไปหาเลือกหญิงที่จะเป็นภรรยาบุตรชายของนายได้โดยวิธีใดเพราะใช้จะเลือกใครก็ได้ เมื่ออับราฮัมสิ้นชีวิตแล้วอิสอัคและภรรยาของเขาจะเป็นผู้รับใช้รับมรดกทั้งหมดตามคำสัญญาของพระเจ้า ดังนั้น การตัดสินใจครั้งนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญมาก

คนใช้ได้เตรียมตัวพร้อมที่จะออกเดินทางไปทำภารกิจที่สำคัญตามคำสั่งของนาย เขาได้บรรจุอาหารของขวัญพิเศษบนหลังอูฐ 10 ตัวและนำคนรับใช้อื่นๆ ไปด้วย ได้นำกองคาราวานเดินทางไปเป็นระยะทางไกลประมาณ 1,200 กิโลเมตรก็ถึงเมโสโปเตเมีย เขาเดินทางไปถึงบ้านเกิดของอับราฮัมจึงได้เริ่มการเสาะหาหญิงสาว เขาจะพบหญิงที่เหมาะสมนั้นได้อย่างไร? เขาจะเลือกคนแบบไหน? เขารู้ว่าจะต้องเลือกคนที่เหมาะสมที่สุดและมีทางเดียวที่จะสามารถรู้ได้คือ ต้องอธิษฐานขอการทรงนำจากพระเจ้า

คนรับใช้ของอับราฮัมได้นำข้อท่องจำของบทเรียนในอาทิศย์นี้มาใช้ ข้อท่องจำบอกว่า “จงยอมรับรู้พระองค์ในทุกทางของเจ้าและพระองค์จะทรงกระทำในวิถีของเจ้าราบรื่น” (สุภาษิต 3:6) คนรับใช้รู้ดีว่าเขาต้องการความช่วยเหลือจากพระเจ้าและวางใจในการนำพาของพระองค์ที่จะทำให้ได้พบกับหญิงสาวที่ถูกเลือกสรรไว้ เขาได้ไปที่บ่อน้ำให้อูฐคุกเข่าลงที่ริมบ่อน้ำมันเวลาเย็นเป็นเวลาที่พักพวกหญิงสาวออกมาตักน้ำที่บ่อน้ำ คนใช้ได้อธิษฐานว่า “สาธุการแด่พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของอับราฮัมนายของข้าพระองค์ ขอทรงประทานความสำเร็จแก่ข้าพระองค์ในวันนี้ เพื่อข้าพระองค์จะได้พบหญิงสาวที่เหมาะสมซึ่งจะเป็นภรรยาบุตรชายของนายข้าพระองค์จะขอน้ำคนนั้นดื่ม ขอให้เธอให้น้ำข้าพระองค์ดื่มและอาสาตักน้ำให้อูฐด้วย คนนั้นแหละจะเป็นหญิงที่พระเจ้าทรงกำหนดตัวไว้”

เขาอธิษฐานยังไม่ทันเสร็จก็ได้เห็นหญิงสาวคนหนึ่งกำลังเดินมาที่บ่อน้ำ เขาปล่อยให้เธอตักน้ำเต็มถังแล้วจึงเข้าไปขอน้ำดื่ม (แสดงภาพ 4-2) หญิงสาวก็ว่า “นายเชิญดื่มเถิด” เมื่อคนใช้น้ำเสร็จแล้วเธอก็ว่า “ดิฉันจะตักน้ำให้อูฐของท่านกินจนอิ่มด้วย” แล้วเธอก็เทน้ำในรางแล้วกลับไปตักน้ำในบ่อน้ำ คงจะต้องตักหลายถังกว่าอูฐจะอิ่ม

คนรับใช้ของอับราฮัมได้แต่พิจารณาดูอย่างเงิบๆ พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานเร็วมากจนไม่คิดว่าจะเป็นความจริง เมื่ออูฐกินน้ำอิ่มแล้วคนใช้ได้มอบต่างหูกำไลทองคำให้หญิงสาวสองอันและถามว่า “เธอเป็นลูกของใคร?” หญิงสาวนั้นมีชื่อว่า เรเบคาห์ ได้บอกกับคนรับใช้ว่า “เธอเป็นลูกสาวของเบธูเอล” เบธูเอลเป็นญาติสนิทของอับราฮัม ช่างน่าประหลาดจริงพระเจ้าทรงนำให้ได้พบคนที่ต้องการโดยตรง คนรับใช้กราบมนัสการขอบคุณพระเจ้าสำหรับการทรงนำของพระองค์

เรเบคาห์ได้วิ่งกลับไปบ้านและเล่าทุกสิ่งที่เกิดขึ้นให้ครอบครัวฟัง ทุกคนต่างมีความตื่นเต็นยินดีอย่างยิ่งที่ได้รับข่าวจากญาติผู้ห่างไกล ลาบั้นพี่ชายของเรเบคาห์รีบวิ่งไปหาขายน้ที่บ่อน้ำและได้เชื้อเชิญทุกคนให้เข้ามาพักในบ้านของเขาพร้อมทั้งอูฐของเขาด้วย เรเบคาห์มีอุปนิสัยที่เราต้องการคบหาสมาคมด้วย เธอเป็นคนสุภาพอ่อนโยนได้จากการที่เธอตอบคำถามของคนรับใช้ทันทีเมื่อถามว่าเธอเป็นใครและรีบไปบอกพ่อแม่เกี่ยวกับแขกที่มาเยี่ยม (อ่าน ปฐมกาล 24:24,25,28 ด้วยกัน) เรเบคาห์เป็นคนโอบอ้อมอารีพร้อมเสมอที่จะให้ความช่วยเหลือคนอื่น อะไรจะเกิดขึ้นถ้าเธอไม่ได้เสนอว่าจะตักน้ำให้อูฐของคนใช้นั้นกินด้วย เธอรู้ว่าอูฐกำลังหิวน้ำ เธอคือผู้ที่สามารถช่วยได้ เธอยินดีที่จะทำมากกว่าที่ถูกขอ เธอเสนอที่จะให้น้ำแก่อูฐโดยที่คนใช้ไม่ได้ขอร้องเมื่อเธอเห็นว่าจำเป็นก็รีบช่วยทันที

ครอบครัวของเรเบคาห์ได้จัดงานเลี้ยงพิเศษแก่แขกผู้มาเยือนแต่คนรับใช้ไม่ยอมนั่งลงรับประทานอาหารจนกว่าเขาจะได้อธิบายถึงการมาของเขา เขาเล่าถึงสิ่งที่พระเจ้าได้ช่วยพระพรอับราฮัมและอิสอัค บอกว่าภารกิจที่อับราฮัมมอบให้เขาทำการทดสอบที่บ่อน้ำและการตอบสนองของเรเบคาห์ แล้วก็ถามคำถามที่สำคัญว่า “เรเบคาห์จะเดินทางไปกับเขาเพื่อเป็นภรรยาของอิสอัคหรือไม่?” คำตอบก็คือ “ตกลง” พระเจ้าทรงจัดการทุกสิ่งทุกอย่างอย่างเรียบร้อยทุกคนยอมรับ คนรับใช้ได้นำสการขอพระคุณพระเจ้าอีกครั้งหนึ่งที่ทรงช่วยเขาในทุกสิ่ง และได้มอบของขวัญอีกมากมายแก่เรเบคาห์คนในครอบครัวคนอื่นๆ

วันรุ่งขึ้นคนรับใช้ก็พร้อมที่จะเดินทางกลับและได้ถามเรเบคาห์ว่า “เธอพร้อมที่จะเดินทางไปกับเขาไหม” ถึงแม้ครอบครัวต้องการให้เธอรออีกสักหนึ่งอาทิตย์หรือสัปดาห์ แต่เธอตอบตกลงว่า “พร้อมที่จะเดินทางไปกับเขาได้เลย” เรเบคาห์เป็นคนมีใจเมตตาเธอไม่เพียงแต่จะยินดีให้ความช่วยเหลือเท่านั้น เธอยังได้ตกลงใจที่จะไปเป็นภรรยาของอิสอัคด้วย เธอไม่ได้บ่นหรือโอ้อวดเวลาในการตัดสินใจ เมื่อเตรียมพร้อมแล้วกองคาราวานก็ออกเดินทางกลับ เมื่อเขาทั้งหลายเดินทางมาถึงเป็นเวลาทีอิสอัคกำลังเดินอยู่ในทุ่งนา (แสดงภาพ 4-3) อิสอัคจากกองคาราวานของคนใช้ได้เมื่อเรเบคาห์รู้ว่าใครกำลังเดินเข้ามาหากองคาราวานเธอลงจากอูฐดึงผ้าคลุมหน้าไว้ตามประเพณีในสมัยนั้น อิสอัคมีความรักต่อเรเบคาห์และเขาก็แต่งงานและเริ่มต้นครอบครัวใหม่ด้วยกัน

เป็นเรื่องที่สำคัญมากที่ภรรยาของอิสอัคจะต้องเป็นผู้มีภูมิหลังที่เชื่อพระเจ้าเพราะว่าลูกๆ ของเขาทั้งสองจะมีส่วนในครอบครัวของพระเจ้าตามคำสัญญาที่ทรงให้ไว้กับอับราฮัมซึ่งเป็นครอบครัวที่จะนำพระพรไปสู่โลก

เมื่อเราเลือกคบเพื่อน เราจะต้องเลือกคบคนที่มีอุปนิสัยดีและสัตย์ซื่อ เรามักจะทำตามเพื่อน ถ้าเราคบเพื่อนดีสัตย์ซื่อเราก็จะยินดีทำอะไรด้วยกันเพื่อให้เกิดผลดี การเลือกเพื่อนสนิทเป็นสิ่งสำคัญ เราจะต้องแบ่งปันหลายอย่างกับเพื่อน ดังนั้น เพื่อนสนิทจะต้องเป็นคนที่ไว้วางใจได้และจะไม่ทำสิ่งที่เป็นการทรยศต่อเรา พระเจ้าทรงช่วยคนรับใช้ของอับราฮัมค้นหาผู้ที่จะเป็นภรรยาของอิสอัคได้ฉันใดพระองค์ทรงสามารถช่วยเราให้พบเพื่อนที่ดีที่สุดได้ฉันนั้น ให้เราขอการทรงนำจากพระองค์ก่อน

ใครจำข้อท่องจำของอาทิตย์นี้ได้บ้าง? ท่องทบทวนด้วยกัน และให้เราอธิษฐานขอพระเจ้านำทางในการเลือกคบเพื่อนและการตัดสินใจในเรื่องอื่นด้วย

คำถามทบทวน

1. ใครเป็นคนไปเสาะหาภรรยาให้อิสอัค? (คนรับใช้ของอับราฮัม)
2. คนรับใช้ไปเสาะหาที่ไหน? (บ้านเกิดของอับราฮัม)
3. คนที่พระเจ้านำไปพบคือใคร? (เรเบคาห์)
4. เธอทำอะไรให้คนรับใช้? (ให้น้ำดื่มแก่เขาและอูฐของเขา)
5. เรเบคาห์มีคุณสมบัติอะไรที่เราต้องการให้มีในคนที่เราจะคบเป็นเพื่อน?
(มีความเมตตา โอบอ้อมอารี สุภาพอ่อนโยน มีความเชื่อในพระเจ้าเหมือนกับเรา)

กิจกรรมท้ายบท

1. ทำหน้ากิจกรรมบทที่ 4

2. ข้อท่องจำ

เตรียม บัตรแข็งขนาด 3x5 นิ้ว สำหรับเขียนข้อท่องจำแต่ละคำ
เขียนคำในข้อท่องจำใส่บัตรคำ เมื่อเขียนเสร็จแล้วให้นำบัตรคำมาผสมกัน วางบัตรคำกับพื้น โดยคว่ำด้านที่เขียนตัวอักษรไว้ด้านล่าง

เมื่อครูบอกว่า “เริ่มได้” ให้ทุกคนเปิดบัตรขึ้นทีละใบ จากนั้นนำไปเรียงให้เป็นข้อท่องจำที่ถูกต้อง ใครเสร็จก่อนให้ยกมือขึ้นพร้อมกับท่องข้อท่องจำ

3. คำอธิษฐาน

ให้เด็กๆ เขียนคำอธิษฐานขอการทรงนำจากพระเจ้าในการเลือกคบเพื่อนสนิทโดยเอาคำอธิษฐานของคนรับใช้ของอับราฮัมเป็นแบบอย่าง

4

เจ้าสาวของอิสอัค

เจ้าสาวของอิสอัคเป็นหญิงสาวที่มีน้ำใจ นอกจากเธอจะให้น้ำแก่ชายผู้นี้แล้วเธอยังจะช่วยตักน้ำให้ควสุกินด้วยให้ได้กๆ ตัดภาพแขนด้านล่างออกมา จากนั้นนำมาเย็บติดกับตัว เพื่อจะทำภาพแขนเธอขยับขึ้นลง

5

เอช่าวทำผิดพลาดอย่างใหญ่หลวง

ข้อพระคัมภีร์

ปฐมกาล 25:27-34, 27:1-46

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็กๆ รู้ถึงเรื่องราวการขายสิทธิบุตรหัวปีของเอช่าว
หนุนใจให้เด็กๆ ยึดมรดกฝ่ายวิญญาณที่จะได้รับนั้นเป็นสมบัติ
ที่มีของเขาและต้องไม่ยอมเสียไปง่ายๆ

ข้อท่องจำ

“ถ้าผู้ใดจะได้สิ่งของสิ่งทั้งโลก แต่ต้องเสียชีวิตของตน
ผู้นั้นจะได้ประโยชน์อะไร” (มาระโก 8:36)

ข้อคิดสำหรับครู

แม้ว่ายาโคบจะได้ชื่อว่าเป็นวีรบุรุษผู้ยิ่งใหญ่ของชนชาติ ก่อนที่จะอายุ 40 ปีเขายังไม่ได้เป็นที่ยกย่องใดๆ เลย เรื่องราวในพระคัมภีร์ตอนนี้ไม่มีจุดประสงค์ที่จะวิพากษ์วิจารณ์ชีวิตของใครแต่เป็นการแสดงให้เห็นในสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดการกับความล้มเหลวและจุดอ่อนของมนุษย์เพื่อจะทำให้ทุกสิ่งสำเร็จตามน้ำพระทัยของพระองค์ คนที่ทำผิดก็ยอมได้รับตามสิ่งที่เขาได้ทำ เรเบคาห์ต้องส่งยาโคบไปที่อื่นโดยไม่ได้เห็นหน้าเขาอีกเลยจนวันตาย เอชาวมีชีวิตอยู่อย่างขาดพระพร ยาโคบต้องจากบ้านเกิดของเขาอย่างรีบร้อนและพบกับความผิดพลาดตลอดชีวิตของเขา

นำสู่บทเรียน

“สมบัติล้ำค่า”

อุปกรณ์ ของขวัญ 1 ชิ้น ห่อของขวัญซ่อนหลายๆอย่าง

ให้เด็กๆ นั่งเป็นวงกลม ในขณะที่เปิดเพลงให้เด็กๆ ส่ง “สมบัติล้ำค่า” ไปเรื่อยๆ เมื่อเพลงหยุดคนที่ถือกล่องไว้จะได้เป็นคนเปิดแกะกระดาษห่อออก ส่งต่อไปเรื่อยๆ ให้เด็กแกะกระดาษทีละชั้นๆ ไปเรื่อยๆ จนถึงคนสุดท้ายที่แกะออกมาแล้วเจอของขวัญก็ได้ของขวัญชิ้นนั้นไป

บทเรียนจากพระคัมภีร์

คำถาม ฉลาดแกมโกงหว่ามความว่อย่างไร? (ให้เด็กตอบ)

ฉลาด หมายความว่า ปัญญาดี เฉียบแหลมไหวพริบดี

แกม หมายความว่า ปน

โกง หมายความว่า ใช้อุบายหรือเล่ห์เหลี่ยม, หลอกลวง, ดื้อไม่ยอมทำตาม

เมื่อเอาสามคำนี้มารวมเข้าด้วยกันจะได้ความหมายของคำว่า “ฉลาดแกมโกง” คือ ใช้ปัญญาหรือความฉลาดในทางผิด เพราะปนไปด้วยอุบายเล่ห์เหลี่ยม หลอกลวงคนอื่น เอาเปรียบคนอื่น ทำให้คนอื่นเดือดร้อนเสียหาย เช่น เอาของๆ คนอื่นโดยใช้อุบายหลอกลวง คำว่า “เล่ห์เหลี่ยม” ภาษาอังกฤษใช้คำว่า Cunning (คันนิง) แปลว่า ฉลาดแกมโกงนั่นเอง

เรื่องราวของเอซาวกับยาโคบจะเห็นการโกงหรือการหลอกลวงในหลายรูปแบบ เราจะมาดูว่ามีแบบไหนบ้าง? (แสดงภาพ 5-1) อีสอัคและเรเบคาห์มีลูกแฝดผู้ชาย คือ ยาโคบและเอซาว แม้ว่าทั้งสองคนจะเป็นฝาแฝดกันแต่ก็มีหลายๆ อย่างที่ไม่เหมือนกัน เมื่อเอซาวและยาโคบโตเป็นหนุ่มต่างคนก็เลือกวิถีดำเนินชีวิตตามที่เขาชอบหรือถนัด

เอซาว เมื่อเกิดมาตัวของเขามีขนเต็มไปหมด เขาชอบใช้ชีวิตนอกบ้าน ชอบเป็นนักผจญภัย เขาเป็นนายพราน ชอบล่าสัตว์

ส่วนยาโคบ ชอบชีวิตเรียบง่าย ภายในบ้าน ชอบเลี้ยงสัตว์และทำสวนครัว ชอบทำงานบ้าน เช่น ทำอาหาร เขามีผิวพรรณเกลี้ยงเกลา ดังที่บันทึกไว้ในปฐมกาล 27:10 ด้วยเหตุนี้เอซาวจึงกลายเป็นบุตรที่รักของคุณพ่อคืออีสอัค ส่วนยาโคบได้เป็นบุตรที่รักของคุณแม่คือ เรเบคาห์

(อาจจะให้แสดงละครตามเนื้อเรื่อง โดยให้มีตัวแสดงเป็น ยาโคบ เอซาว เรเบคาห์ และอีสอัค)

วันหนึ่งเอซาวกลับมาจากการล่าสัตว์เขาเหนื่อยและหิวมาก เมื่อพบยาโคบกำลังทำอาหารอยู่ก็ดีใจจึงเข้าไปหายาโคบเพื่อขออาหารกิน นี่เป็นโอกาสที่ยาโคบรอคอยมาเป็นเวลานานเขาจึงขอสิทธิบุตรหัวปีของเอซาวเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนกับต้นถั่วแดงหนึ่งถ้วยที่เอซาวขอกิน สิทธิบุตรหัวปีคือผู้ที่มีสิทธิ์ในมรดกของบิดาเป็น 2 เท่า นี่คือนี่ที่ยาโคบต้องการ ส่วนเอซาวคิดว่าสิทธิบุตรหัวปีจะมีค่าแค่ไหนในเมื่อเวลานี้เขาหิวจนตาลายแล้ว

ยาโคบจึงชักชวนให้เอซาวสาบานที่จะมอบสิทธิบุตรหัวปีให้แก่เขา เอซาวก็สาบานต่อยาโคบ แล้วยาโคบก็ให้อาหารที่อร่อยแก่เอซาว เมื่อกินอาหารอิ่มแล้วเขาก็ลุกออกจากที่นั่นไปเหมือนกับว่าได้กินอาหารอร่อยอย่างดีพริจากร้านชื่อดัง จนกระทั่งภายหลังเอซาวถึงรู้ราคาอาหารใน “ยาโคบภัตตาคาร”

กลไกของยาโคบไม่หมดเพียงแค่นั้น เมื่ออิสอัคมีอายุมากแล้วสายตาของเขาก็ฝ้าฟางไป เมื่อถึงเวลาที่เขาจะต้องอวยพรแก่บุตรชายที่จะสืบทอดหน้าที่หัวหน้าครอบครัวแทนเขา ตามธรรมเนียมบุตรชายหัวปีจะได้รับมรดกจากบิดาของเขาเป็นสองเท่า คือมากกว่าบุตรคนอื่นๆ หนึ่งเท่า และในครอบครัวนี้ พระพรหรือมรดกที่บุตรหัวปีจะได้รับจะรวมทั้งคำสัญญาของพระเจ้าที่ให้ไว้กับอับราฮัมด้วย

อิสอัคได้เรียกเอซาวเข้ามาหา (แสดงภาพ 5-2) และบอกวิธีการที่เขาจะอวยพรแก่เอซาว โดยขอให้เอซาวจัดอาหารที่อร่อยแบบที่เคยทำให้ท่านรับประทาน แล้วเอซาวก็จากไปเพื่อจัดเตรียมหาอาหารตามความประสงค์ของบิดา เพื่อเมื่อบิดารับประทานอิ่มแล้วจะได้อวยพรแก่เขา

เอซาวชอบการล่าสัตว์อยู่แล้วและเขารู้สึกดีใจที่รู้ว่าถึงเวลาที่จะได้รับพรจากบิดา อาจเป็นไปได้ว่าเอซาวไม่บอกอิสอัคเกี่ยวกับการขายสิทธิบุตรหัวปีของเขาให้แก่ยาโคบ ที่จริงองค์พระผู้เป็นเจ้าได้แจ้งแก่นางเรเบคาห์ก่อนที่เอซาวและยาโคบจะเกิดมาเสียอีกคือ “พี่จะรับใช้น้อง” นี่หมายความว่ายาโคบจะต้องเป็นผู้ได้รับพรพิเศษและสิทธิบุตรหัวปีอยู่แล้ว แม้ว่าเอซาวจะเป็นพี่

เรเบคาห์แอบได้ยินสิ่งที่อิสอัคบอกแก่เอซาว นางจึงตัดสินใจที่จะเปลี่ยนแปลงบางอย่างด้วยวิธีของนางเองโดยไม่ต้องรอให้พระเจ้าทำ นางบอกแผนการที่คิดไว้ให้ยาโคบรู้ นางบอกแก่ยาโคบว่าบิดากำลังจะอวยพรพิเศษแก่เอซาวซึ่งพรนั้นควรจะเป็นของยาโคบ และขอให้ยาโคบทำตามแผนการของนางเพื่อพรนั้นจะได้เป็นของเขา ยาโคบจึงบอกกับมารดาว่าเขากลัวจะถูกฆ่ามากกว่าจะได้รับพรถ้าบิดารู้ว่าเขาหลอกหลวง แต่เรเบคาห์ยืนยันว่าทุกสิ่งจะเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบอกยาโคบให้เอาลูกแพะมาสองตัวเพื่อนางจะเตรียมอาหารที่อิสอัคชอบ ในที่สุดยาโคบยอมทำตามแผนการของมารดา เมื่อเตรียมอาหารเสร็จแล้วนางได้เอาหนังแกะผูกที่ข้อมือแขนและต้นคอของยาโคบ เมื่ออิสอัคคลำดูจะได้คิดว่า เป็นเอซาวและนำเสื้อของเอซาวมาให้ยาโคบสวมใส่ด้วย เมื่อเตรียมทุกสิ่งเรียบร้อยแล้วยาโคบก็นำอาหารไปให้บิดา (แสดงภาพ 5-3) อิสอัคแปลกใจว่าทำไมอาหารจึงเสร็จเร็วนักและเขารู้สึกว่าเสียงนี้คล้ายๆ กับเสียงของยาโคบ แต่เมื่อเขาจับแขนดูก็มีขนเหมือนเอซาวและดมกลิ่นเสื้อที่สวมก็ได้กลิ่นของท้องทุ่งเหมือนกลิ่นของเอซาว แม้มันจะมีบางสิ่งบางอย่างผิดปกติไปบ้างแต่อิสอัคก็คิดว่ายาโคบเป็นเอซาว เมื่อได้พิสูจน์หลักฐานพอสมควรแล้ว ดังนั้น เขาก็รับประทานอาหารและเรียกบุตรชายให้เข้ามาใกล้เพื่อวางมือและขอพรจากพระเจ้าให้แก่บุตรชาย โดยคิดว่าบุตรคนนั้นคือเป็นเอซาว เมื่อยาโคบได้รับสิ่งที่เขาปรารถนาแล้วยาโคบก็รีบลาบิดากลับออกไป

เมื่อเอซาวกลับมาจากการล่าสัตว์และทำอาหารมาให้บิดาตามที่ท่านบอก ขณะนั้นยาโคบได้ออกไปพอดี ทันใดนั้นเองเอซาวรู้ได้ทันทีว่าน้องชายของเขาได้สร้างความเจ็บปวดให้แก่เขาอีกครั้งหนึ่ง เขาโกรธยาโคบมากและขู่ว่าจะมาเสี ทุกคนน่าจะเข้าใจความรู้สึกของเอซาวได้เป็นอย่างดี เขาถูกยาโคบหลอกแล้วหลอกอีก จำได้ไหมก่อนหน้านี้เอซาวได้แลกสิ่งของที่มีค่าที่สุดของเขากับอาหารเพียงถ้วยเดียว เขาไม่เห็นความสำคัญของสิทธิบุตรหัวปี ดังนั้น ปัญหาที่เกิดขึ้น ความผิดส่วนใหญ่เป็นของเอซาวเอง เมื่อเราต้องเผชิญกับการทดลองให้ทำบาปเราจะต้องระมัดระวัง “สิทธิบุตรหัวปี” ของเราให้ดี

คำถาม สิทธิบุตรหัวปีของเราคืออะไร? (ให้เด็กๆ แสดงความคิดเห็น)

คำสัญญาในพระวาระของพระเจ้าทุกอย่าง เป็นของคริสเตียนทุกคน (ครูอาจจะเขียนคำสัญญาต่างๆ ที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ของพระเจ้าบนกระดาน เมื่อเราต้อนรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดแล้ว เราก็เป็นผู้ที่เกิดในครอบครัวของพระเจ้า พระเจ้ายอมรับเราไว้เป็นบุตรของพระองค์ เมื่อเราเป็นคนในครอบครัวของพระเจ้า เราก็เป็นทายาทในคำสัญญาทั้งหมดที่ทรงสัญญาไว้กับลูกๆ ของพระองค์ แต่ทว่า ความบาปกีดกันเราไว้ไม่ให้ได้รับพระพรของพระเจ้า ถ้าเรายอมแพ้การทดลองเราก็ตกอยู่ในอันตรายที่จะต้องสูญเสียสิทธิบุตรหัวปีเหมือนกับเอซาว เราสามารถขอการอภัยโทษบาปได้เมื่อเราทำบาปแต่จะเป็นการดีที่สุดถ้าเรามีชีวิตอยู่อย่างถูกต้องต่อพระเจ้าทุกเวลา แม้จะดูเหมือนว่าเป็นบาปเล็กๆ น้อยๆ หรือไม่สำคัญแต่ผลของมันก็คือความพินาศ ซึ่งได้อธิบายไว้แล้วในข้อท่องจำ (ท่องข้อท่องจำหลายที) ไม่มีอะไรมีค่ามากเกินจนจะทำให้เรายอมสละความรอดและคำสัญญาแห่งชีวิตนิรันดร์ได้

การทำทนาย

พฤติกรรมต่อไปนี้จะช่วยให้เรารู้ว่ากำลังถูกทดลองคือ ไม่อ่านพระคัมภีร์, ไม่อธิษฐาน, ไม่ไปโบสถ์ ให้ระวังให้ดีๆ ซาตานกำลังพยายามทำให้เราทำบาป มันจะทำให้ดูเหมือนว่าการอ่านพระคัมภีร์ การอธิษฐาน และการไปโบสถ์เป็นสิ่งไม่สำคัญ ให้ต่อสู้โดยขอพระเจ้าทรงนำ ให้เรามั่นคงอยู่ในพระเจ้าทุกเวลา พระองค์จะทรงช่วยเมื่อเราต้องการ

ถ้ามีเด็กๆ ที่ไม่เคยต้อนรับพระเยซูเข้าในใจ ให้หนุนใจให้เด็กเปิดใจต้อนรับพระเจ้าเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เพื่อเด็กๆ จะได้รับสิทธิบุตรหัวปี เมื่อเด็กๆ ร้องขอพระองค์ให้พระองค์ยกโทษความบาปให้ พระองค์ทรงยินดีที่จะยกโทษบาปให้ (อธิษฐานและนำบางคนรับเชื่อ)

คำถามทบทวน

1. เอซาวชอบทำอะไร? (ล่าสัตว์)
2. เอซาวขายอะไรให้แก่ยาโคบ เพื่อแลกกับอาหาร? (สิทธิบุตรหัวปี)
3. อีสอัคตั้งใจจะทำอะไรให้เอซาว เมื่อเขากินอาหารเสร็จแล้ว? (ขอพรพิเศษให้แก่เอซาว)
4. ยาโคบได้รับพรนั้นแทนเอซาวได้อย่างไร? (เขาปลอมตัวเป็นเอซาว โดยพุดมูสาและหลอกลงบิดา)
5. มารซาตานพยายามทำให้เราขายสิทธิบุตรหัวปีของเรา เพื่อสิ่งของในโลกนี้อย่างไร (โดยล่อลวงไม่ให้เราอธิษฐาน ไม่อ่านพระคัมภีร์ หรือไม่ไปโบสถ์ เป็นต้น)

กิจกรรมท้ายบท

1. ทำหน้ากิจกรรมบทที่ 5

2. หม้อต้มน้ำแดง

เตรียม ดินน้ำมัน หรือเมล็ดถั่วแดง

แจกดินน้ำมันให้เด็กทุกคนละก้อน ให้ปั้นเป็นรูปหม้อเมื่อเสร็จแล้วใส่เมล็ดถั่วลงไป สมมุติว่าเป็นหม้อต้มน้ำแดงของยาโคบที่เอซาวซื้อมาด้วยสิทธิบุตรหัวปีของเขา

3. รู้หรือไม่?

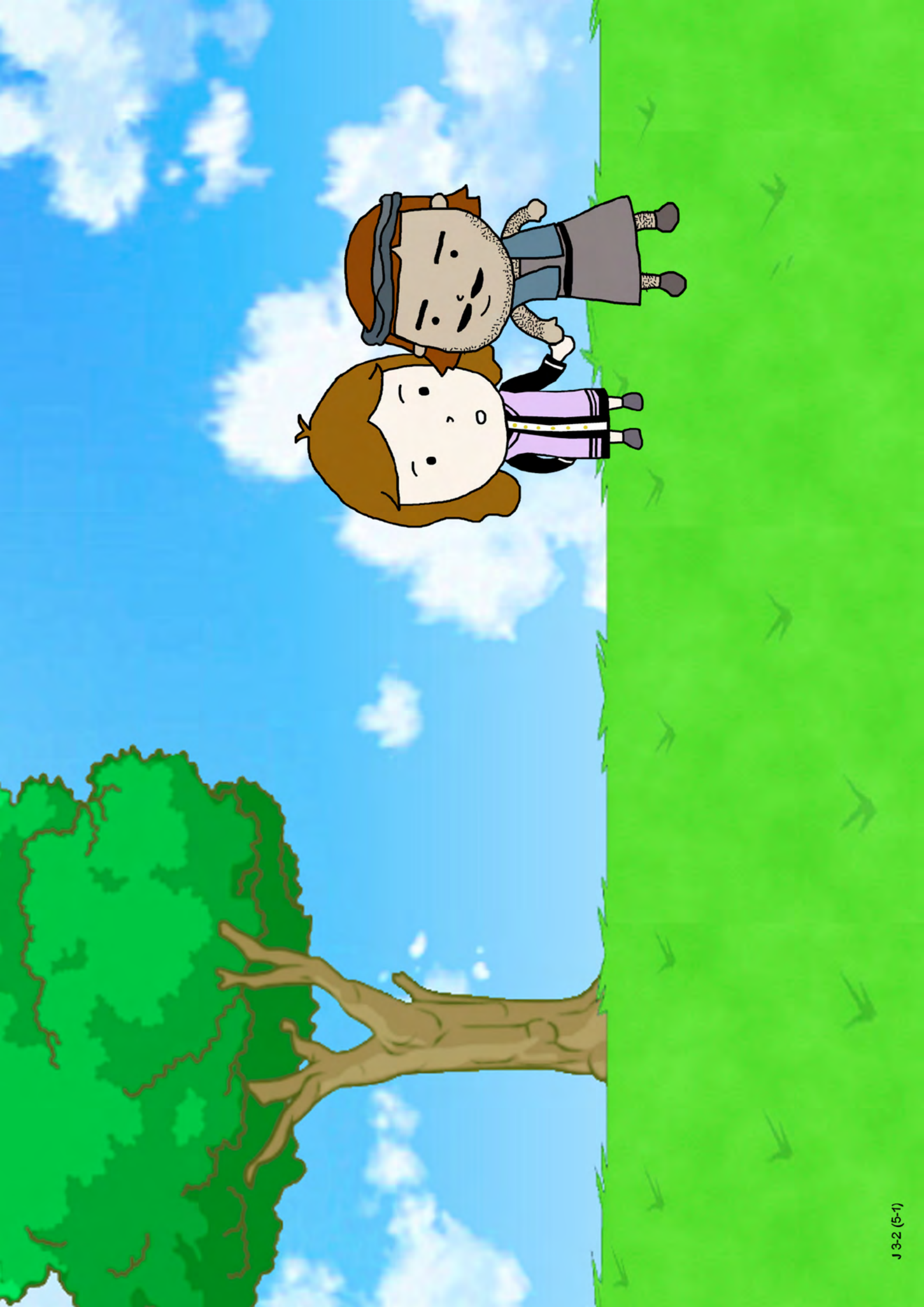
เตรียม เขียนรายการคำตอบบนกระดาษโปสเตอร์แผ่นใหญ่ (ทำ 2 แผ่น) อาจมีคำอื่นๆที่ไม่ใช่คำตอบรวมอยู่ด้วย

คำถามมีดังนี้

1. พี่น้องฝาแฝดมีชื่อว่าอะไร? (เอซาวและยาโคบ)
2. ใครที่ชอบล่าสัตว์? (เอซาว)
3. ยาโคบชอบทำอะไรมากที่สุด? (อยู่กับบ้าน ทำอาหาร)
4. พ่อกับแม่ใครรักเอซาวมากกว่า? (อัสฮิด)
5. เอซาวเอาอะไรไปแลกกับอาหารหนึ่งชาม? (สิทธิบุตรหัวปี)

แบ่งเด็กเป็นสองกลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมาเล่นทีละคน ติดกระดาษโปสเตอร์ไว้หน้าห้อง ให้แต่ละทีมอยู่หลังห้อง เมื่อครูถามคำถามและส่งสัญญาณให้วิ่ง ให้ตัวแทนวิ่งไปวงกลมรอบคำตอบที่อยู่บนกระดาษของคำถามที่ครูถามไป ทีมใดตอบถูกต้องคะแนน ครูอาจจะเพิ่มคำถามเข้าไปได้อีกเพื่อความสนุกสนาน

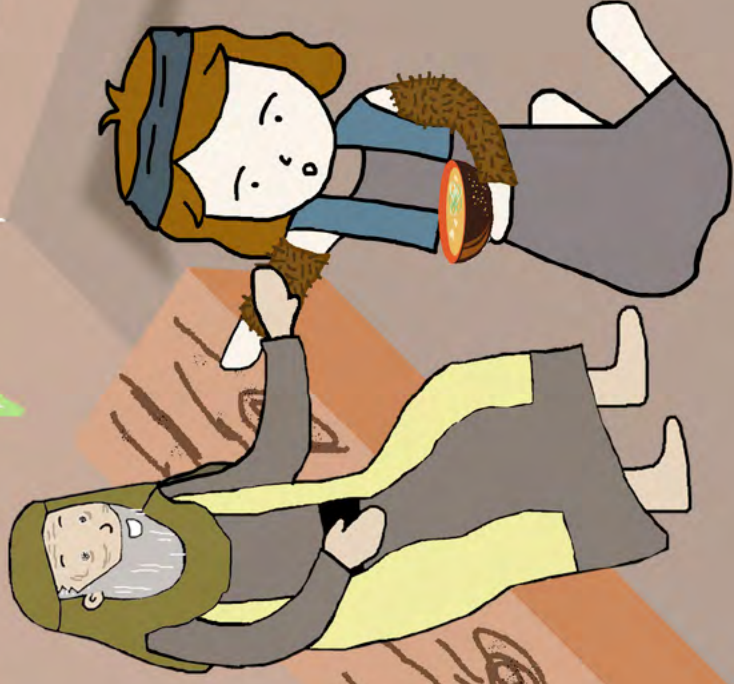
ทีมใดตอบถูกมากที่สุดชนะ

จงไปเตรียมอาหารมา
แล้วพ่อจะขอขมพรเจ้า

ทำไมเจ้าเตรียมอาหาร
เร็วจัง?

5

ความผิดพลาดของเอซาว

เด็กๆ ยังจำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนทำเอซาวตัดสินใจผิดพลาด
ได้หรือไม่ ถ้าจำได้ ให้เด็กๆ ใส่หมายเลขเพื่อเรียงลำดับว่า
เหตุการณ์ใดเกิดก่อน-หลัง

ยาโคบได้รับคำสัญญาจากพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์

ปฐมกาล 28:10-22, 33:1-20

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้รู้ว่าพระเจ้าทรงรักษาคำสัญญาที่ทรงให้แก่ยาโคบ และพระองค์ทรงสัตย์ซื่อที่จะรักษาคำสัญญาที่พระองค์ทรงให้แก่เรา หนุนใจให้เด็กๆ รักษาคำสัญญาที่มีต่อพระเจ้าและคนอื่นด้วย

ข้อท่องจำ

“เราอยู่กับเจ้า และจะพิทักษ์รักษาเจ้าทุกแห่งหนที่เจ้าไป”
(ปฐมกาล 28:15)

ข้อคิดสำหรับครู

ไม่ต้องสงสัยว่ายาโคบคงจะได้รับการบอกเล่าเกี่ยวกับเรื่องอับราฮัมคุณปู่ของเขามาแล้วหลายครั้ง และคงได้ยินคำสัญญาที่ว่าพระเจ้าจะทรงทำให้คุณปู่เป็นประชาชาติใหญ่ แต่เวลาที่ล่วงเลยไปหลายปีกว่าอิสอัคจะเกิดมาและมีเรื่องราวการถวายเป็นเครื่องบูชาที่ภูเขามอริยาห์ด้วย และเรื่องราวเหล่านี้ก็ได้เล่าสืบต่อกันมาถึงลูกหลาน หลังจากนั้นพระเจ้าทรงย้ำเตือนถึงคำสัญญาเหล่านั้นอีกครั้งหนึ่ง

พระเจ้าทรงรู้ดีว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะทบทวนคำสัญญาที่เคยให้ไว้แก่คุณพ่อและคุณปู่ของยาโคบให้เขาได้รู้อีกครั้งหนึ่ง เป็นคำสัญญาส่วนตัวในบทเรียนอาทิตย์นี้ ยาโคบได้พบกับพระเจ้าโดยตรง หนุนใจให้เด็กๆ รู้ว่า เขาทั้งหลายจะต้องพบกับพระเจ้าเป็นส่วนตัวซึ่งคนอื่นไม่สามารถช่วยได้

นำสู่บทเรียน

“กล่องแห่งคำสัญญา”

เขียนข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้ใส่กระดาษแผ่นเล็กๆ ขอละแผ่น เสร็จแล้วม้วนใส่กล่อง ให้เด็กหยิบคนละ 2-3 ชิ้น (ถ้าพอ) ให้เด็กเปิดข้อพระคัมภีร์ที่ได้แล้วอ่านดังๆ

2 พงศาวดาร 7:14

เยเรมีย์ 29:12

ยากอบ 5:15

มัทธิว 7:7, 8, 28:19-20

1 ยอห์น 1:9

อพยพ 20:12

โรม 10:13

วิวรณ์ 2:10

สุภาพิต 3:9-10

อพยพ 15:26

มาลาคีย์ 3:10

โยบ 36:11

สดุดี 145:20

ฟิลิปปี 4:19

ฮีบรู 13:5

บทเรียนจากพระคัมภีร์

คำถาม ไครชอบไปค่ายพักแรมในป่ายกมือ

ส่วนมากเมื่อไปพักแรมในป่าเราจะมีเต็นท์และถุงนอนไปด้วย บทเรียนอาทิตย์นี้ เราจะเรียนรู้ถึงการพักแรมของยาโคบและเหตุการณ์แปลกประหลาดมหัศจรรย์ที่เกิดขึ้นแก่เขา

อิสอัคบิดาของยาโคบได้เรียนรู้ถึงการปกป้องและการจัดเตรียมของพระเจ้า และรู้ว่าพระเจ้าเพียงพระองค์เดียวที่สมควรได้รับการยกย่องสรรเสริญ เขาได้รับการฝึกสอนอย่างดีจากอับราฮัมบิดาของเขา หลังจากอิสอัคเกิดแล้วต่อมาอีก 75 ปีอับราฮัมสิ้นชีวิต แม้แต่ยาโคบและเอซาวยังได้ใช้เวลาเรียนรู้จากอับราฮัมปู่ของเขาตั้งแต่เด็กจนถึงอายุ 15 ปี แต่พระเจ้ายังไม่พอพระทัยกับการถ่ายทอดคำสัญญาจากพ่อแม่ลูกถึงหลานเช่นนั้น ดังนั้น จึงทรงรื้อฟื้นคำสัญญาของพระองค์ในแต่ละยุคแต่ละสมัย อิสอัคได้พบกับพระเจ้าหลังจากอับราฮัมสิ้นชีวิตไปแล้ว ทรงรื้อฟื้นคำสัญญาอีกครั้งหนึ่ง (ให้เขียนคำสัญญาบนกระดาน)

1. ประทานแผ่นดิน
2. สถิตอยู่ด้วย
3. เพิ่มพงศ์พันธุ์
4. แผ่นดินโลกจะได้รับพรทางพงศ์พันธุ์ของอับราฮัมและคำสัญญานี้จะสืบทอดไปถึงลูกหลานของอิสอัคด้วย

ยังจำเรื่องที่เอซาวได้ขายสิทธิบุตรหัวปีของเขากับอาหารถ้วยหนึ่งได้ไหม? (ให้เด็กๆ เล่าย่อๆ) ในที่สุดยาโคบและคุณแม่ได้หลอกหลวงทั้งเอซาวและอิสอัค เอซาวมีความโกรธแค้นจนจะฆ่ายาโคบ แต่เพื่อเห็นแก่บิดาจึงคิดว่าจะรอให้อิสอัคสิ้นชีวิตเสียก่อน (แสดงภาพ 6-1) เรเบคาห์ล่วงรู้ความคิดของเอซาวนางจึงหาทางยับยั้งแผนการของเอซาวโดยให้คำแนะนำแก่อิสอัคว่าควรจะส่งยาโคบไปที่บ้านเกิดของนางและอิสอัคก็คิดว่าเป็นความคิดที่ดี ดังนั้น จึงส่งยาโคบเดินทางไปเมืองฮาราน

ยาโคบคงจะคิดหนักที่ต้องออกจากบ้าน เมื่อเดินทางไปสี่วันก็ไปถึงเมืองลูสและเวลาก็ใกล้ค่ำ จึงตัดสินใจนอนพักแรมที่นั่น เขาได้นำก้อนหินมาหนุนศีรษะแทนหมอน ดูเหมือนว่าจะไม่ค่อยสบายนักใช่ไหม? (แสดงภาพ 6-2) ขณะที่ยาโคบนอนหลับอยู่นั้นเขาฝันว่า มีบันไดอันหนึ่งทอดลงมาจากฟ้าสวรรค์ถึงแผ่นดินโลกและมีทูตสวรรค์กำลังขึ้นลงอยู่บนบันไดของพระเจ้าทรงประทับอยู่เหนือบันไดนั้น

คำถาม เด็กๆ คิดว่าบันไดและทูตสวรรค์มีความหมายว่าอะไร? (ให้เด็กแสดงความคิดเห็น)

นี่เป็นเรื่องเกี่ยวกับสวรรค์โดยตรง ยาโคบรู้ว่าพระเจ้าทรงอยู่กับเขาและช่วยเขาในทุกเวลาและทุกหนทุกแห่งที่เขาไป พระเจ้าทรงตรัสกับยาโคบในความฝันว่า อ่านปฐมกาล 28:13-15 “เราคือเยโฮวาห์พระเจ้าของอับราฮัมบิดาของเจ้าและพระเจ้าของอิสอัค” และเขาก็ได้ยินคำสัญญาที่เขาเคยได้ยินจากคุณปู่

และคุณพ่อของเขา คำสัญญานี้ได้ตกทอดมาถึงเขาโดยทางสิทธิบุตรหัวปีและเวลานี้พระเจ้าทรงตรัสคำสัญญาแก่นับกับเขาโดยตรง “แผ่นดินซึ่งเจ้านอนอยู่นั้น เราจะให้แก่เจ้าและเชื้อสายของเจ้า” นี่คือการสัญญาของพระเจ้าที่ทรงสัญญาว่า จะมอบดินแดนนี้ให้แก่ยาโคบและพงศ์พันธุ์ของเขา

“เชื้อสายของเจ้าจะมีมากเหมือนฝูงคลิบบนแผ่นดิน เจ้าจะแผ่กว้างออกไปทางทิศตะวันตกและทิศตะวันออก ทางทิศเหนือและทิศใต้” และตอนนี้สองของคำสัญญาบอกว่า ประชาชาติมากมายและมนุษย์โลกจะได้รับพรนั้นทางเชื้อสายของยาโคบ บางทีอับราฮัมปู่ของยาโคบอาจจะเล่าเรื่องนี้ให้ฟังตั้งแต่เมื่อเขาเป็นเด็ก แต่ว่าเวลานี้เขาได้รับคำสัญญานั้นด้วยตัวเอง

ทุกวันนี้เรารู้คำสัญญาส่วนนี้ หมายถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ผู้ได้มาช่วยมนุษย์ทุกคน พระเยซูได้ทรงบังเกิดจากเชื้อสายของยาโคบ พระองค์ทรงเป็นพระพรของเรา ตอนสุดท้ายของคำสัญญาซึ่งเป็นข้อท่องจำของเราในอาทิตย์นี้คือ คำสัญญาแห่งการสถิตอยู่ด้วยไม่เพียงแต่ยาโคบและพงศ์พันธุ์ของเขาจะได้รับพรทางวัตถุสิ่งของเท่านั้น แต่ยังสามารถพึ่งพาอาศัยในพระองค์ฝ่ายวิญญาณด้วย (อ่านข้อท่องจำด้วยกันหลายๆ เที้ยว) “เราอยู่กับเจ้าและจะพิทักษ์รักษาเจ้าทุกแห่งหนที่เจ้าไป” ปฐมกาล 28:15

ยาโคบได้รับคำสัญญาเหมือนกับอับราฮัมและอิสอัคว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับเขาจนตลอดชีวิต พระเจ้าตรัสว่า “เราอยู่กับเจ้า” เป็นปัจจุบันไม่ใช่เมื่อวานนี้หรือในอนาคต เตือนให้เราคิดถึงตรัสของพระเยซูในมัทธิว 28:20 “.....เราจะอยู่กับเจ้าทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นยุค”

(แสดงภาพ 6-3) เมื่อยาโคบตื่นขึ้น เขาก็รู้ว่าได้พบกับพระเจ้าเป็นส่วนตัวและมีความคิดเกี่ยวกับชีวิตใหม่ เขาได้นำเอาหินที่หนุนหัวทำเป็นแท่นบูชาและสัญญาว่าจะรับใช้พระเจ้า ต่อจากนั้นเขาก็เดินทางต่อไปยังเมืองฮารานด้วยความมั่นใจในพระเจ้า

เราทุกคนได้รับคำสัญญาด้วย “แต่ส่วนบรรดาผู้ที่ได้อ่อนรับพระองค์ ผู้ที่เชื่อในพระนามของพระองค์ พระองค์ก็ทรงประทานสิทธิให้เป็นผู้บุตรของพระเจ้า” (ยอห์น 1:12)

เราสามารถเป็นผู้บุตรของพระเจ้าได้เมื่อเราได้รับความรอด การได้เป็นผู้บุตรของพระเจ้านั้นทำให้ชีวิตมีความหมายและมีความสุขอยู่ในครอบครัวของพระเจ้า

การประกาศ

ถ้าเด็กๆ ยังไม่ได้เข้าส่วนในครอบครัวของพระเจ้ามามาก่อน วันนี้เด็กๆ ยินดีที่จะอ่อนรับพระเยซูเข้ามาในชีวิตใหม่? (ใช้เวลาห้าเดี๋ยรับเชื่อ)

คำถามทบทวน

1. ทำไมยาโคบจึงต้องเดินทางไปที่บ้านเกิดของนางเรเบคาห์? (เพราะเอซาวจะฆ่า)
2. ยาโคบใช้อะไรทำหมอนเมื่อเขานอนค้างแรมที่เมืองลูส (ก้อนหิน)
3. ยาโคบเห็นอะไรในความฝัน? (บันไดและทูตสวรรค์ขึ้นๆลงๆบนบันไดนั้น)
4. พระเจ้าตรัสกับยาโคบในความฝันว่าอย่างไร?
(ทรงให้คำสัญญาเหมือนกับที่เคยให้กับอับราฮัมและอิสอัค)
5. คำสัญญาส่วนไหนที่เกี่ยวข้องกับเราทุกคนในทุกวันนี้? (พระเจ้าจะสถิตอยู่กับเราในสิ่งที่เราทำ)

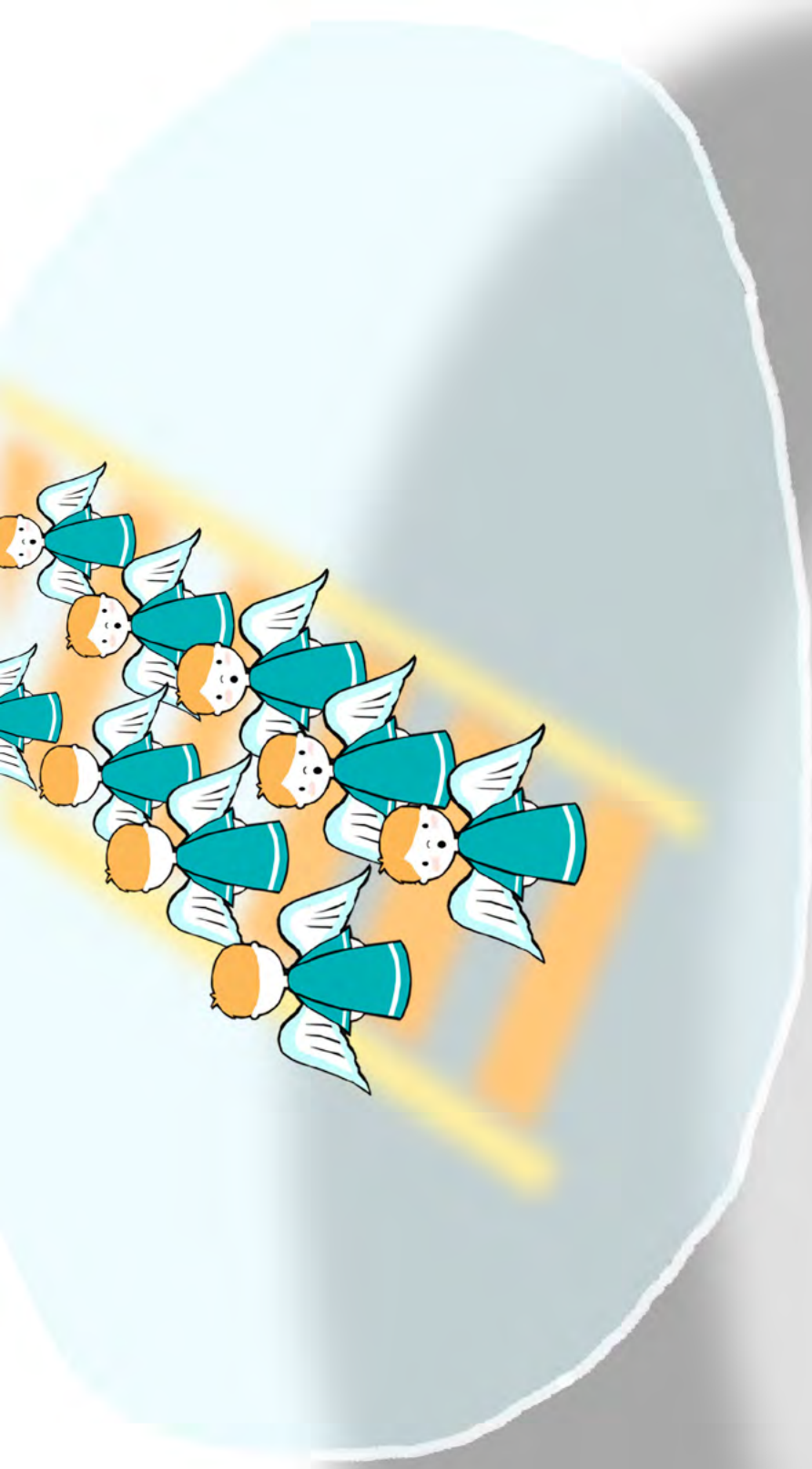
กิจกรรมท้ายบท

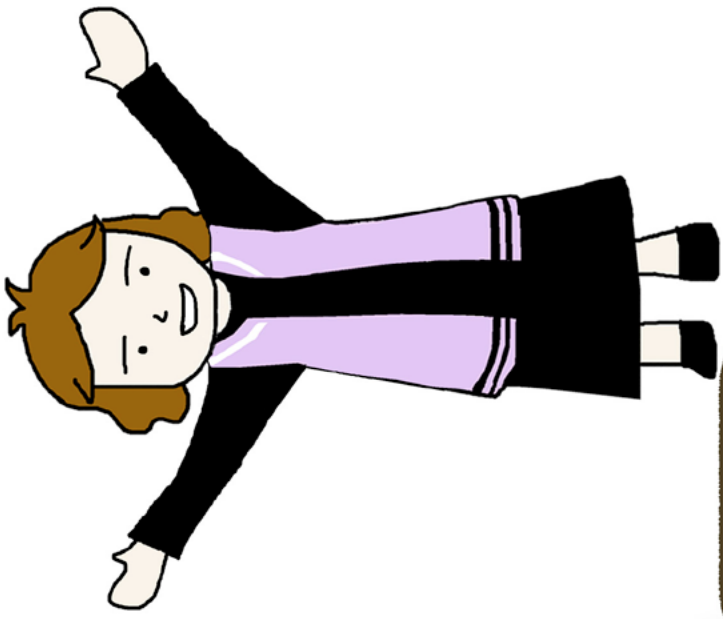
1. ทำหน้ากิจกรรมบทที่ 6

2. เกมส์ “บอกต่อๆ กันไป”

ให้ครูกำหนดหัวข้อ เช่น ผลไม้ ขนม จังหวัด ฯลฯ จากนั้นให้เด็กนั่งเป็นวงกลม ให้เด็กพูดสิ่งที่อยู่ในหัวข้อที่ครูกำหนดไปเรื่อยๆ โดยห้ามซ้ำกัน ใครซ้ำหรือตอบซ้ำ ก็ให้ออกการเล่นโดยให้นั่งกอดอกไว้ เล่นไปเรื่อยๆ จนมีคนชนะ เปลี่ยนหัวข้อไปเรื่อยๆ

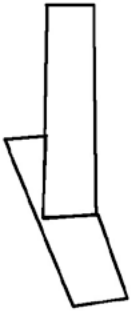

ยาโคบได้รับคำสัญญา

ตอนที่ยาโคบได้รับคำสัญญา เขาฝันเห็นทูตสวรรค์ขึ้นลง เป็นจำนวนมาก วันนี้เราจะมาจำลองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ด้วยกัน ถ้าพร้อมแล้วทำตามคำแนะนำเลย

ตัดรูปทูตสวรรค์ออกมา

ตัดกระดาษแล้วตัดให้เป็นรูป ตัว ที นำไปติดที่ด้านหลัง ทูตสวรรค์

นำสำลีก้อนกลมมาวางแล้วนำมาติดในวงกลม

ตัดตามรอยปะ นำทูตสวรรค์มาวางเพื่อเลื่อน ขึ้น ลง

7

ชีวิตของโยเซฟ

ข้อพระคัมภีร์

ปฐมกาล 37:1-28, 39:1-6, 16-20, 40:1-15
41:1-16, 32-44

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็กๆ เห็นถึงการดูแลรักษาของพระเจ้าที่มีต่อชีวิตของโยเซฟ เพื่อให้มั่นใจและขอบคุณพระเจ้าเพราะพระองค์ทรงดูแลเด็กๆ และเป็นผู้ควบคุมสถานการณ์ทุกอย่าง แม้แต่ในภาวะที่คับขัน

ข้อท่องจำ

“จงละความกระวนกระวายของท่านไว้กับพระองค์ เพราะพระเจ้าทรงห่วงใยท่านทั้งหลาย” (1 เปโตร 5:7)

ข้อคิดสำหรับครู

บทเรียนนี้และบทต่อไปเป็นเรื่องเกี่ยวกับการอยู่รอดของชนชาติอิสราเอลซึ่งน่าจะสูญสิ้นเชื้อชาติไปจากแผ่นดินโลกแล้วเมื่อต้องเจอกับการกีดกันอาหารอย่างหฤโหดในครั้งนั้น ตอนนี้นำเนื้อหาเป็นเรื่องของบุตรชายคนที่สิบเอ็ดของยาโคบซึ่งเกิดจากนางราเชล เพราะยาโคบรักนางราเชลมากดังนั้นโยเซฟจึงเป็นลูกที่ยาโคบรักมากที่สุด

การกีดกันอาหารในอียิปต์ไม่ใช่เรื่องผิดปกติ แต่ครั้งนี้พระเจ้าทรงเตือนว่าน้ำในแม่น้ำไนล์จะเหือดแห้ง แผ่นดินจะพบกับความแห้งแล้งและพระเจ้าได้ทรงเตรียมแผนการไว้โดยนำโยเซฟเข้ามาในเหตุการณ์เพื่อช่วยเหลือในยามฉุกเฉิน แม้ว่าพระเจ้าจะนำให้เกิดเหตุการณ์ที่ค่อนข้างแปลกแต่พระองค์ทรงสถิตอยู่กับโยเซฟตลอดเวลา พระเจ้าทรงอยู่เหนือทุกสถานการณ์ที่เราต้องพบเจอในชีวิต

นำสู่บทเรียน

“อียิปต์”

ให้แจกดินน้ำมัน ให้เด็กแต่ละคนปั้นคนละอย่างที่เกี่ยวข้องกับอียิปต์ เช่น รถม้า พีระมิด หรือ พระราชวัง หรืออาจจะช่วยๆ กันก็ได้ เสร็จแล้วนำมารวมเข้าด้วยกันเพื่อทำเป็นประเทศ อียิปต์

บทเรียนจากพระคัมภีร์

คำถาม ความอิจฉาคืออะไร? (ให้เด็กตอบ)

ความอิจฉา คือ การมุงร้ายและชิงดีชิงเด่น พระคัมภีร์กล่าวว่า “ความอิจฉา ความโหดร้าย” ทำให้มีปัญหากับทุกคนที่เกี่ยวข้อง บทเรียนอาทิตย์นี้บอกให้รู้ถึงการกระทำของคนอิจฉาและแสดงให้เห็นวิธีการแก้ไขเหตุการณ์ของพระเจ้า แม้ว่าดูเหมือนว่าไม่มีทางที่จะทำอะไรได้

หลังจากที่ยาโคบได้รับคำสัญญาจากพระเจ้าแล้วเขาได้เดินทางไปจนถึงบ้านของลาบันลุงของเขา ขณะที่อยู่ที่นั่นเขาเกิดมีความรักต่อราเชลญาติลูกพี่ลูกน้องของเขาและได้เสนอเงื่อนไขกับลาบันว่าจะทำงานให้ลุง 7 ปี เพื่อขอแต่งงานกับราเชลบุตรสาวของลาบัน ลาบันก็เห็นด้วยกับเงื่อนไขที่ยาโคบนี้ เมื่อเวลาผ่านไป 7 ปี ลาบันได้มอบเลอาห์ให้แก่ยาโคบแทนที่จะให้ราเชลตามที่ได้ตกลงกันไว้ ยาโคบไม่พอใจที่ถูกลาบันหลอกลวง ลาบันให้เหตุผลว่าเนื่องจากเลอาห์เป็นพี่จึงต้องแต่งงานก่อน แต่หากยาโคบทำงานให้เขาต่ออีก 7 ปีเขาก็จะได้แต่งงานกับราเชล ซึ่งยาโคบก็ยินดีเพราะเขารักราเชลมาก

พระเจ้าทรงอวยพระพรครอบครัวของยาโคบให้เป็นครอบครัวใหญ่มีบุตรชายทั้งหมดสิบสองคน บุตรคนหนึ่งมีชื่อว่าโยเซฟ ยาโคบรักบุตรชายคนนี้เป็นพิเศษ (ดูปฐมกาล 37:3) แต่ด้วยเหตุที่ยาโคบรักโยเซฟมากกว่าบุตรชายคนอื่น ๆ ทำให้เกิดปัญหากับพวกพี่ๆ เพราะพี่ๆ รู้สึกว่าคุณพ่อเอาใจใส่โยเซฟมากเกินไป (เช่น ให้ใส่เสื้อผ้าสีสวย) ก็ยิ่งทำให้พวกพี่ๆ อิจฉาโยเซฟมากขึ้นๆ เรื่อยๆ จนทำให้เกิดเหตุการณ์เลวร้ายขึ้น เมื่อพวกเขาได้ยินความฝันประหลาดของโยเซฟ (ทบทวนในปฐมกาล 37:5-11) เพื่อเน้นให้เห็นว่าวันหนึ่งโยเซฟจะมีอำนาจเหนือครอบครัวของเขา) พวกพี่ๆ ยิ่งเกลียดชังโยเซฟมากยิ่งขึ้นไปอีกเพราะความฝันที่เขาทำนายมาให้ทุกคนฟัง

คำถาม คำว่า “เกลียดชัง” หมายถึงอะไร? (ให้เด็กๆ ตอบ)

“เกลียดชัง” ในพจนานุกรมให้ความหมายไว้ว่า “ความมุงร้าย หรือไม่ปรารถนาดี” โยเซฟเป็นคนที่มั่นใจช่วยดูแลงานในบ้านเป็นอย่างดี วันหนึ่งยาโคบได้ส่งโยเซฟให้ออกไปดูพวกพี่ๆ ที่เลี้ยงสัตว์ที่ทุ่งหญ้าเมื่อพวกพี่ๆ เห็นโยเซฟกำลังเดินมาจึงได้วางแผนที่จะฆ่าเขาเสียแต่พี่ชายคนโตรู้สึกสงสารน้องจึงแนะนำว่าให้โยนโยเซฟลงไปในบ่อที่ไม่มียาน้ำจะดีกว่า บ่อนี้คงใช้เพื่อเก็บกักน้ำฝนในหน้าน้ำแต่ถุนั้นเป็นถูดแล้งบ่อนั้นจึงแห้งแล้ง หากตกลงไปในหลุมนั้นโยเซฟไม่มีทางปีนขึ้นมาได้เลย

เมื่อโยนโยเซฟลงไปในบ่อนั้นได้ไม่นานพวกพี่ชายก็เห็นกองคาราวานของพวกพ่อค้ากำลังเดินทางผ่านมาทางนั้นจึงคิดว่าน่าจะขายโยเซฟให้พวกพ่อค้าที่กำลังเดินทางไปอียิปต์ดีกว่าปล่อยให้โยเซฟตายในบ่อ ซึ่งทุกคนก็เห็นด้วยกับความคิดนี้เพราะจะได้ไม่มีความผิดกับการตายของโยเซฟ การขายให้กับพ่อค้าก็เป็นการกำจัดโยเซฟให้ไปอยู่ดินแดนอื่นซึ่งไกลจากที่เขาอยู่จะไม่ต้องหงุดหงิดใจเพราะเรื่องโยเซฟอีกต่อไป เพื่อเป็นการอำพรางเรื่องการตายของโยเซฟกับพ่อ พวกพี่ชายได้ฆ่าแกะแล้วเอาเลือดทาที่เสื้อของโยเซฟ

ฉีกให้เลื้อยขาดทำเหมือนกับว่าโยเซฟถูกสัตว์ป่าฆ่าตาย นี่เป็นการโกหกหลอกลวงที่โหดร้ายจริงๆ

ตอนที่ลูกชายให้กับพวกพ่อค้าโยเซฟมีอายุประมาณ 17 ปี บางทีเขาอาจจะถูกล่ามโซ่เพื่อกันไม่ให้หนีขณะที่เดินทางไปอียิปต์ (แสดงภาพ 7-1) เมื่อถึงอียิปต์พวกพ่อค้าได้ขายโยเซฟให้เป็นทาสของโปทิฟาร์ซึ่งเป็นขุนนางของฟาโรห์ โปทิฟาร์เป็นผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์เป็นคนมีตำแหน่งสูงและมีอำนาจ โยเซฟไม่เคยเด็กหนุ่มธรรมดา เขาเป็นคนขยันขันแข็งและยอมทำทุกสิ่งและพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับเขา โปทิฟาร์จึงได้แต่งตั้งโยเซฟให้มีหน้าที่ดูแลกิจการงานในบ้านของเขาทั้งหมด

ทุกสิ่งกำลังดำเนินไปด้วยดี แต่แล้ววันหนึ่งภรรยาของโปทิฟาร์ใส่ร้ายโยเซฟหาว่าโยเซฟล่วงเกินนาง โปทิฟาร์เชื่อในสิ่งที่ภรรยาพูดจึงจับโยเซฟขังคุกและทุกสิ่งก็เปลี่ยนไป อนาคตที่กำลังจะสดใสของโยเซฟก็ดับวูบลงอีกครั้งหนึ่ง (แสดงภาพ 7-2) ขณะที่โยเซฟถูกจับขังคุก โยเซฟได้รู้จักกับเจ้าพนักงานของฟาโรห์กษัตริย์ของประเทศอียิปต์สองคน คือ พนักงานน้ำองุ่น และพนักงานขนม ซึ่งเป็นนักโทษเช่นเดียวกับโยเซฟ คินหนึ่งทั้งสองคนได้ฝันไปและโยเซฟได้ทำนายความฝันแก่เขาทั้งสอง สิ่งที่ยอเซฟทำนายไปนั้นได้เกิดขึ้นจริงตามที่เขาพูดกับคนทั้งสอง พนักงานขนมถูกแขวนคอ ส่วนพนักงานน้ำองุ่นได้รับการปล่อยตัวและได้รับงานตำแหน่งเดิม โยเซฟบอกกับพนักงานน้ำองุ่นว่าเมื่อเขาออกไปแล้วขอให้ทูลฟาโรห์เพื่อขอให้ปล่อยเขาให้เป็นอิสระด้วย แต่พนักงานนั้นลืม และโยเซฟต้องอยู่ในคุกต่อไปอีกสองปี

ลองคิดดูสิว่า ถ้าเราเป็นโยเซฟจะรู้สึกอย่างไร ถ้าพวกพี่น้องทำให้เราต้องไปอยู่แดนไกลและไม่มีทางที่จะได้พบกับคุณพ่ออีกแล้ว เหตุการณ์บางอย่างดูเหมือนกำลังจะเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น แต่ก็ดันถูกคนใส่ร้ายจนทำให้ต้องติดคุก

คำถาม ถ้าเราเป็นโยเซฟจะทำอย่างไร? (เขียนคำตอบของเด็กๆ บนกระดาน)

แม้ว่าโยเซฟกำลังอยู่ในคุกก็ยังไม่เคยหยุดที่จะไว้วางใจพระเจ้า เขาทำงานอย่างดีจนได้เป็นนักโทษที่ดี ไม่นานผู้คุมได้มอบหน้าที่ให้โยเซฟเป็นผู้ดูแลนักโทษคนอื่นๆ โยเซฟได้เรียนรู้เคล็ดลับในการดำเนินชีวิตอย่างมีชัยชนะ เขาได้ดำเนินชีวิตตามข้อท่องจำของเราในอาทิตย์นี้ “จงละความกระวนกระวายของท่านไว้กับพระองค์ เพราะว่าพระองค์ทรงห่วงใยท่านทั้งหลาย” (1 เปโตร 5:7) โยเซฟรู้ว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับเขา แม้ว่าเขาต้องอยู่ในคุกที่มีมืดมิดในประเทศที่ห่างไกลจากบ้านอย่างมาก

โยเซฟเป็นทาสอยู่ประมาณ 13 ปีก่อนที่จะมีเหตุการณ์แปลกประหลาดเกิดขึ้นคือ ฟาโรห์ได้ฝันไป (ขอให้อ่านปฐมกาล 41:1-8) ไม่มีใครสามารถทำนายฝันนั้นได้ ฟาโรห์ก็วุ่นวายใจมาก ในเวลานั้นเองที่พนักงานน้ำองุ่นได้ระลึกถึงที่โยเซฟได้ทำนายความฝันให้เขา ดังนั้น เขาจึงบอกเรื่องของโยเซฟแก่ฟาโรห์ ฟาโรห์สั่งให้นำโยเซฟมาพบโดยเร็ว เมื่อโยเซฟมาถึงฟาโรห์จึงบอกเรื่องความฝันของเขาแก่โยเซฟ โยเซฟบอกฟาโรห์ทันทีว่าเขาไม่มีอำนาจพิเศษอะไรที่จะรู้ความหมายของความฝันแต่พระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสิ่งและสามารถบอกความหมายของความฝันนั้นได้

โยเซฟแก้ความฝันว่าจะมีพีชพันธุ์อุดมสมบูรณ์ 7 ปี และมีการกัณดารอาหาร 7 ปี และโยเซฟได้แนะนำให้ฟาโรห์หาคนที่มัสติปัญญาและมีความสามารถในการสะสมอาหารในช่วงเวลาที่มีความอุดมสมบูรณ์เพื่อไว้ให้พอสำหรับอีก 7 ปีที่จะมีการกัณดารอาหาร

ฟาโรห์พอใจกับความคิดของโยเซฟและรู้ว่าพระเจ้าสถิตอยู่กับโยเซฟ คิดว่าโยเซฟเป็นผู้ที่เหมาะสมที่สุด (แสดงภาพ 7-3) จึงแต่งตั้งโยเซฟให้มีตำแหน่งเป็นที่ 2 รองจากฟาโรห์เพื่อมีหน้าที่ดูแลกิจการทั่วประเทศอียิปต์และมอบความรับผิดชอบการสะสมอาหารให้แก่โยเซฟเป็นผู้ดำเนินงานทุกอย่าง ฐานะของโยเซฟเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว (อ่านปฐมกาล 41:42-43) โยเซฟได้รับแหวนตราจากฟาโรห์เพื่อใช้ประทับตรารับรองบนเอกสารต่างๆ ถือว่าถูกต้องตามกฎหมาย โยเซฟได้รับเกียรติอย่างสูงและมีอำนาจมากได้สวมผ้าป่านเนื้อละเอียดและสวมสร้อยคอทองคำเป็นการแสดงถึงการเป็นเจ้านาย

เมื่อโยเซฟมีตำแหน่งรองจากฟาโรห์เขาได้รับสิทธิให้ใช้รถหลวงคันที่ 2 ที่มีความสวยงามเทียบเท่ากับราชรถของฟาโรห์ ผู้ที่นั่งอยู่ในรถนั้นจะต้องเป็นผู้มีเกียรติสูง ไม่ว่าจะผ่านไปกี่ปีประชาชนพากันแสดงความเคารพอย่างสูง ตอนที่ได้รับตำแหน่งจากฟาโรห์โยเซฟมีอายุ 30 ปี นี่เป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ในชีวิตของเขา เขาใช้เวลาในการเป็นทาสเกือบครึ่งหนึ่งของชีวิตและอยู่ในห้องขังอีกหลายปี แต่พระเจ้าได้ยกย่องเพราะความสัตย์ซื่อของเขาและเมื่อถึงเวลาพระเจ้าทรงประทานสิ่งดีแก่ชีวิตของโยเซฟ อาจจะมีสักวันที่เราต้องพบกับปัญหายุ่งยากดูเหมือนว่าไม่มีทางที่จะแก้ไขได้แต่เรามีพระเจ้าผู้ทรงรักษาคำสัญญาของพระองค์ ให้เราขอบคุณพระเจ้าและวางใจในพระองค์เหมือนกับคำสอนในข้อท่องจำ พระองค์จะทรงช่วยให้เรามีชัยชนะเหมือนกับโยเซฟ ให้เราขอบคุณพระเจ้า

การนำรับเชื่อ

ให้ครูไวดำเนินการทรงนำของพระวิญญาณหากมีบางคนต้องการเปิดใจรับเชื่อพระเจ้า และปิดบทเรียนด้วยการอธิษฐานหนุนใจให้เด็กๆ จำไว้เสมอว่าพระเจ้าทรงห่วงใยเราทุกคนและทรงพร้อมที่จะช่วยเหลือเราเมื่อมีปัญหา พระเจ้าองค์จะทรงดูแลชีวิตของเรา พระองค์จะไม่ปล่อยมือของพระองค์จากการดูแลเราแน่นอน ไม่ต้องกลัวแต่ให้เราพึ่งพาและไว้วางใจพระเจ้า

คำถามทบทวน

1. ยาโคบให้อะไรแก่โยเซฟ? (เสื้อที่มีหลายสี)
2. พวกเขาทำอะไรแก่โยเซฟ? (โยนลงในหลุมและขายให้พ่อค้า)
3. โยเซฟทำงานให้ใครเป็นคนแรก? (ไปตีฟาห์)
4. โยเซฟได้รับตำแหน่งอะไรจากฟาโรห์?(ผู้ว่าราชการเมือง)
5. เราเรียนรู้อะไรจากชีวิตของโยเซฟ? (โยเซฟวางใจพระเจ้าในทุกสถานการณ์ไม่เคยท้อถอยและพยายามทำดีที่สุด)

กิจกรรมท้ายบท

1. ทำหน้ากิจกรรมบทที่ 7

2. วาดรูป

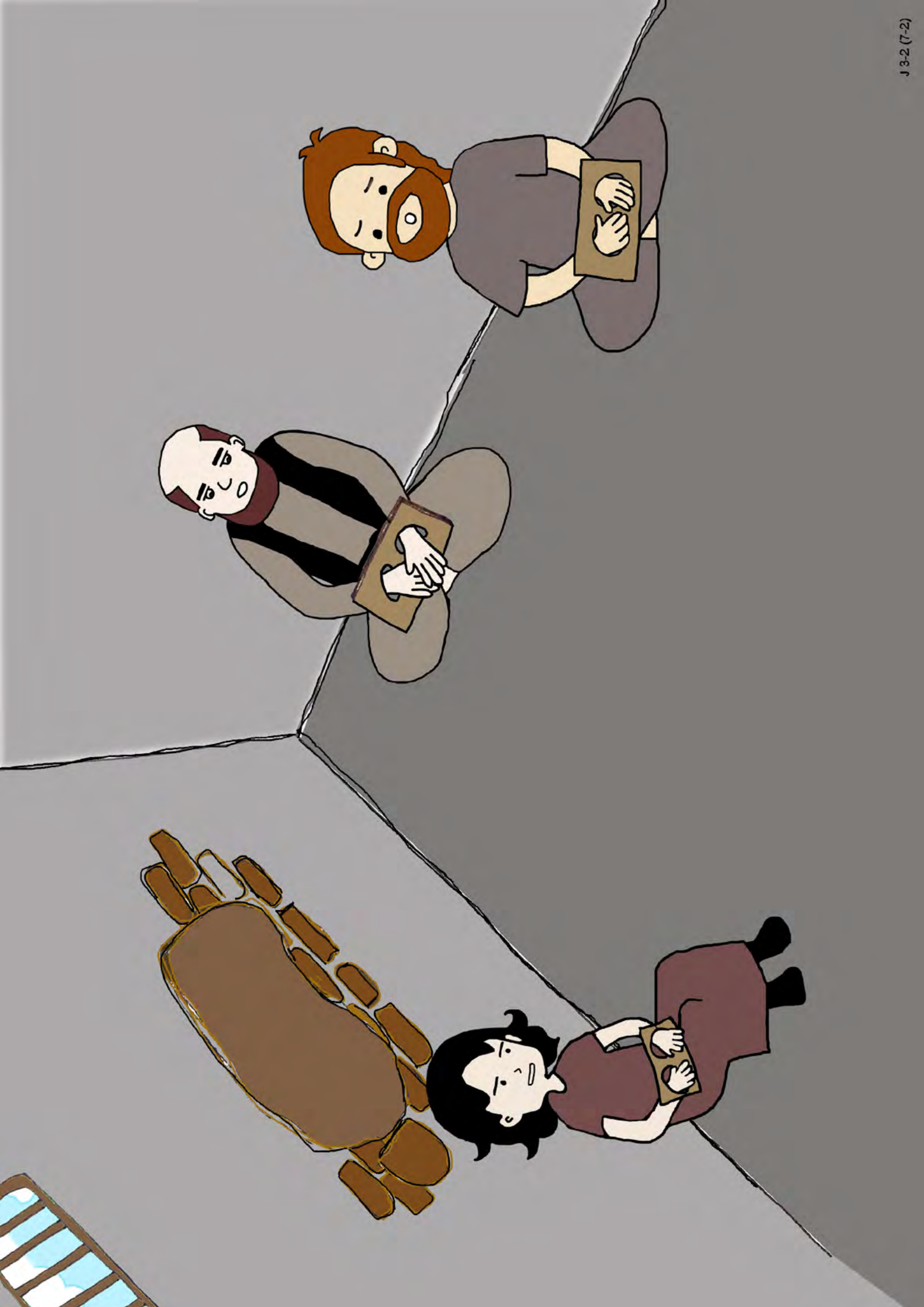
เตรียม กระดาษ, ดินสอสีหรือปากกาเมจิก

แจกกระดาษให้เด็กคนละแผ่น ให้เขียนข้อท่องจำบทหวักระดาษแล้วให้แต่ละคนวาดรูปเกี่ยวกับการช่วยเหลือของพระเจ้าในชีวิตส่วนตัวของเขา แต่ถ้าคิดถึงประสบการณ์เหล่านั้นไม่ได้ให้วาดรูปเกี่ยวกับชีวิตของโยเซฟตอนใดก็ได้

3. จับคู่อธิษฐาน

ให้เด็กๆ จับคู่กัน แล้วสลับกันพูดขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับความห่วงใยการทรงดูแลรักษาของพระเจ้าที่มีต่อชีวิตของเราเอง เมื่อพูดเสร็จแล้วให้ทั้งคู่อธิษฐานเผื่อซึ่งกันและกัน ขอพระเจ้าทรงช่วยให้มีชีวิตที่มีชัยชนะเหมือนกับโยเซฟ

พระเจ้าฟาตูโยเซฟ

หลายสิ่งที่เกิดขึ้นกับโยเซฟอาจดูเหมือนแม่ แต่จริงๆ แล้วพระเจ้าทรงเฝ้าดูทุกสิ่งที่เกิดขึ้น เมื่อเราสัตย์ซื่อกับพระองค์ พระองค์จะนำเราให้ผ่านพ้นสิ่งเหล่านั้น

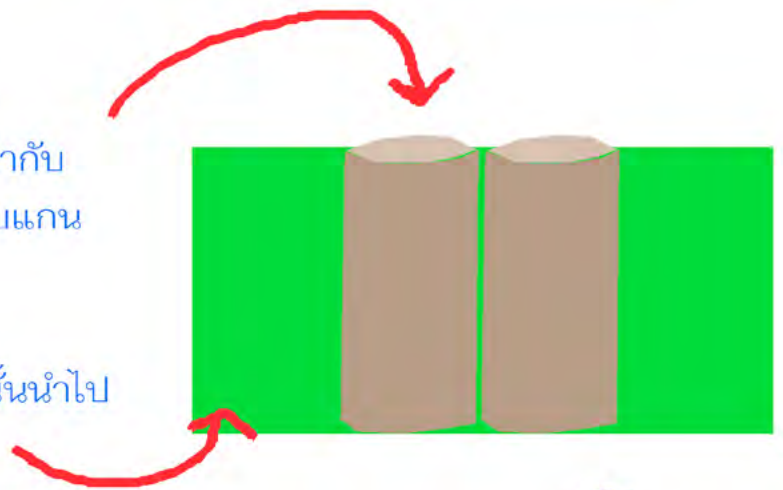

วันนี้เราจะมาทำกล่องเพื่อขำเตือน
เราว่าพระเจ้าทรงเฝ้าดูเราอยู่เสมอ
อุปกรณ์ที่ต้องเตรียม

- แกนกระดาษทิชชู
- กระดาษโปสเตอร์
- กระดาษวาดรูป
- เชือก
- กาว

หมายเหตุ หากไม่มีแกนกระดาษทิชชู
สามารถใช้กระดาษสีน้ำตาลแบบแข็ง
ตัดและม้วน ติดสก็อตเทปไว้ให้แน่น

- นำแกนทิชชูสองอันมาวางไว้ด้วยกัน
ตัดกระดาษโปสเตอร์สีให้มีความสูงเท่ากับ
แกนทิชชู ความยาวให้พอที่จะพันรอบแกน
ทิชชูทั้งสองอัน
- หากาวให้หัวกระดาษโปสเตอร์ จากนั้นนำไป
ติดที่แกนทิชชู
- ตัดรูปโยเซฟ หรือวาดเองก็ได้ จากนั้นวาดภาพ
ตัวเราเองด้วย นำไปติดที่กระดาษวาดเขียน
โดยที่กระดาษมีความสูงน้อยกว่าตัวแกนทิชชู
เพื่อที่เวลาติดแล้วจะยังมองเห็นกระดาษโปสเตอร์
เขียนหัวข้อ "พระเจ้าทรงเฝ้าดูชีวิตของเรา
เหมือนกับที่ทรงดูชีวิตโยเซฟ" ที่ด้านบนกระดาษ
- เจาะรูด้านบนทั้งสองด้าน ร้อยเชือกเพื่อนำที่แขวน

โยเซฟช่วยเหลือครอบครัว

ข้อพระคัมภีร์

ปฐมกาล 42:1-25, 43:1-16, 44:1-17, 45:1-15, 47:11

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็กๆ เห็นถึงการให้อภัยและการช่วยเหลือของโยเซฟที่มีต่อพี่น้องของเขา หนุนใจให้เด็กๆ อภัยโทษคืนดีแก่ผู้ที่ทำผิดต่อเราและช่วยเหลือแก่เขาเมื่อมีโอกาส

ข้อท่องจำ

“ท่านจงมีเมตตาต่อกัน มีใจเอ็นดูต่อกันและอภัยโทษให้กัน เหมือนดังที่พระเจ้าได้ทรงโปรดอภัยให้แก่ท่าน ในพระคริสตนั้น” (เอเฟซัส 4:32)

ข้อคิดสำหรับครู

โยเซฟเป็นวีรบุรุษผู้ยิ่งใหญ่คนหนึ่งในพระคัมภีร์เดิม ความเชื่อในพระเจ้าอย่างมั่นคงทำให้เขามีเกียรติและมีอำนาจ ถึงกระนั้นความยิ่งใหญ่ของโยเซฟก็ยังไม่สำคัญเท่ากับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในบทเรียน อาทิตยวันนี้คือการยอมให้อภัยแก่พวกพี่ชาย โยเซฟเป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องการมีความรักและการให้อภัย หนุนใจให้เด็กๆ เข้าใจถึงความดีงามและความสำคัญของการให้อภัยที่แท้จริง

นำสู่บทเรียน

“ทำถุงข้าว”

เตรียม เมล็ดข้าว, ผ้าดิบ, เข็ม, ด้าย, กรรไกร, เชือก

แจกผ้าขนาด 5x10 นิ้วให้เด็กคนละชิ้น พร้อมกับเข็มและด้าย ให้เด็กๆ เย็บถุงผ้าโดยเย็บด้านข้างไล่มาเหลือด้านปลายถุงไว้ เมื่อเย็บเสร็จให้เอาเมล็ดข้าวใส่ ใช้เชือกมัดปากถุง

บทเรียนจากพระคัมภีร์

สมมุติวันหนึ่งขณะที่เด็กๆ กำลังเดินไปทำธุระส่วนตัวบางอย่างอยู่ๆ ก็มีคนหนึ่งเข้ามาจับเรมัดมือ ปิดปาก แล้วส่งไปต่างประเทศ เมื่อไปถึงที่นั่นก็ถูกคุมขังเหมือนเป็นนักโทษและใช้ทำงานเหมือนกับทาส แต่ต่อมาภายหลังได้รับการปล่อยตัวและได้ทำงานเป็นข้าราชการและมีโอกาสกลับบ้านเกิดของตนเอง

คำถาม เด็กๆ อยากจะทำอะไรเมื่อได้กลับบ้านเกิดตัวเอง?
จะยอมให้อภัยคนที่จับเรมัดในครั้งนั้นไหม?
ทำไมการให้อภัยคนที่ทำร้ายเราจึงเป็นเรื่องยาก? (ให้เวลาเด็กๆ ในการตอบ)

โยเซฟถูกปล่อยออกจากคุกและตอนนี้มีตำแหน่งเป็นผู้ดูแลกิจการทั่วประเทศอียิปต์ มีอำนาจเป็นที่สองรองจากกษัตริย์ฟาโรห์ ตลอด 7 ปีแห่งความอุดมสมบูรณ์เขาได้สั่งให้ประชาชนสะสมเสบียงอาหารเก็บไว้ในยุ้งฉางของพระมหากษัตริย์ซึ่งตั้งอยู่ตามหัวเมืองต่างๆ ทุกคนมีอาหารเก็บไว้มากมายและเหลือเฟือ เมื่อครบ 7 ปีแล้วความแห้งแล้งก็ได้เริ่มขึ้น ประชาชนได้ใช้อาหารที่เขาสะสมไว้จนหมดและได้มาขออาหารกับโยเซฟ ดังนั้น เขาก็เปิดยุ้งฉางและขายข้าวให้ประชาชนทั่วประเทศอียิปต์

ความแห้งแล้งไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในอียิปต์เท่านั้นแต่ได้เกิดขึ้นทั่วผืนแผ่นดิน เมื่อประชาชนที่อยู่รอบๆ อียิปต์ได้ยืมว่ามีอาหารที่ประเทศอียิปต์เขาก็เริ่มพากันมาซื้ออาหารและมีการควบคุมอย่างเคร่งครัด โยเซฟรู้ว่าการกักตุนจะเกิดขึ้นเพียง 7 ปีเท่านั้นเพราะพระเจ้าทรงตรัสเช่นนั้น แต่เขาต้องแน่ใจว่าเมื่อขายอาหารแล้วจะมีอาหารเพียงพอสำหรับประชาชนอียิปต์ตลอดระยะเวลา 7 ปี ดังนั้น ถ้าคนต่างชาติมาสั่งซื้อเป็นจำนวนมากๆ หรือมากันมากๆ จะต้องได้รับการพิจารณาจากโยเซฟก่อน

ครั้งหนึ่งมีชายสิบคนเข้ามาหานโยเซฟเพื่อซื้อข้าว (แสดงภาพ 8-1) โยเซฟจำพวกพี่ๆ ของเขาได้ทันทีที่เห็น แต่โยเซฟไม่ยอมเปิดเผยให้พวกพี่ชายรู้ว่าเขาคือโยเซฟ เมื่อพูดคุยกับพวกพี่ชายโดยใช้ลาก็คงจะทำให้อดอึดใจพอสมควร โยเซฟได้แกล้งสร้างข้อกล่าวหาว่าพวกเขาคือสายลับและได้จับขังไว้ 3 วันครบกำหนดโยเซฟได้ปล่อยพวกพี่ๆ ออกมาและแจ้งว่าจะต้องจับคนหนึ่งไว้เป็นตัวประกันส่วนคนอื่นๆ ให้นำข้าวกลับไปได้ แต่ครั้งหน้าที่มาให้พาเบนยามินน้องชายคนเล็กมาด้วย ถ้าไม่อย่างนั้นอย่ามาให้เห็นหน้าอีก

แม้ว่าพวกพี่ชายจะเคยทำร้ายท่านแต่โยเซฟก็ยังมีความรักต่อพวกเขาอยู่และต้องการให้พวกพี่ชายกลับมาอีกจึงต้องแกล้งจับคนหนึ่งไว้เป็นตัวประกันจนกว่าพวกเขาจะนำเบนยามินมา และทุกคนก็ตกลงตามที่โยเซฟต้องการ พวกพี่ชายไม่เข้าใจว่าทำไมถึงต้องเป็นอย่างนั้น โยเซฟได้แอบฟังพวกเขาคุยกันว่าความทุกข์ใจที่เกิดขึ้นกับพวกเขาครั้งนี้คงเป็นผลมาจากการที่พวกเขาเคยทำร้ายน้องชายเมื่อหลายปีก่อนแน่ๆ เมื่อได้ยินดังนั้นโยเซฟก็รู้ว่าพวกพี่ชายมีใจสำนึกผิดในสิ่งที่เคยทำไปแต่ก็ยังไม่ยอมเปิดเผยตนเอง จึงสั่งเจ้าหน้าที่ๆ ขยายข่าวอย่างลับๆ ว่าให้ใส่เงินที่ซื้อคืนไปในถุงข้าวทุกถุงและจัดเตรียมเสบียงให้พวกเขาในระหว่างเดินทางกลับด้วย

ความเศร้าโศกของยาโคบในวันที่ยิ่งทวีมากขึ้นเพราะบัดนี้บุตรชายคนหนึ่งคือสิเมโอนก็ถูกขังไว้ที่ อียิปต์และถ้าต้องการซื้อข้าวอีกก็ต้องนำเบนยามินไปด้วย นี่เป็นสิ่งที่ยากที่จะทำตามเพราะเมื่อยาโคบ คิดว่าโยเซฟตายไปแล้วจึงได้ทุ่มเทความรักและความสุขในวัยชราของเขากับเบนยามินแต่บัดนี้จะต้องสูญเสียเบนยามินไปอีกคนหนึ่งหรือ อาหารที่ซื้อมาจากอียิปต์ก็เหลือน้อยเต็มทีในที่สุดพวกเขาได้ไปอ้อนวอนต่อบิดาขออนุญาตไปอียิปต์

ในที่สุดพวกเขาพร้อมทั้งเบนยามินก็ได้ไปคุกเข่าอยู่ต่อหน้าโยเซฟอีกครั้งหนึ่ง เมื่อเซฟได้พบกับ พี่ชายและเบนยามินจึงเตรียมจัดเลี้ยงอาหารเขาโดยไม่มีใครแจ้งให้พวกเขาทราบล่วงหน้าเพียงแต่ต้องทำตามคำสั่งเท่านั้น เมื่อถูกนำไปที่บ้านของโยเซฟพวกเขาที่มีความกลัวมากคิดว่าคงจะต้องตกเป็นทาสของเจ้าเมืองแน่ โยเซฟได้ปล่อยสิเมโอนออกจากที่คุมขังและสั่งให้คนรับใช้จัดให้พวกเขาที่นั่งทั้งหมดนั่งเรียงตามลำดับอายุจากคนโตถึงคนเล็กสุด พวกเขาพี่ชายก็ประหลาดใจไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับพวกเขา ส่วนโยเซฟก็นั่งอยู่อีกโต๊ะหนึ่งแสร้งทำเป็นว่าเป็นคนอียิปต์และสั่งให้เสิร์ฟอาหารให้เบนยามินมากกว่าพวกเขาคนอื่น ๆ หัวเก่า

โยเซฟต้องการทดสอบจิตใจของพวกเขาพี่ชายมากกว่าที่เคยทำจึงส่งพวกเขากลับพร้อมกับข้าวตามที่เขาต้องการและใส่จอกเงินของท่านในถุงข้าวของเบนยามิน เมื่อพวกเขาเดินทางออกจากเมืองไปได้ไม่ไกลโยเซฟได้ส่งคนใช้ตามพวกเขาไปเพื่อจะค้นดูว่าใครเป็นคนขโมยจอกเงินของท่าน พวกเขาพี่ชายมั่นใจว่าพวกเขาไม่ได้ขโมยมาแน่จึงบอกให้คนใช้ค้นดู ถ้าค้นพบจอกอยู่กับผู้ใดคนนั้นจะต้องเป็นทาสของท่านเจ้าเมืองและเมื่อคนใช้ค้นก็พบจอกเงินอยู่ในถุงข้าวของเบนยามิน แยกแล้ว!!! พวกเขาพี่ชายจะอย่างไรดี? พวกเขาตกใจมากเพราะพวกเขาได้สัญญาต่อบิดาว่าจะนำเบนยามินกลับไปด้วย จึงพากันเดินทางกลับไปหาโยเซฟเพื่อขอความเมตตา

พวกเขาพี่น้องได้มายืนอยู่ต่อหน้าโยเซฟอีกครั้งหนึ่งและอ้อนวอนขอให้ยกโทษให้กับเบนยามินเพื่อเห็นแก่บิดาของเขา (แสดงภาพ 8-2) เมื่อโยเซฟได้เห็นการเปลี่ยนแปลงในพวกเขาจึงตัดสินใจว่าถึงเวลาที่จะแสดงตัวแล้วว่าเป็นใคร (อ่านปฐมกาล 45:1-8) ดังนั้น พวกเขาพี่ชายจึงเข้าใจแล้วว่าทำไมเจ้าเมืองผู้นี้จึงรู้จักพวกเขาได้ดีเพราะเขาชื่อ โยเซฟ น้องชายของพวกเขานั่นเอง ทุกคนตกตลึงพูดไม่ออกเมื่อทราบว่าเจ้าเมืองคือโยเซฟและพี่น้องท่านทั้งหมดก็ได้คืนดีกัน

คำถาม ถ้าโยเซฟไม่ให้อภัยพี่ชายเด็ก ๆ คิดว่าเขาจะทำอะไรกับพวกเขาพี่ชาย?

คำถาม ถ้าเด็ก ๆ เป็นโยเซฟจะทำอย่างไรกับพี่ชาย? (ให้เด็ก ๆ ตอบ)

ให้เขียนสิ่งที่โยเซฟน่าจะทำบนกระดาน เช่น

1. ไล่พวกเขาไปและไม่ยอมขายข้าวให้
2. ให้พวกเขาเป็นทาสรับใช้
3. จับพวกเขาขังคุกนาน ๆ เพื่อจะได้รู้ว่าสิ่งที่พี่ ๆ ทำแก่เขาในอดีตนั้นเป็นอย่างไร?
4. ฆ่าพวกเขาเสีย

แต่โยเซฟไม่ได้ทำสิ่งเหล่านั้นเลย (จิตมาสิ่งที่เขียนบนกระดาน) โยเซฟพร้อมเสมอที่จะให้อภัย (เขียนคำว่า “ให้อภัย” ตัวโตๆ บนกระดาน) โยเซฟรู้ว่าพระเจ้ามีเหตุผลที่ส่งเขามาอียิปต์เพื่อจะได้ช่วยครอบครัวเมื่อเกิดกันดารอาหาร เขาไม่ได้ตั้งใจเจ็บหรือคิดแก้แค้นใดๆ แต่เขาทำตามข้อทวงจำของบทเรียนในอาทิยาห์ (ทบทวนข้อทวงจำด้วยกัน)

โยเซฟมีความสัมพันธ์เป็นส่วนตัวกับพระเจ้า (ดู ปฐมกาล 45:5-7 อีกครั้งหนึ่ง) พระเจ้าทรงใช้เวลาช่วงที่โยเซฟเป็นทาสเพื่อเตรียมชีวิตของโยเซฟสำหรับตำแหน่งเจ้าเมือง โยเซฟได้อ้อนวอนให้พวกพี่ชายกลับไปรับครอบครัวและยาโคบคุณพ่อให้ย้ายมาอยู่ที่อียิปต์ เพราะสามารถให้การช่วยเหลือได้อย่างดีและได้เตรียมทุกสิ่งไว้พร้อมแล้วไม่ว่าจะเป็นที่อยู่อาศัยของพี่น้องและคุณพ่อ ฟาโรห์อนุญาตให้โยเซฟเลือกพื้นที่ที่ดีที่สุดสำหรับการตั้งถิ่นฐานในอียิปต์ และยังได้จัดเตรียมรถให้พวกพี่ชายของโยเซฟไปรับครอบครัวและขนย้ายสัมภาระต่างๆ อีกด้วย

(แสดงภาพ 8-3) เมื่อยาโคบเดินทางเข้าเขตอียิปต์แล้วโยเซฟก็ออกไปต้อนรับบิดาทันทีแม้ว่าเขาจะมีฐานะเป็นถึงเจ้าเมืองก็ยังแสดงความนับถือต่อบิดาอย่างสูงโดยคุกเข่าลงต่อหน้าบิดา โยเซฟไม่เพียงแต่ให้อภัยพี่ชายแต่ยังมีความยินดีที่จะให้ความช่วยเหลือเขาทั้งหลายพร้อมทั้งครอบครัวของเขาด้วย นี่เป็นท่าทีที่ดีและเต็มเปี่ยมด้วยความรักและการให้อภัย โยเซฟสามารถลงโทษหรือไม่สนใจคนเหล่านั้นได้แต่โยเซฟไม่เคยลืมอิทธิพลของพระเจ้าที่มีในชีวิตของยาโคบบิดาของท่าน โยเซฟยินดีที่จะให้อภัยและลืมความเจ็บปวดในอดีตที่ทุกคนทำต่อเขาเหมือนกับว่าไม่เคยมีอะไรเกิดขึ้นมาก่อน

การประกาศ

การให้อภัยกับคนที่ทำผิดต่อเรานั้นเป็นเรื่องที่ค่อนข้างลำบาก เราไม่สามารถทำได้ด้วยตัวเอง เราต้องการความช่วยเหลือจากพระเจ้า บางทีเพื่อนที่โรงเรียนอาจกลั่นแกล้งเราจนทำให้เรารู้สึกอายหรือถูกมองในแง่ร้าย บางครั้งเราอาจจะอยากทำการแก้แค้นคืนแต่การทำแบบนั้นจะยิ่งทำให้เหตุการณ์เลวร้ายกว่าเดิม เราต้องควบคุมตัวและใจของเราอย่างมากเพื่อจะให้อภัยและลืมสิ่งที่เกิดขึ้นให้ได้ แต่ถ้าเราทำได้ผลที่เราจะได้รับก็คือ ความสุขและสันติสุขในใจ ในฐานะที่เราเป็นคริสเตียนการให้อภัยต่อผู้อื่นจะมีอิทธิพลที่ดีต่อการเป็นพยานกับคนรอบข้าง

ชีวิตของโยเซฟมีลักษณะใกล้เคียงกับชีวิตของพระเยซู เราจะพบว่าพระเยซูทรงยินดีและพร้อมเสมอที่จะให้อภัยแก่ผู้ที่กระทำผิดต่อพระองค์และพระองค์จะทรงช่วยเราให้ยอมที่จะให้อภัยแก่ผู้ที่ทำผิดต่อเรา

คำถามทบทวน

1. ช่วงเวลาแห่งความอุดมสมบูรณ์และการกักตุนอาหารมีระยะเวลากี่ปี? (อย่างละ 7 ปี)
2. ชาย 10 คนที่เดินทางไกลมาซื้ออาหารที่อียิปต์ซึ่งโยเซฟรู้จักดีคือใคร? (พี่ชายของโยเซฟ)
3. ใครถูกจับเป็นตัวประกันเมื่อพี่ชายมาซื้ออาหารที่อียิปต์ครั้งแรก? (ลีเมโอน)
4. น้องชายคนสุดท้ายที่ต้องนำมาด้วยในครั้งที่สองคือใคร? (เบนยามิน)
5. ชีวิตของโยเซฟเป็นแบบอย่างแก่เราอย่างไรบ้าง? (ให้เด็กๆ แสดงความคิดเห็น แนวทางตอบคือ เราควรจะให้ภัยคนที่ทำผิดต่อเรา)

กิจกรรมท้ายบท

1. ทำหน้ากิจกรรมบทที่ 8

2. พีระมิดข้อท่องจำ

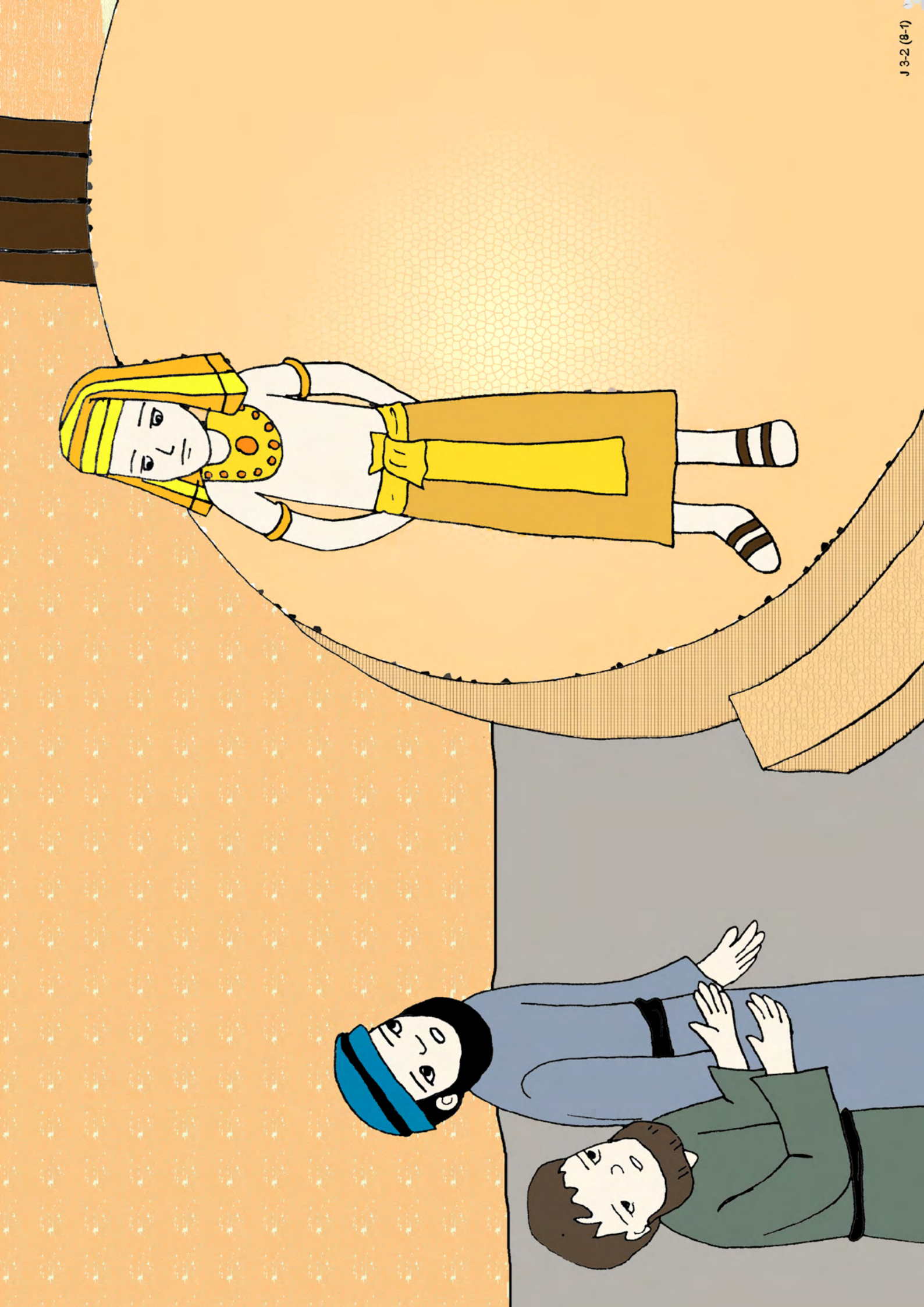
เตรียม กระจกเงา, ปากกาเมจิก, กรรไกร

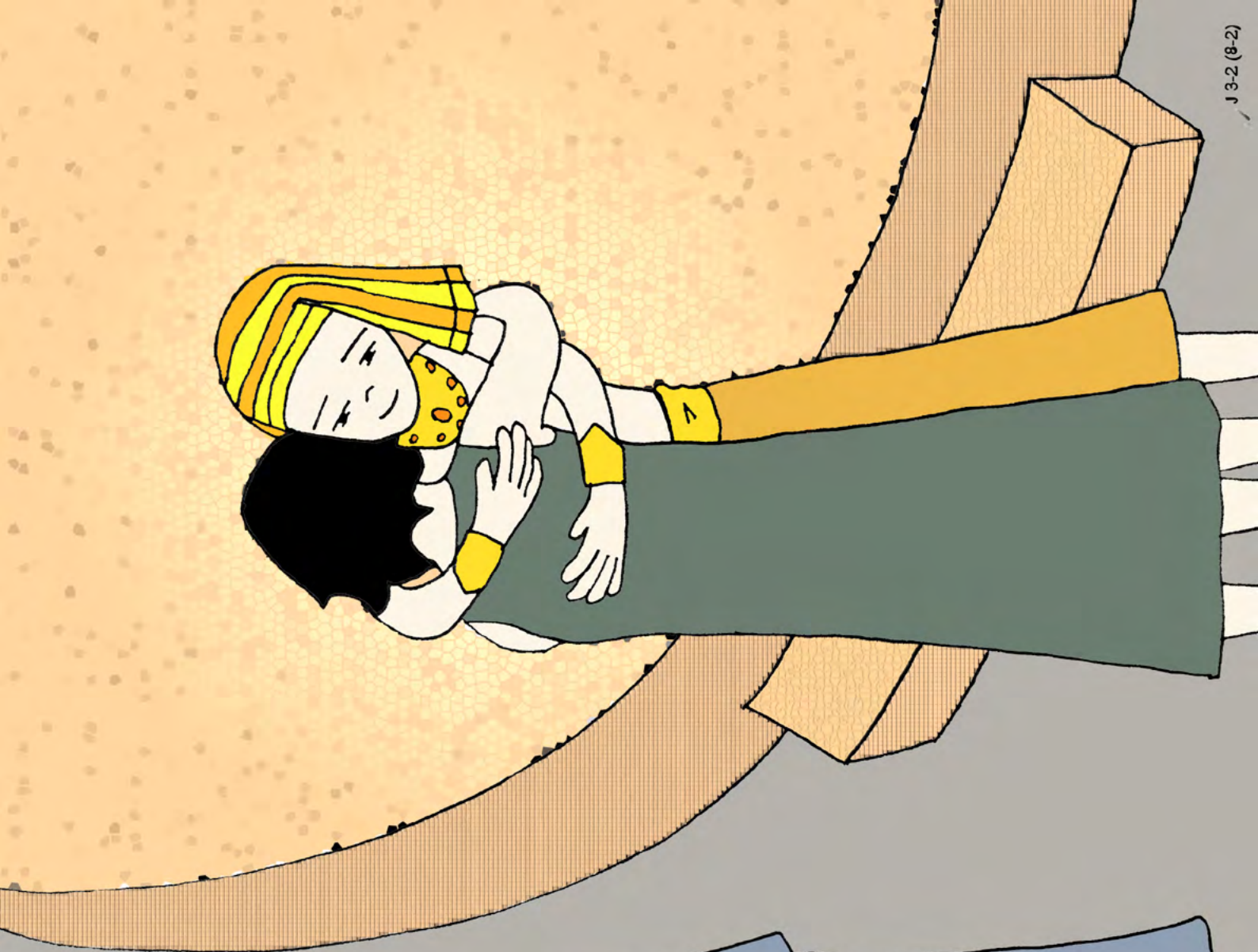
ให้ตัดกระจกเงาเป็นรูปสามเหลี่ยมเหมือนพีระมิด ให้เขียนข้อท่องจำในรูปพีระมิด โดยเริ่มเขียนจากยอดไล่ลงมาจนถึงฐาน เสร็จแล้วตัดกระจกเป็นจิ๊กซอว์ ให้เด็กๆ แข่งกันต่อจิ๊กซอว์

3. เขียนจดหมายถึงพระบิดา

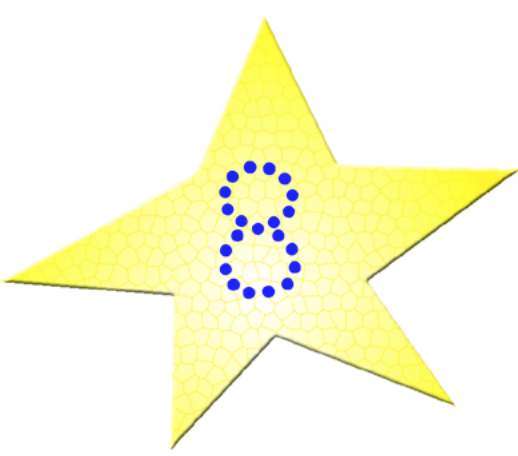
เตรียม กระจกเงาเขียนจดหมายสวยๆ ปากกาหลากสี

แจกกระจกเงาให้เด็กๆ คนละแผ่น ให้ทุกคนเขียนจดหมายถึงพระเจ้าเล่าให้พระองค์ฟังว่าเมื่อได้เรียนบทเรียนนี้แล้วรู้สึกอย่างไรบ้าง เราได้ให้ภัยคนที่ทำให้เราเสียใจหรือโกรธไปหรือยัง หรือว่ายังเก็บความโกรธความเกลียดที่มีต่อเพื่อนไว้อยู่ หนุนใจให้เด็กๆ เขียนสารภาพบาปต่อพระเจ้าเสร็จแล้วให้นำเด็กๆ อธิษฐานขอกำลังจากพระเจ้าเพื่อที่เราจะสามารถยกโทษและคืนดีกับเพื่อนได้

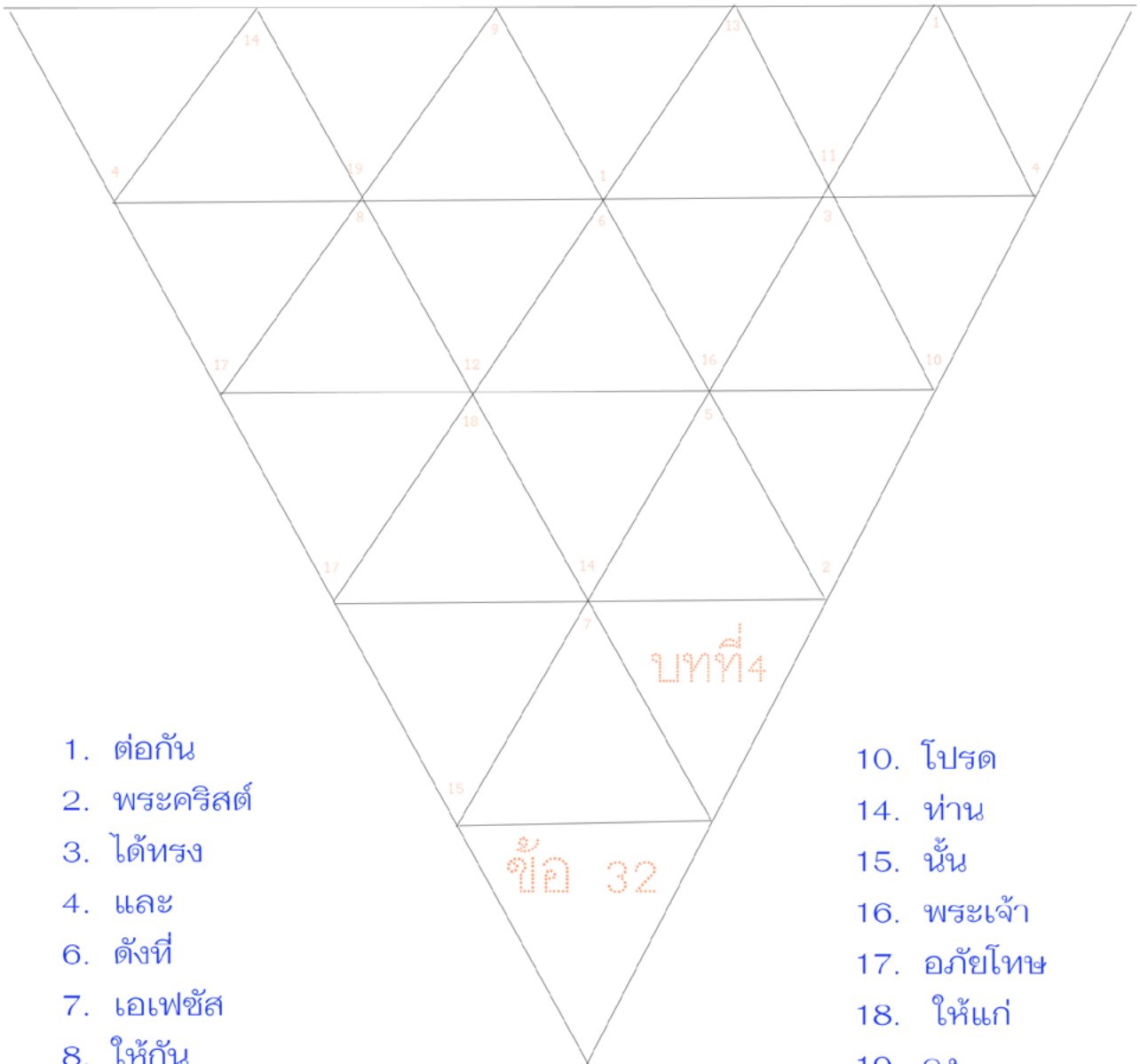

โยเซฟช่วยเหลือครอบครัว

นำข้อความด้านล่างที่ตรงกับตัวเลขในแต่ละช่องมาเขียน
จากนั้นจะได้ข้อความที่สมบูรณ์ ดูดีๆ นะ ตัวเลขไม่ได้เรียง
กัน และข้อความด้านล่างก็สลับกันบ้าง อย่าใส่ใจผิดนะ

1. ต่อกัน
2. พระคริสต์
3. ได้ทรง
4. และ
6. ดังที่
7. เอฟเซซ
8. ให้กัน
9. เมตตา
5. ใน
12. เหมือน

10. โปรด
14. ท่าน
15. นั้น
16. พระเจ้า
17. อภัยโทษ
18. ให้แก่
19. จง
11. เอ็นดู
13. มีใจ

9

คนของพระเจ้าตกเป็นทาส

ข้อพระคัมภีร์

อพยพ 1:13-14, 2:1-10, 3:2-6, 10

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็กๆ เห็นว่าพระเจ้าทรงรักและห่วงใยเมื่อประชากรของพระองค์ เมื่อเราตกอยู่ในสภาวะที่ลำบากให้เด็กๆ อธิษฐานและร้องเรียกพระเจ้าให้ช่วยเราจากความยากลำบากนั้นๆ

ข้อท่องจำ

“พระเจ้าตรัสว่า เราเห็นความทุกข์ของประชากรของเรา เราลงมาเพื่อจะช่วยเหลือเขาให้รอด” (อพยพ 3:7-8)

ข้อคิดสำหรับครู

โยเซฟปกครองดูแลประเทศอียิปต์อีกหลายปี ตลอดเวลานั้นประชากรอิสราเอลได้เพิ่มทวีมากขึ้นเรื่อยๆ จนฟาโรห์กษัตริย์องค์ใหม่ของอียิปต์รู้สึกวิตกกังวลกับจำนวนประชากรของชนชาติอิสราเอลที่เพิ่มขึ้นที่สำคัญคือกษัตริย์องค์ใหม่นี้ไม่ชอบอิสราเอลจึงทำการข่มเหงเพื่อให้ชนชาติอิสราเอลตกอยู่ในฐานะทาสของอียิปต์ พระเจ้าได้ยกผู้นำผู้หนึ่งขึ้นในท่ามกลางเขาทั้งหลายเพื่อจะทำให้คำสัญญาแห่งชีวิตใหม่และแผ่นดินใหม่ที่มีลูกหลานมากมายเหมือนเมื่อดทราวยสำเร็จ คำสัญญานั้นยืนยันว่า พระเจ้าจะสถิตอยู่กับประชากรของพระองค์และนำเขาทั้งหลายออกจากความเป็นทาส

นำสู่บทเรียน

“ทำอิฐ”

เตรียม ดินเหนียว (หากมีฟางข้าวมาผสมด้วยจะดี) เพื่อจะให้เด็กทำอิฐก้อนเล็กๆ ขณะที่ทำให้อธิบายถึงอิฐขนาดจริงที่ชนชาติอิสราเอลทำและวิธีทำอิฐโดยใช้ดินและฟางข้าว เมื่อปั้นเสร็จแล้วให้นำไปตากแดดไว้ก่อน รอเรียนจบแล้วค่อยนำมาสร้างบ้านจำลองตอนท้ายบท หรือถ้าไม่มีดินเหนียวก็ใช้ดินน้ำมันหรือแป้งข้าวเจ้าผสมกับสีอาหารแทนก็ได้

บทเรียนจากพระคัมภีร์

คำถาม ถ้าต้องทำอิฐอย่างนี้ทุกวันใหม่เล็กๆ ชอบไหม? (ให้เด็กตอบ)

ต้องทำทุกวันตั้งแต่ดวงอาทิตย์ขึ้นจนถึงดวงอาทิตย์ตก ต้องทำอยู่ท่ามกลางแดดร้อน เดินไปเก็บฟางนำมาผสมกับดินเพื่อทำปั้นเป็นก้อนอิฐแล้วนำไปตากแดดถ้าหยุดพักหรือทำงานช้าก็ต้องถูกเมียขมขื่น ฟังดูแล้วก็คงไม่ใช่เรื่องสนุกใช่ไหม? แต่นี่คือสิ่งที่เกิดขึ้นกับลูกหลานของยาโคบ

พระคัมภีร์บันทึกไว้เล็กน้อยเกี่ยวกับครอบครัวของยาโคบช่วงอาศัยอยู่ในอียิปต์หลังจากที่ยาโคบและโยเซฟเสียชีวิตไปแล้ว (ยาโคบมีชีวิตอยู่ในอียิปต์ 17 ปี และหลังจากยาโคบสิ้นชีวิตโยเซฟมีอายุอยู่ได้อีก 50 ปี จึงสิ้นชีวิต) ลูกหลานของยาโคบมีเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากจนทำให้พวกอียิปต์เกรงว่าชนชาติอิสราเอลจะยึดครองประเทศของเขา ผู้ปกครองอียิปต์ในเวลานั้นเรียกว่าฟาโรห์ และฟาโรห์องค์ใหม่ไม่รู้จักโยเซฟและสิ่งที่โยเซฟทำได้ จึงได้คิดหาวิธีควบคุมชนชาติอิสราเอลให้อยู่ภายใต้อำนาจของเขา (พระเจ้าเปลี่ยนชื่อของยาโคบเป็นอิสราเอล ฉะนั้นเมื่อเราพูดถึงวงศ์พันธุ์ของยาโคบก็หมายถึงลูกหลานของอิสราเอลหรือชนชาติอิสราเอล) (แสดงภาพ 9-1) โดยให้เขาทั้งหลายเป็นทาสทำงานหนัก ให้สร้างวิหารสำหรับพระเจ้า สร้างพระราชวัง และหลุมฝังศพของราชวงศ์ และยังให้พวกเขาขุดดินทำแม่น้ำลำคลองเพื่อส่งน้ำทำการเกษตรและสร้างถนนยาวหลายกิโลเมตร และให้คนอิสราเอลบางกลุ่มทำการเพาะปลูก ทำชลประทานไถหว่าน และเก็บพืชผลนำไปเลี้ยงกษัตริย์และเจ้านายในวัง แม้ว่าพวกเขาจะบังคับให้อิสราเอลเป็นทาสตรากตรำทำงานหนักแต่ก็ไม่สามารถยับยั้งการเพิ่มพูนประชากรอิสราเอลได้ ฟาโรห์จึงสั่งให้พวกเขาทำงานหนักและนานขึ้นโดยให้มีคนคอยควบคุมดูแล และยังเมียนตีเขาทั้งหลายในขณะที่ทำงานทั้งยังสั่งให้ฆ่าเด็กชายยิวที่เกิดใหม่ทุกคนโดยโยนลงในแม่น้ำ

พ่อแม่ที่เป็นชนชาติอิสราเอลได้สอนลูกหลานของเขาเรื่องพระเจ้าเที่ยงแท้ ผู้ได้ปรากฏแก่อับราฮัม อิสอัค และยาโคบ เขาทั้งหลายก็เชื่อว่าพระเจ้าองค์นี้ทรงเป็นพระเจ้าของเขาทั้งหลายด้วย ดังนั้นพวกเขาจึงร้องเรียกขอความช่วยเหลือจากพระองค์แต่ไม่ได้รับคำตอบจากพระองค์ในทันที

คำถาม เด็กๆ คิดว่าชนชาติอิสราเอลจะรู้สึกหรือคิดอย่างไรเมื่ออธิษฐานแล้วพระเจ้าไม่ตอบในทันที? (ให้เด็กตอบ)

พวกเขาคงสงสัยว่าพระเจ้ายังทรงพระชนม์อยู่จริงไหม? พระองค์ได้ยินเสียงเรียกของพวกเขาหรือเปล่า? พระเจ้าจะช่วยแก้ปัญหาให้พวกเขาได้ไหม? ทำไมเราจึงต้องเชื่อพระเจ้าที่ดูเหมือนว่าไม่สนใจเรา? เด็กๆ เคยขออะไรบางอย่างจากพ่อแม่แล้วไม่ได้ทันทีไหม? เคยสงสัยไหมว่าพ่อกับแม่จะให้หรือเปล่า? (ให้เด็กๆ ตอบ) เราไม่ทราบหรอกว่าอิสราเอลคิดหรือรู้สึกอย่างไรแต่พวกเขายังมีความเชื่อในพระเจ้าต่อไป พระคัมภีร์กล่าวว่าพระเจ้าทรงได้ยินเสียงร้องขอของพวกเขาทั้งหลาย ขณะนั้นมีทารกชายคนหนึ่งเกิดมาและเมื่อเกิดใหม่ๆ คุณแม่ต้องซ่อนเขาไว้เพราะกลัวทหารของฟาโรห์จะมาพบและฆ่าเสีย เมื่อซ่อนมาได้ 3 เดือนแล้วตอนนี้ซ่อนต่อไปไม่ได้แล้วจึงเอาทารกใส่ตะกร้าลอยไว้ในแม่น้ำ เมื่อพระราชธิดาของฟาโรห์ลงมา

อาบน้ำในแม่น้ำก็เห็นตะกร้าลอยน้ำมาและเปิดดูก็พบเด็กทารกกำลังร้องไห้จึงมีใจเมตตาสงสาร (แสดงภาพ 9-2) จึงรับไว้เป็นบุตรบุญธรรมตั้งชื่อทารกว่า “โมเสส” (แปลว่า จุดขึ้นมาจากน้ำ) และได้จ้างให้มารดาของโมเสสเองมาเลี้ยงดูและอบรมสั่งสอนทารกน้อยนี้ให้เติบโต มารดาได้สอนโมเสสให้รู้เรื่องของพระเจ้าของอับราฮัม อิสอัค ยาโคบ และเกี่ยวกับชนชาติของเขาคือ อิสราเอล

เมื่อโมเสสโตขึ้นก็ถูกนำตัวให้ไปอยู่ในวัง การที่พระเจ้าให้โมเสสได้ไปอยู่ในวังเป็นสิ่งที่น่าประหลาดจริงๆ เพราะฟาโรห์ผู้ซึ่งพยายามทุกวิถีทางที่จะกำจัดเด็กผู้ชายยิวแต่บัดนี้เขาเองกลายเป็นผู้เลี้ยงดูและให้การศึกษาแก่โมเสสซึ่งเป็นชาวยิวโดยไม่รู้ตัว เจ้าชายโมเสสได้รับการอบรมสั่งสอนอย่างดี เขามีโอกาสได้เรียนหนังสือซึ่งน้อยคนจะมีโอกาสเช่นนั้นโดยเฉพาะคนยิว โมเสสเรียนวิชาต่างๆ ที่เจ้าชายควรจะได้เรียนเพื่อปกครองประเทศต่อไป เขาได้เรียนรู้ภาษาถึงสองภาษาคือ ฮีบรูและอียิปต์

บางทีเด็กๆ อาจจะรู้สึกว่าการไปโรงเรียนตลอดเวลาเมื่อเป็นเด็กนั้นเป็นการเสียเวลาเปล่าๆ แต่โมเสสไม่พร้อมที่จะให้พระเจ้าใช้จนกว่าจะได้รับการฝึกฝนเป็นเวลาหลายปี บางทีในชีวิตของเราแต่ละคนจะต้องเป็นเช่นนั้นด้วย ถ้าพระเจ้าให้เรามีโอกาสได้เรียนรู้ว่าอะไรกำลังรออยู่ข้างหน้าเมื่อถึงเวลาที่จะต้องเข้าเรียนต่อหรือเข้าฝึกอบรมวิชาพิเศษบางอย่างขอพระเจ้าทรงช่วยให้เราทำตามการทรงนำของพระเจ้า โมเสสได้เรียนรู้ด้านการปกครองและคงจะได้รับการฝึกด้านการทหารในกองทัพของอียิปต์ด้วย แล้วยังมีโอกาสเดินทางไปไหนมาไหนบ่อยๆ สิ่งที่เขาได้เรียนรู้จากคุณแม่ของเขาตั้งแต่ยังเป็นเด็กและประสบการณ์ชีวิตเมื่อเจริญวัยขึ้น พระเจ้าทรงทำให้โมเสสเป็นผู้นำที่ยิ่งใหญ่ (อ่านกิจการ 7:20-22)

เมื่อโมเสสโตเป็นผู้ใหญ่แล้วเขาเห็นว่าคนอียิปต์ปฏิบัติต่อพี่น้องร่วมชาติของเขาอย่างไม่เป็นธรรม จึงรู้สึกไม่ชอบใจคนอียิปต์ โมเสสมาถึงจุดที่ต้องตัดสินใจว่าเขาจะเป็นบุตรบุญธรรมของฟาโรห์หรือจะเป็นคนของพระเจ้าเพื่อร่วมทุกข์กับพี่น้องของเขา ในฐานะบุตรบุญธรรมนั้นเขามีสิทธิที่จะเป็นกษัตริย์ของอียิปต์ในอนาคตเขาจะมีทุกอย่างทุกอย่างแต่ต้องละทิ้งพระเจ้าและหันไปกราบไหว้รูปเคารพ แต่ถ้าเขาตั้งมั่นอยู่ฝ่ายพระเจื่อก็หมายความว่าเขาจะต้องตกอยู่ในฐานะทาสและทำอิฐไปจนตลอดชีวิต แต่โมเสสตัดสินใจว่า เขาจะรับใช้พระเจ้าเที่ยงแท้ผู้ทรงพระชนม์อยู่ (อ่านฮีบรู 11:23-27)

วันหนึ่งโมเสสเห็นคนอียิปต์ทำทารุณต่อคนอิสราเอลเขาโกรธมากจึงฆ่าคนอียิปต์คนนั้นเสีย แต่ผลกลับไม่เป็นอย่างที่โมเสสคิดไว้ วันหนึ่งคนอิสราเอลทะเลาะกันโมเสสจึงเข้าไปห้าม คนอิสราเอลกลับตอบว่าโมเสสจะฆ่าเราเหมือนที่ฆ่าคนอียิปต์อย่างนั้นหรือ โมเสสได้ยืนดิ่งนั้นก็กลัวความผิดจึงหนีไปยังมีเดียนและอาศัยอยู่กับครอบครัวของเยโรธเป็นเวลา 40 ปี (แสดงภาพ 9-3) ขณะที่โมเสสเลี้ยงแกะอยู่เขาได้เห็นสิ่งแปลกประหลาดคือได้เห็นพุ่มไม้มีไฟลุกอยู่แต่ไฟไม่ไหม้พุ่มไม้นั้น เขาจึงเข้าไปดูพระเจ้าทรงตรัสกับโมเสสโดยมีเสียงออกมาจากพุ่มไม่ว่า “โมเสส โมเสสเอ๋ย” โมเสสทูลตอบว่า “ข้าพระองค์คือนี่” พระเจ้าตรัสว่า “อย่าเข้ามาใกล้ที่นี่ ถอดรองเท้าของเจ้าออกเสีย เพราะว่าที่ซึ่งเจ้ายืนอยู่เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์” และพระองค์ทรงตรัสอีกว่า “เราเป็นพระเจ้าของบิดาเจ้า เป็นพระเจ้าของอับราฮัมพระเจ้าของอิสอัค และพระเจ้าของยาโคบ”

โมเสสปิดหน้าด้วยความกลัว สิ่งที่พระเจ้าตรัสบอกโมเสสคือข้อท่องจำของอาทิตยน์คือ “เราเห็นความทุกข์ของประชากรของเรา เราลงมาเพื่อจะช่วยเขาให้รอด” (อพยพ 3:7-8) (ทบทวนข้อท่องจำด้วยกันหลายๆ เที้ยว)

พระเจ้าตรัสสั่งให้โมเสสกลับไปอียิปต์ทรงตรัสว่า “เราจะใช้เจ้าไปเฝ้าฟาโรห์เพื่อจะได้พาประชากรของเราคือชนชาติอิสราเอลออกจากอียิปต์” โมเสสทูลพระเจ้าว่า “ข้าพระองค์เป็นผู้ใดเล่า จึงจะไปเฝ้าฟาโรห์” โมเสสคงยังจำได้ว่าครั้งหนึ่งเขาได้ฆ่าคนอียิปต์ดังนั้นถ้าจะกลับไปอียิปต์อีกก็เหมือนกับว่ากลับไปตายเท่านั้น เขาก็กลัวและไม่กล้าไป พระเจ้าทรงให้คำสัญญากับโมเสสว่า “เราจะอยู่กับแน่” พระเจ้าทรงให้คำสัญญากับเราทั้งหลายเช่นเดียวกัน เมื่อเรามีปัญหา ให้เรารู้ไว้ว่าไม่มีปัญหาอะไรใหญ่หรือยากเกินกว่าที่พระองค์จะสามารถช่วยเราได้ สิ่งที่เราต้องทำคือไว้วางใจในพระองค์

การประกาศ

ให้เรามอบความปรารถนาของเราไว้กับพระเจ้า จงจำไว้ว่าพระองค์ทรงฟังเมื่อเราอธิษฐาน (ถ้ามีคนที่ยังไม่ได้รับเชื่อเปิดโอกาสให้เขาต้อนรับพระเยซูผู้จะสถิตอยู่กับเขาทุกเวลา)

คำถามทบทวน

1. อะไรเกิดขึ้นกับชนชาติอิสราเอลหลังจากยาโคบและโยเซฟเสียชีวิตไปแล้ว? (ตกเป็นทาสของอียิปต์)
2. ใครรับโมเสสไว้เป็นบุตรบุญธรรม? (ราชินีฟาโรห์)
3. เมื่อพระเจ้าเรียกโมเสส ทรงเรียกความสนใจของโมเสสอย่างไร? (พุ่มไม่มีไฟ แต่ไฟไม่ไหม้พุ่มไม้)
4. พระเจ้าต้องการให้โมเสสทำอะไร? (นำชนชาติอิสราเอลออกจากอียิปต์)
5. เราควรจะทำอะไรเมื่อเผชิญกับปัญหาหรือความยุ่งยากต่างๆ?
(ควรอธิษฐานและวางใจในฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า)

กิจกรรมท้ายบท

1. ทำหน้ากิจกรรมบทที่ ๑

2. สร้างเมืองอียิปต์

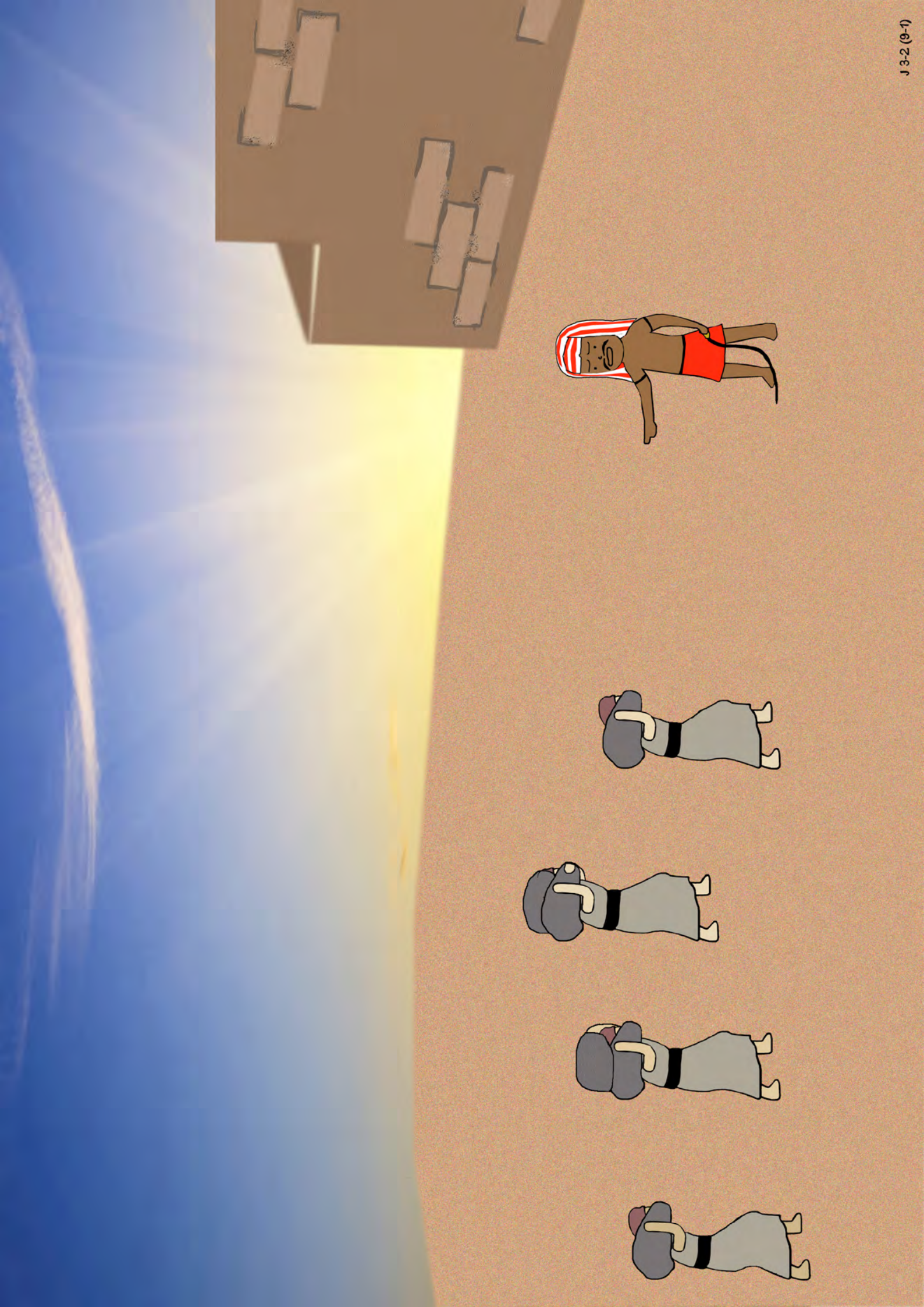
เตรียม ก้อนอิฐที่ตากแดดไว้ตอนต้นชั่วโมง

ให้เด็กๆ นำก้อนอิฐมาเรียงต่อกันเพื่อทำเป็นเมืองอียิปต์ หรือกำแพง หรือปิระมิด ช่วยกันประกอบจนกระทั่งเป็นเมืองอียิปต์

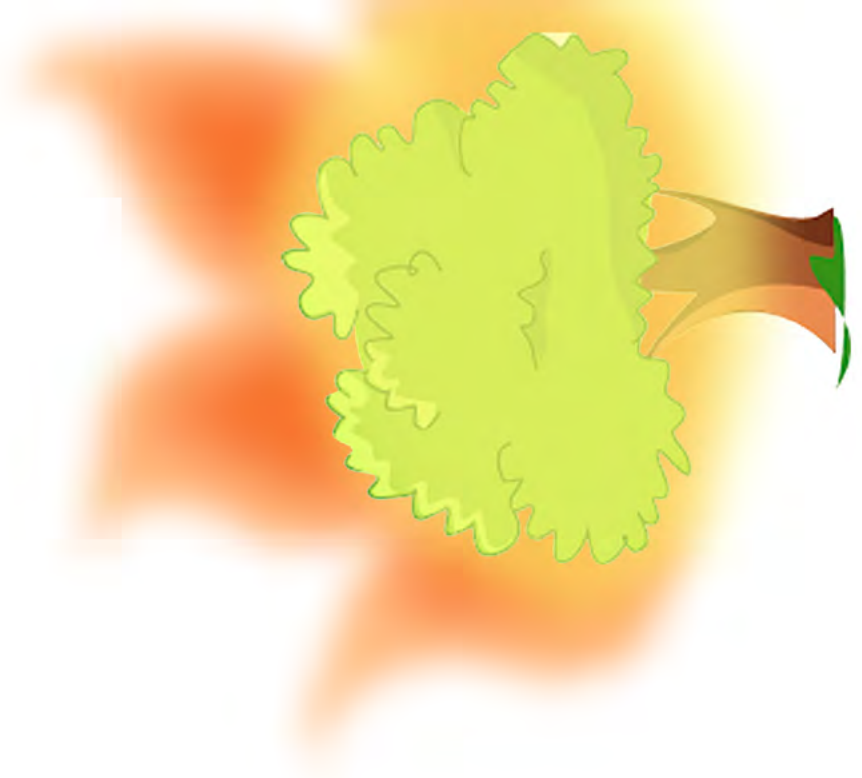
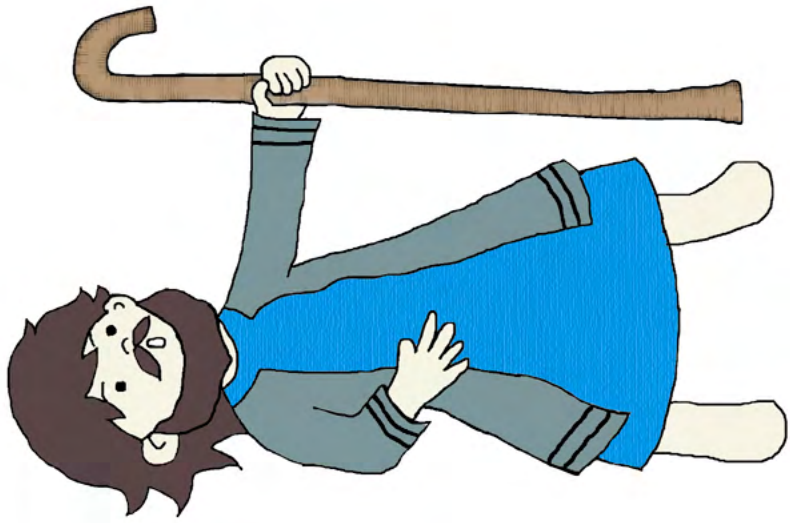
3. อิฐข้อท่องจำ

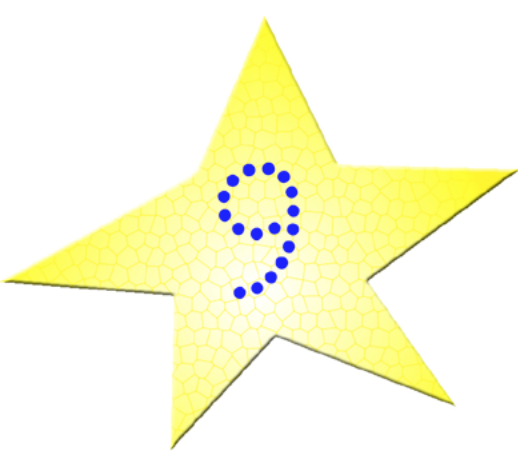
เตรียม ดินญี่ปุ่นสีน้ำตาล, ดินสอ

ให้เด็กใช้ดินญี่ปุ่นปั้นเป็นก้อนอิฐ (อาจจะให้ทำก้อนใหญ่พอที่จะเขียนข้อท่องจำได้) ทิ้งไว้สักพักให้ดินเซตตัว จากนั้นใช้ปลายดินสอกดที่อิฐเป็นจุดๆ ต่อกันให้เป็นข้อท่องจำ

ช่วงชีวิตของโมเสส

นำข้อความด้านล่างที่ตรงกับตัวเลขในแต่ละช่องมาเขียน
จากนั้นจะได้ข้อความที่สมบูรณ์ ดูดีๆ นะ ตัวเลขไม่ได้เรียง
กัน และข้อความด้านล่างก็สลับกันบ้าง ออย่าใส่ใจผิดนะ

- กษัตริย์ฟาโรห์องค์ใหม่ไม่ชอบอิสราเอล จึงใช้พวกเขาให้เป็นทาสรับใช้ คอยสร้างราชวังและสิ่งต่างๆ ของอียิปต์
- พี่สาวของโมเสสซ่อนตัวอยู่หลังพุ่มไม้ เพื่อเฝ้าดูเหตุการณ์
- พี่สาวของโมเสสถามบุตรสาวของฟาโรห์ว่าต้องการแม่นมเพื่อคอยดูแลทารกหรือไม่
- แม่แท้ๆ ของโมเสสจึงได้ดูแลโมเสส เพราะบุตรสาวของฟาโรห์ต้องการแม่นมในการดูแลทารกน้อยนี้
- โมเสสถูกเลี้ยงดูอยู่ในพระราชวัง ตั้งแต่เด็กจนเติบโต
- คุณแม่ซ่อนโมเสสด้วยการนำเขาใส่ในตะกร้าแล้วลอยไว้ในน้ำ
- บุตรสาวของฟาโรห์เจอทารกน้อย และได้ตัดสินใจว่าจะเลี้ยงทารกนี้ และรับเขาไว้เป็นบุตรบุญธรรม

บทเรียนของฟาโรห์

ข้อพระคัมภีร์

อพยพ 7:1-24, 8:1-32, 9:1-35, 10:1-29, 11:1-10

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อแสดงให้เด็กเห็นถึงการที่พระเจ้าทรงตีสอนเพราะการไม่เชื่อฟังของฟาโรห์ หนุนใจให้เด็กๆ เห็นว่าการเชื่อฟังพระเจ้า จะได้รับการทรงนำและการช่วยเหลือจากพระองค์

ข้อท่องจำ

“จงเชื่อฟังเสียงของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเจ้า และเจ้าจะเป็นประชากรของเรา” (เยเรมีย์ 7:23)

ข้อคิดสำหรับครู

ชนชาติอิสราเอลได้รับความทุกข์ยากลำบากอย่างมากจากการข่มเหงของอียิปต์และฟาโรห์ได้ออกคำสั่งให้ฆ่าเด็กผู้ชายคนยิวที่เกิดใหม่ทุกคน ท่ามกลางเหตุการณ์ทั้งหมดนั้นพระเจ้าไม่ทรงลืมประชากรของพระองค์ พระองค์ทรงทำให้เขามีประชากรเพิ่มขึ้นและปกป้องผู้นำที่เกิดใหม่คือโมเสส และเขาคือผู้ที่ทำให้คำสัญญาของพระเจ้าสำเร็จ

ประเด็นสำคัญของบทเรียนในอาทิตย์นี้คือการไม่เชื่อฟังนำมาซึ่งการพิพากษา และแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงปกป้องผู้ที่เชื่อพระองค์แม้ว่าจะอยู่ในวิกฤตการณ์ ความดื้อรั้นของฟาโรห์ที่ไม่ยอมเชื่อฟังพระเจ้านำมาซึ่งการลงโทษอย่างรุนแรงสู่ตัวเอง ลูกหลาน และประชาชนทั้งประเทศ แต่การเชื่อฟังของชนชาติอิสราเอลทำให้เขาทั้งหลายรอด

นำสู่บทเรียน

“ภาพศิลป์”

แจกกระดาษวาดเขียน ดินสอ กระดาษสีชิ้นเล็กๆ หลายๆ สี กาว

ให้เด็กเขียนคำว่า “เชื่อฟัง” ตัวโตๆ ทากาวที่เส้นตัวอักษรคำว่า เชื่อฟัง นำกระดาษสีชิ้นเล็กๆ ไปติดให้เต็มตัวอักษร ตกแต่งภาพให้สวยงามอย่างที่เด็กๆ ชอบ

บทเรียนจากพระคัมภีร์

เด็กๆ เคยเห็นคนที่ดูมากมายไหม ดูเหมือนว่าคนนั้นจะไม่ยอมเรียนรู้จากความผิดพลาดในอดีตที่ผ่านมาหรือไม่ยอมฟังคำแนะนำหรือคำตักเตือนของใครทั้งสิ้น ที่จริงมีคนประเภทนี้ไม่น้อยเลย เขารู้สึกว่าสามารถทำทุกอย่างตามใจตัวเองได้โดยไม่ยอมฟังใครเลยแม้แต่พระเจ้า

ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์เป็นคนมีนิสัยดื้อรั้น ชอบทำตามใจตัวเองเสมอ ไม่สนใจเกี่ยวกับพระเจ้าของอิสราเอลหรือแม้แต่คำสั่งของพระองค์ ฟาโรห์ไม่ต้องการฟังคำของใครเลยไม่ว่าโมเสสหรือพระเจ้า และยังทำการข่มเหงชนชาติอิสราเอลหนักขึ้นมากกว่าเดิม พยายามทำทุกวิถีทางเพื่อกำจัดคนของพระเจ้าให้หมดสิ้นไป

คำถาม พระเจ้าตรัสว่าฟาโรห์มีจิตใจแข็งกระด้างนั้นหมายความว่าอะไร? (ให้เด็กตอบ)

ไม่ใช่ใจของเขาแข็ง แต่เป็นจิตวิญญาณหรือส่วนที่ควรจะตอบสนองต่อความรักและความห่วงใยของพระเจ้าที่ตายด้านไปแล้ว อากาการตายด้านฝ่ายวิญญาณจะเกิดขึ้นเมื่อคนคนนั้นไม่ยอมเชื่อฟังพระเจ้า เมื่อฟาโรห์มีใจแข็งกระด้างก็เป็นการขัดขวางการทำงานของโมเสสเพราะไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะทำให้ฟาโรห์ยอมปล่อยประชากรของพระเจ้าให้เป็นอิสระ

โมเสสทูลพระเจ้าว่าเขาไม่สามารถทำงานคนเดียวได้ แม้ว่าพระเจ้าทรงรู้สึกผิดหวังที่โมเสสไม่วางใจในการช่วยเหลือของพระองค์อย่างเต็มที่ พระองค์ทรงอนุญาตให้อาโรนพี่ชายของเขาพูดกับฟาโรห์แทนโมเสส ดังนั้น โมเสสและอาโรนจึงเดินทางไปพบฟาโรห์ โมเสสรู้อยู่แล้วว่าฟาโรห์จะมีใจดื้อรั้น เขาจะต้องทำหลายๆ สิ่งเพื่อให้ฟาโรห์ยอมจำนน พระเจ้าได้เตรียมแผนการไว้แล้วและในที่สุดฟาโรห์จะต้องปล่อยอิสราเอลให้เป็นอิสระ

เมื่อโมเสสและอาโรนเข้าเฝ้าฟาโรห์ครั้งแรก ท่าทีของฟาโรห์ก็เป็นเหมือนกับที่พระเจ้าได้ตรัสไว้ (แสดงภาพ 10-1) เขาไม่รู้สึกระทอใจอะไรเมื่ออาโรนโยนไม้เท้าลงไปที่พื้นแล้วกลายเป็นงู เพราะว่ามันมายากของอียิปต์ก็สามารถทำเช่นนั้นได้ แม้ว่าจะงูของอาโรนกินงูของนักมายากลก็ยังไม่ทำให้ฟาโรห์สนใจ ทั้งสองต้องการออกจากวังไปโดยที่ฟาโรห์ยังไม่ยอมปล่อยประชาชนอิสราเอล

ในวันต่อมาพระเจ้าทรงทำให้ภัยพิบัติหลายอย่างเกิดขึ้นกับฟาโรห์และชนชาติอียิปต์คือ (แสดงภาพ 10-2 และ 10-3) (โดยหากกระดาดไขว้ก่อนแล้วค่อยๆ เปิดภัยพิบัติแต่ละอย่างขณะที่สอน) ทำให้

1. น้ำในแม่น้ำไนล์กลายเป็นเลือด
2. มีฝูงกบเต็มไปหมดทุกหนทุกแห่งแม้แต่ในเตียงนอนของชาวอียิปต์
3. มีฝูงรึ้น
4. มีฝูงเห็บมากัดคนและสัตว์ทั่วประเทศอียิปต์
5. เกิดโรคระบาดในสัตว์

6. คนและสัตว์เต็มไปด้วยตุ่มฝีทั่วทั้งตัว
7. มีลูกเห็บตกลงมาอย่างหนักบนแผ่นดินและทำลายพืชผักแทบทั้งหมด
8. ผุงตึกแต่นมากัดกินพืชผักจนหมดสิ้น
9. ความมืดปกคลุมประเทศอียิปต์เป็นเวลา 3 วัน แม้สิ่งเหล่านี้จะได้เกิดขึ้นแก่อียิปต์
ฟาโรห์ก็ยังไม่ยอมปล่อยชนชาติอิสราเอลไป

เมื่อเกิดภัยพิบัติแต่ละอย่างฟาโรห์ขอร้องให้โมเสสอธิษฐานให้พระเจ้านำภัยพิบัติเหล่านั้นออกไป และสัญญาว่าจะปล่อยชนชาติอิสราเอล แต่เมื่อภัยพิบัติหายไปแล้วฟาโรห์ก็มีใจแข็งกระด้างเหมือนเดิม แม้ว่าจะเกิดภัยพิบัติถึง 9 อย่างฟาโรห์ก็ยังไม่ยอมเปลี่ยนใจ แต่ยังมีภัยพิบัติที่ร้ายแรงกว่าภัยพิบัติทั้ง 9 อย่างนั้นรวมกัน ภัยพิบัตินั้นจะเกิดขึ้นกับบุตรหัวปีของคนอียิปต์ทุกคนและแน่นอนว่าครั้งนี้ฟาโรห์จะต้องสนใจภัยพิบัติครั้งนี้ ทั่วทั้งประเทศอียิปต์จะมีแต่เสียงร่ำไห้เพราะเขาทั้งหลายได้สูญเสียบุตรหัวปีไป

คำถาม ทำไมพระเจ้าจึงทรงอนุญาตให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นในอียิปต์ ทั้งหมดที่ทำได้เพียง
เพื่อจะทำให้ฟาโรห์ปล่อยชนชาติอิสราเอลเท่านั้นหรือ (ให้เด็กแสดงความคิดเห็น)

นั่นคือเป้าหมายใหญ่ที่ทรงทำให้เกิดภัยพิบัติต่างๆ แต่เรื่องนี้ได้สอนให้เรารู้อย่างเกี่ยวกับพระเจ้าและความสัมพันธ์ของพระองค์ที่ทรงมีต่อเราทั้งหลาย สิ่งหนึ่งที่พิสูจน์ให้เราเห็นจากภัยพิบัติคือ พระเจ้าทรงรักษาคำสัญญาของพระองค์ ทุกครั้งที่พระเจ้าบอกโมเสสถึงภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้น สิ่งนั้นก็เกิดขึ้น เมื่อเราอ่านคำสัญญาของพระเจ้าในพระคัมภีร์เรารู้ว่าสิ่งเหล่านั้นจะต้องเป็นจริงไม่ว่าจะเป็นสิ่งดีหรือไม่ดี (ให้เด็กบอกว่ามีคำสัญญาใดของพระเจ้ากล่าวไว้แล้วสำเร็จเป็นจริง การมาบังเกิดของพระเยซู การเสด็จมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์, การที่พระเจ้าตอบคำอธิษฐานของเรา เป็นต้น

อีกอย่างหนึ่งที่เราได้เรียนรู้คือรู้ว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว คนอียิปต์กราบไหว้พระอื่นมากมาย เกือบจะทุกสิ่งบนโลกใบนี้คือพระของเขา ตัวอย่างเช่น พวกเขากราบไหว้แม่น้ำไนล์ แต่อะไรก็เกิดขึ้นจึงทำให้น้ำในแม่น้ำไนล์กลายเป็นเลือด พระแห่งกบของพวกเขารายชื่อ คีคา (KeKa) คงจะไม่ทำงานเมื่อมีฝูงกบมากมายบนแผ่นดินพระชู (Shu) และพระบอลซีเบล (Ballzebel) ผู้ปกป้องพืชพันธุ์ธัญญาหารไปอยู่เสียที่ไหนเมื่อลูกเห็บตกและผุงตึกแต่นลงมากินพืชผักบนแผ่นดิน และพระรา (Ra) พระแห่งดวงอาทิตย์หายไปไหนเมื่อความมืดมิดปกคลุมประเทศอียิปต์

พระเจ้าทรงสำแดงให้เขาทั้งหลายได้เห็นถึงความไร้ฤทธิ์อำนาจของพระทั้งหลายที่พวกเขาเชื่อถืออยู่และทรงต้องการให้เราทั้งหลายมีความมั่นใจและรู้แน่ชัดว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว เราไม่ควรกราบไหว้ผู้ใดหรือสิ่งใดนอกเหนือจากพระเจ้า

คำถาม บัญญัติ 10 ประการ ข้อใดที่เตือนว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว?
(อ่าน เฉลยธรรมบัญญัติ 5:7-9)

บทเรียนที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ พระเจ้าจะทรงลงโทษทุกคนที่ปฏิเสธและไม่เชื่อฟังพระองค์
ชนชาติอียิปต์น่าจะยอมรับพระเจ้าของชนชาติอิสราเอลเพราะเขามีโอกาสมากมายที่จะรู้จักพระองค์เที่ยงแท้
แต่พวกเขาไม่ยอมรับจึงต้องได้รับโทษ พระเจ้าจะไม่ทรงลงโทษผู้ที่ทำผิดโดยทันทีที่พวกเขาทำผิด
พระองค์ทรงอดกลั้นพระทัยไว้แต่ถ้าคนนั้นยังดื้อดึงและทำผิดต่อไป แม้จะรู้ว่าไม่ถูกต้องแต่เขายังฝืนทำ
เขาจะต้องถูกลงโทษ พระเจ้าทรงให้โอกาสแก่ฟาโรห์ ทรงสำแดงอำนาจให้เขาเห็นผ่านทางภัยพิบัติต่างๆ
ดูเหมือนว่าคนที่ทำบาปบางคนในทุกวันนี้จะไม่ได้รับการลงโทษ เขาจึงไม่ต้องการพระเจ้าและดำเนินชีวิต
ในความบาปต่อไป แต่สักวันหนึ่งพระเจ้าจะต้องจัดการกับคนเหล่านั้นแน่ถ้าเขาไม่กลับใจใหม่

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญาว่าจะทรงเป็นพระเจ้าของเรา ถ้าเราเชื่อฟังพระองค์ (ขอให้อ่าน
เยเรมีย์ 7:23 ด้วยกัน) “จงเชื่อฟังเสียงของเราและเราจะเป็พระเจ้าของเรา และเจ้าจะเป็นประชากรของ
เรา” ถ้าเรามีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้าและทำในสิ่งที่ถูกต้องเราไม่ต้องกลัวการลงโทษ การที่เราไม่ต้องกลัว
ว่าจะถูกลงโทษนั้นเป็นสิ่งที่ดี แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดเราจะต้องให้พระเจ้ามาเป็นทีหนึ่งและทำตามคำสั่งของ
พระเจ้า แม้ว่าภัยพิบัติทั้ง 10 ประการจะทำให้เรารู้ว่าพระเจ้าทรงลงโทษผู้ที่ทำผิดแต่เราก็ได้บทเรียน
ที่ดีอีกอย่างหนึ่งคือพระองค์ทรงทำการติดต่อผู้ที่เชื่อฟังพระองค์ (อ่าน อพยพ 8:22)

คำถาม พวกอิสราเอลอาศัยอยู่ที่เมืองใดในประเทศอียิปต์?

พวกเขาทั้งหลายอาศัยอยู่ในเมืองโกเซนซึ่งเป็นหุบเขาที่อุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเลี้ยงสัตว์และ
การเพาะปลูก ในระหว่างที่อียิปต์เกิดภัยพิบัติบริเวณที่ชนชาติอิสราเอลอาศัยอยู่ไม่ได้รับความกระทบ
กระเทือน ดูเหมือนว่าภัยพิบัติสามประการแรกจะไม่มีผลกระทบต่อคนอียิปต์เท่านั้นแต่คนอิสราเอล
เองก็ต้องเผชิญด้วย บางทีคนของพระเจ้าก็อาจจะต้องเผชิญกับความทุกข์จากความบาปที่คนอื่นทำ แต่
พระเจ้าจะทรงให้ความช่วยเหลือของคนของพระองค์ในวิธีที่พิเศษ

เมื่อภัยพิบัติสามอย่างแรกผ่านไปพระเจ้าทรงแสดงความรักและดูแลประชากรของพระองค์ ใน
ระหว่างเกิดภัยพิบัติเจ็ดอย่างหลังพระเจ้าทรงปกป้องเมืองโกเซนให้ปลอดภัยจากภัยพิบัติทั้งเจ็ดอย่าง แต่
ภัยพิบัติสุดท้ายคือภัยพิบัติแห่งความตายของบุตรชายหัวปีของชนชาติอิสราเอลก็ปลอดภัย เพราะเขาทั้ง
หลายเชื่อฟังพระเจ้า พระองค์จึงทรงดูแลประชากรของพระองค์เสมอทรงสัญญาว่าจะไม่ละทิ้งเราทั้งหลาย
พระองค์จะทรงช่วยเหลือเราเมื่อเราเชื่อฟังพระวจนะของพระองค์ เราสามารถวางใจในพระองค์ได้

การประกาศ

เด็กๆ อยากมีพระเจ้าเที่ยงแท้เป็นพระเจ้าของเราไหม? ถ้าเราต้อนรับพระเยซูและเชื่อฟังพระคำ
ของพระเจ้า พระองค์จะทรงนำเราไปอยู่ในเมืองบรมสุขเกษม ซึ่งดียิ่งกว่าเมืองโกเซนและเราจะอยู่ที่นี่
กับพระองค์ตลอดไปเป็นนิรันดร์ ให้ใช้เวลากับเด็กที่เปิดใจเพื่อนำเด็กมารับเชื่อ

คำถามทบทวน

1. ใครที่ไปพบพาร์โธกับโมเสส? (อาโรน)
2. เมื่ออาโรนโยนไม้เท้าลงที่พื้นอะไรเกิดขึ้น? (ไม้เท้ากลายเป็นงู)
3. ให้อธิบายภัยพิบัติที่เกิดขึ้นแก่คนอียิปต์อย่างน้อย 5 อย่าง? (น้ำกลายเป็นเลือด ผุงกบ ผุงริ้น ผุงเหือบ โรคระบาด ลูกเห็บ ผุงตึกแตน ฝี่ ความมืด ความตายของบุตรหัวปี)
4. ภัยพิบัติสุดท้ายคืออะไร? (ความตายของบุตรหัวปีของคนอียิปต์)
5. พระเจ้าทรงสัญญาว่าอย่างไรถ้าเราเชื่อและวางใจในพระองค์? (พระองค์จะปกป้องรักษาและช่วยเหลือเราเพราะเราเป็นลูกของพระองค์)

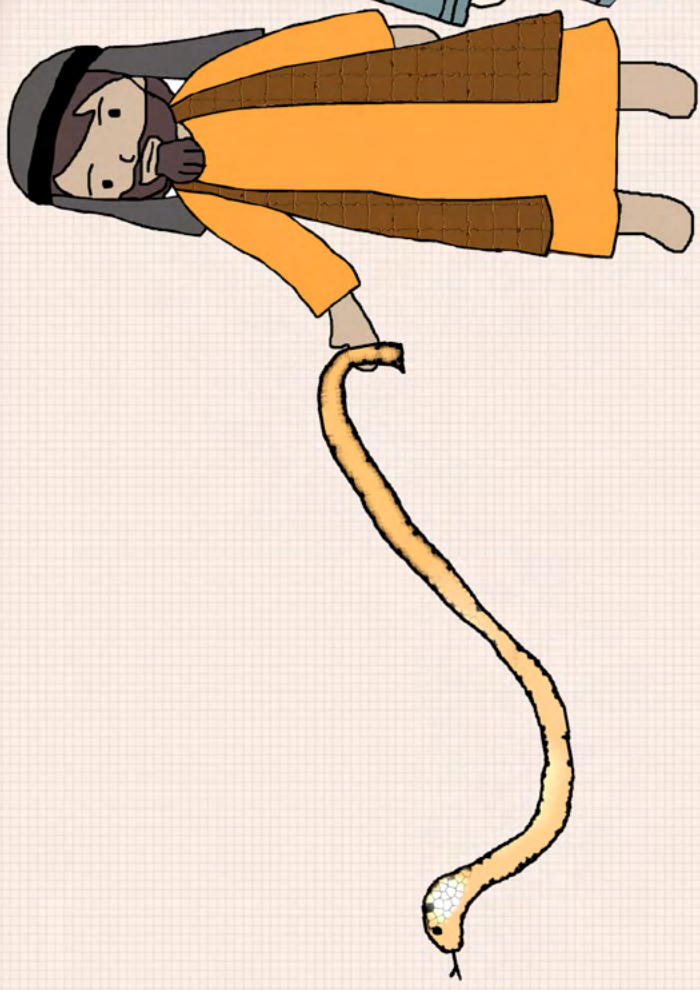
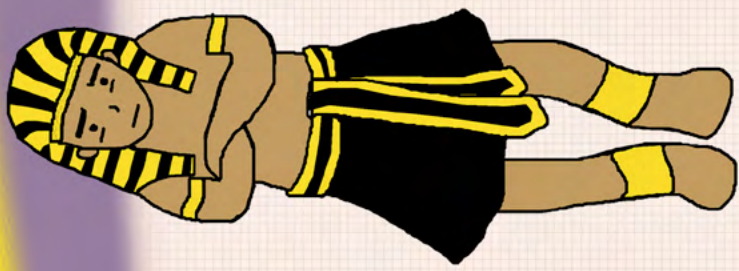
กิจกรรมท้ายบท

1. ทำหน้ากิจกรรมบทที่ 10

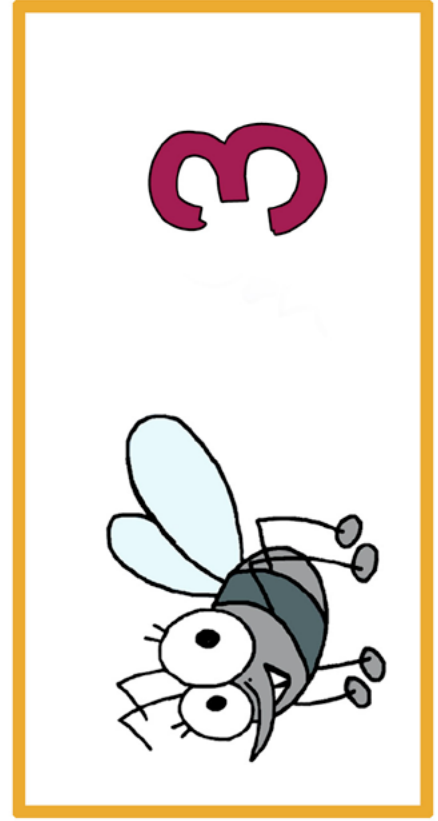
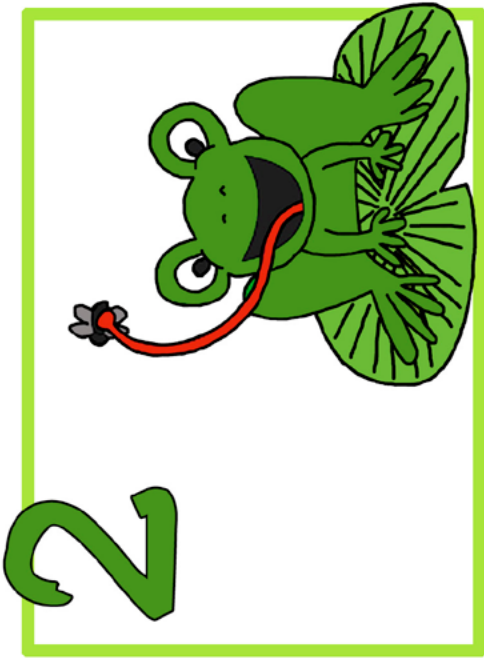
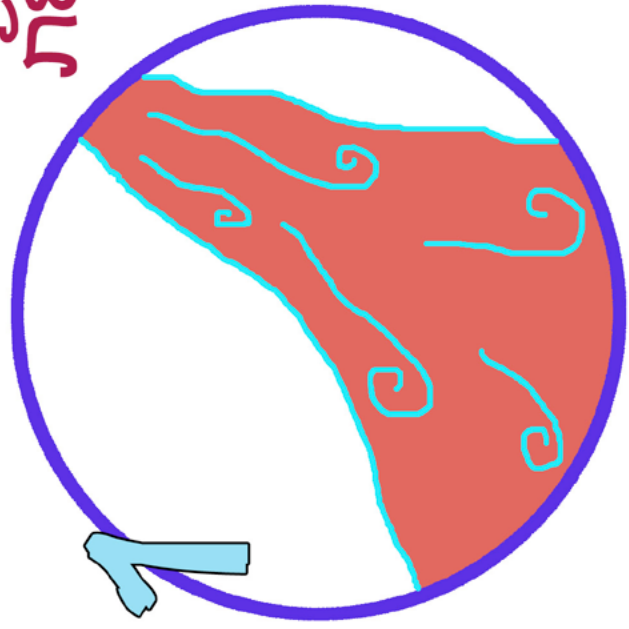
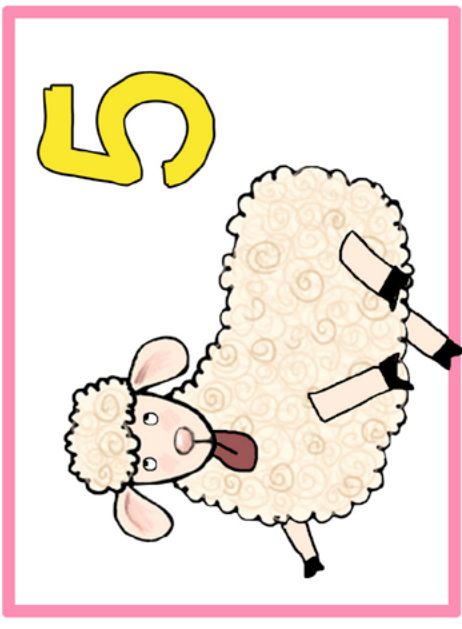
2. โหมบาย

เตรียม กระจกเงา, ดินสอ, ดินสอสี, กรรไกร, ตะเกียบ, ด้ายหรือไหมพรม

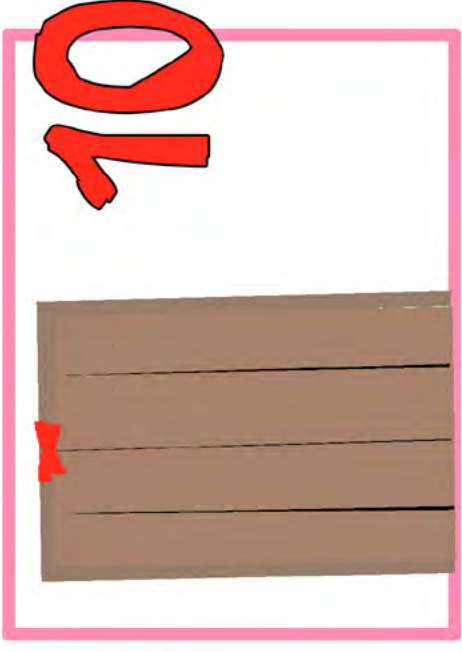
ให้เด็กทำด้วยกันเป็นกลุ่มหรือเดี่ยวก็ได้ ให้วาดรูปภัยพิบัติที่เกิดขึ้นแก่ชนชาติอียิปต์แต่อย่าง
ลงบนกระจกเงา ตัดภาพที่วาดออกมา เจาะช่องที่ด้านบนแล้วนำไหมพรมมาร้อยมัดที่ตะเกียบ
นำไหมพรมมัดตรงกลางตะเกียบเพื่อทำเป็นโหมบาย

กัณฑ์ 10 ประการ

กัณฑ์ 10 ประการ

10

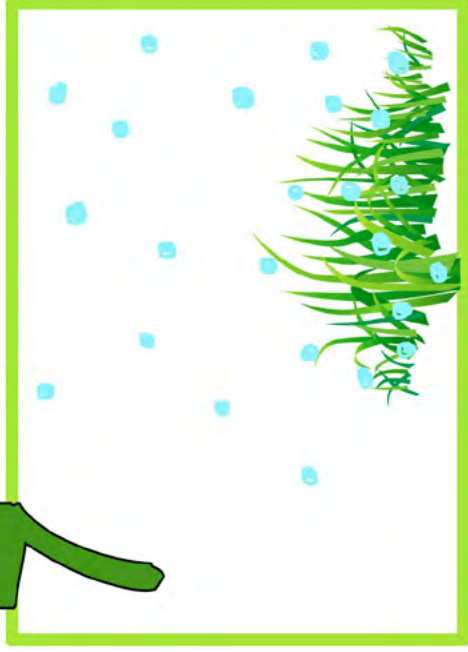
9

8

6

7

บทเรียนของฟาโรห์

ถอดรหัสบทเรียนที่ฟาโรห์ได้รับเพราะความดี ไม่เชื่อฟัง โดยการนำตัวเลขมาบวกมา ได้ผลลัพธ์เท่าไรให้นำข้อความที่ตรงกับผลลัพธ์นั้นไปเขียน แล้วจะได้คำตอบว่าฟาโรห์ต้องเผชิญกับสิ่งใดบ้างจากความดีในครั้งนี้

50 = ผุงกบ

29 = แม่น้ำ

17 = บุตรห้าวปี

13 = ผุงเหลือบ

20 = กลายเป็น

112 = ลูกเห็บ

18 = ความมืด

11 = เป็นโรคระบาด

95 = เลือด

23 = ถูกฆ่าตาย

28 = ผุงริน

16 = สัตว์เลี้ยง

15 = ฝู

27 = ผุงตักแตน

 $15+14$

 $12+8$

 $90+5$

 $25+25$

 $14+14$

 $3+10$

 $8+8$

 $3+9$

 $6+9$

 $100+12$

 $25+2$

 $9+9$

 $11+6$

 $17+6$

11

เหตุการณ์ระทึกใจ

ข้อพระคัมภีร์

อพยพ 12:1-51, 13:1-22, 14:1-31

เป้าหมายของบทเรียน

สอนให้เด็กๆ รู้ถึงการที่พระเจ้าทรงช่วยปลดปล่อยประชากรของพระองค์ให้เป็นอิสระ หนุนใจให้เด็กๆ สรรเสริญพระเจ้าสำหรับความรอดที่ทรงประทานให้แก่เราทั้งหลาย

ข้อท่องจำ

“พระองค์นี้แหละเป็นพระเจ้าของข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระองค์” (อพยพ 15:2)

ข้อคิดสำหรับครู

พระเจ้าทรงทำให้คนอียิปต์รู้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว ทรงส่งภัยพิบัติลงมาเหนืออียิปต์เพื่อจะให้พวกเขาได้เห็นถึงความไร้อำนาจของพระทั้งหลายที่พวกเขากราบไหว้อยู่ เมื่อเกิดภัยพิบัติแก่บุตรหัวปีของคนอียิปต์แล้วพวกเขาจึงได้ยอมปล่อยชนชาติอิสราเอลให้ออกไปจากอียิปต์ด้วยความเต็มใจ

การเดินทางออกจากอียิปต์เป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อการเปลี่ยนแปลงของชนชาติอิสราเอล ทำให้เราได้เห็นถึงภาพความสัมพันธ์ของพระคริสต์กับคริสตจักร พระคริสต์ทรงเป็นพลังและความรอดของเรา เหมือนกับการเดินทางออกจากอียิปต์ของชนชาติอิสราเอล

นำสู่บทเรียน

เตรียม กระจกใส, กระจก, กาว, กรรไกร, นิตยสารเก่าๆ หรือใบโฆษณาสินค้าให้เด็กๆ หากภาพสิ่งของที่ต้องใช้เมื่อต้องเดินทางไปต่างประเทศ ตัดภาพออกมาแล้วนำไปติดบนโปสเตอร์

เสร็จแล้วให้นำเด็กๆ ร้องเพลง “ไม่มีสิ่งใดเกินพระเยซู, พระเจ้าประทานหนทางแก่ฉันเสมอ”

บทเรียนจากพระคัมภีร์

คำถาม เด็กๆ เคยเดินทางจากบ้านไปที่อื่นไกลๆ ไหม เคยไปที่ไหน? ต้องอยู่ที่นั่นนานเท่าไร เมื่อเดินทางไปทีมนั้นเด็กๆ นำอะไรติดตัวไปบ้าง? (ให้เด็กตอบ)

ชนชาติอิสราเอลจะต้องเดินทางเป็นระยะทางที่แสนไกล ดังนั้น ก่อนออกเดินทางจะต้องมีการเตรียมตัวอย่างดี พระเจ้าได้ส่งภัยพิบัติอะไรมาเหนือชาติอียิปต์บ้าง (ให้ทบทวนเรื่องภัยพิบัติเล็กน้อย) ก่อนที่พระเจ้าจะส่งภัยพิบัติสุดท้ายมายังอียิปต์ทรงบอกโมเสสว่าให้ชนชาติอิสราเอลแต่ละครอบครัวเลือกลูกแกะที่ไร้ตำหนิอายุหนึ่งปีมาหนึ่งตัวและฆ่าแกะนั้นโดยไม่ให้กระดูกหักแม้แต่ชิ้นเดียว

พระคัมภีร์เรียกพระเยซูว่าเป็นพระเมษโปดก (ลูกแกะ) ของพระเจ้า (อ่านยอห์น 1:29) พระเยซูไม่เคยกระทำความบาป ดังนั้น จึงทรงเป็นผู้บริสุทธิ์สะอาดไร้ตำหนิเหมือนกับลูกแกะที่ชนชาติอิสราเอลได้เลือกไว้ เมื่อพระเยซูถูกตรึงบนไม้กางเขนทหารโรมันได้แทงที่ซี่ข้างของพระองค์แต่กระดูกของพระองค์ไม่หักสักชิ้นเดียว (อ่านยอห์น 19:33-35) จี้ให้เห็นว่าเป็นไปตามคำตรัสของพระเจ้าทุกประการ (แสดงภาพ 11-1) เมื่อฆ่าแกะแล้วให้แต่ละครอบครัวนำเอาเลือดแกะไปทาที่วงกบประตูด้านนอก ให้ทาให้ทั่ววงกบ การที่เอาเลือดทาที่ประตูเป็นการแสดงถึงความเชื่อและการเชื่อฟังพระเจ้าซึ่งเป็นส่วนสำคัญในแผนการของพระเจ้าที่จะช่วยชนชาติอิสราเอลให้รอด (อ่านอพยพ 12:12-13) พระเจ้าตรัสบอกโมเสสว่าในคืนวันนั้นเวลาเที่ยงคืนพระเจ้าจะให้ทูตแห่งความตายผ่านทุกบ้านของชนชาติอียิปต์และบุตรหัวปีของเขารวมทั้งสัตว์เลี้ยงของครอบครัวจะเสียชีวิต แต่หากบ้านใดมีเลือดทาที่หน้าประตูจะไม่มีความตายเกิดขึ้นในครอบครัวนั้น จากเหตุการณ์ครั้งนี้ชาวยิวได้จัดให้มีงานเลี้ยงเพื่อระลึกถึงเหตุการณ์ครั้งนี้ทุกปี และเรียกเทศกาลนี้ว่า เทศกาลปัสกา

เมื่อพระเยซูช่วยพระชนม์บนไม้กางเขนทรงเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปเพื่อเรา ทรงหลั่งโลหิตเพื่อช่วยเราให้รอดพ้นโทษของความบาปคือความตาย พระโลหิตของพระเยซูได้ชำระความผิดบาปของเราเมื่อพระองค์เสด็จมารับเรา เราจะไปอยู่กับพระองค์ตลอดไปเป็นนิตย์

เมื่อคืนแห่งความมรณะผ่านไปแล้วก็มีแต่เสียงร่ำไห้ทั่วแผ่นดินอียิปต์ เพราะมีคนเป็นพันต้องเสียชีวิตไป เป็นเวลาแห่งความโศกเศร้าของชนชาติอียิปต์อย่างแท้จริง บัดนี้ทั้งฟาโรห์และประชาชนได้รู้แล้วว่าพระเจ้าเอาจริง พวกเขาจึงยอมปล่อยชนชาติอิสราเอลด้วยความเต็มใจ (แสดงภาพ 11-2) พระเจ้าตรัสว่าโมเสสว่าให้อิสราเอลขอสัมภาระสิ่งของสำหรับการเดินทางจากคนอียิปต์ซึ่งพวกเขาก็ยินดีที่จะให้ทุกอย่างตามที่คนอียิปต์ต้องการ ทั้งทองคำ เงิน เสื้อผ้า และสิ่งของอื่นๆ เมื่ออิสราเอลเตรียมทุกอย่างเรียบร้อยแล้วพวกเขาก็เดินทางออกจากอียิปต์ทันที เป็นขบวนอพยพที่ยิ่งใหญ่มากมีประชากรประมาณสองล้านคนและสัตว์เลี้ยงอีกหลายพันตัว

กิจกรรมพิเศษ ให้ทำเหมือนห้องส่งรายงานข่าวด่วนเรื่องการอพยพของอิสราเอล

คำถาม เด็กๆ คิดว่าพวกอิสราเอลรู้สึกอย่างไรเมื่อได้ออกจากอียิปต์ (ให้เด็กตอบ)

หลังจากที่พวกเขารอคอยอิสราเอลมาเป็นเวลานานแต่ไม่ได้รับ อยู่ดีๆ พวกอียิปต์ก็มาขอร้องให้ พวกเขาออกไปพร้อมทั้งมอบทรัพย์สินสิ่งของให้อีกด้วย ไม่ต้องสงสัยเลยว่าพวกเขาจะต้องสรรเสริญและ โมทนาพระคุณพระเจ้าอย่างมากในเหตุการณ์ครั้งนี้

ข้อท่องจำอาทิตย์นี้พูดถึงการสรรเสริญพระเจ้าด้วย “พระองค์นี้แหละเป็นพระเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระองค์” อพยพ 15:2 (ให้บทวนข้อท่องจำด้วยกันหลายๆ เที้ยว) หลังจากอยู่ที่ อียิปต์มา 430 ปี บัดนี้พวกเขาได้เป็นตัวของตัวเองอีกครั้งหนึ่ง แต่หลังจากที่พวกอิสราเอลเดินทางออกจากอียิปต์ไม่นานฟาโรห์ก็คิดได้และรู้สึกเสียใจที่ได้ปล่อยทาสจำนวนมากไป แล้วคราวนี้ใครจะทำงานให้ เหมือนเมื่อก่อน ถ้าต้องจ้างพวกคนงานชาวอียิปต์ก็คงต้องใช้เงินทองมากมาย ดังนั้น ฟาโรห์จึงยกพล โยธาและรถรบอย่างดีหกร้อยคันวิ่งไล่ตามชนชาติอิสราเอลไป

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงนำหน้าการเดินทางของชนชาติอิสราเอล นำพวกเขาด้วยเสาเมฆในเวลา กลางวันและเสาไฟในเวลากลางคืนให้โมเสสนำประชาชนไปตั้งค่ายหยุดพักอยู่ใกล้ๆ ทะเลแดง ดูเหมือน ว่าทุกสิ่งทุกอย่างดำเนินไปด้วยดีแต่บางคนสังเกตเห็นฝุ่นตลบอยู่ใกล้ๆ และกำลังเคลื่อนเข้ามาใกล้เรื่อยๆ พวกเขารู้ว่ากำลังเกิดอะไรขึ้นจึงถามโมเสสว่า “ฟาโรห์และพลรบของเขากำลังไล่เข้ามาใกล้ เราจะทำอย่างไร กันดี” ดูเหมือนว่ากำลังอยู่ในภาวะที่คับขันจริงๆ ข้างหนึ่งก็เป็นภูเขา ข้างหน้าก็มีทะเลขวางอยู่ และกองทัพของอียิปต์กำลังไล่มาข้างหลังอย่างกระชั้นชิด

คำถาม เด็กๆ จะรู้อย่างไรถ้าเป็นคนหนึ่งในกลุ่มคนอิสราเอลที่อยู่ในเหตุการณ์

ชนชาติอิสราเอลเริ่มบ่นทันที พวกกันไปหาโมเสสและกล่าวว่า “หลุมฝังศพในอียิปต์ไม่มีหรือท่าน จึงพาเราออกมาให้ตายในถิ่นทุรกันดาร ให้เราเป็นทาสในอียิปต์จะดีกว่าจะต้องมาตายที่นี่ พวกเราเริ่ม ไม่มีความเชื่อในพระเจ้า โมเสสไม่ใช่ผู้ที่ควรจะได้รับคำบ่นเหล่านี้ เขาเพียงแต่ทำตามคำสั่งของพระเจ้า และรู้ว่าพระเจ้าทรงช่วยชนชาติอิสราเอลให้ออกจากอียิปต์และแน่ใจว่าพระองค์ไม่มีพระประสงค์ให้เขาทั้งหลายเสียชีวิตหรือกลับไปอียิปต์อีก ดังนั้น โมเสสจึงทำในสิ่งที่เขาคิดว่าควรจะทำคือ อธิษฐานต่อ พระเจ้า” หลังจากโมเสสอธิษฐานได้สักครู่หนึ่งพระเจ้าตรัสบอกให้เขาหยุดอธิษฐานและให้คนอิสราเอล มุ่งหน้าสู่ทะเลแดง เมื่อถึงแล้วให้ยื่นมือออกไปเหนือทะเลแดง (แสดงภาพ 11-3) เมื่อโมเสสทำเช่น นั้นพระเจ้าได้ทำให้เสาเมฆที่อยู่ข้างหน้ากลับมาอยู่ข้างหลังทำให้ด้านหลังอิสราเอลมืด ความมืดนั้นเป็น ม่านกั้นอิสราเอลจากกองทัพของอียิปต์ แต่ด้านหน้าอิสราเอลเห็นแสงสว่าง แต่ทางกองทัพของอียิปต์ กลายเป็นความมืดจนพวกเขา มองไม่เห็นพวกอิสราเอล เมื่อโมเสสยกมือเหนือทะเลนั้นพระเจ้าทรงทำให้ ลมพัดแรงตลอดคืนและแยกน้ำในทะเลออกจากกันเป็นช่องทางที่สามารถเดินข้ามไปฝั่งตรงข้ามได้

ประชาชนอิสราเอลพากันเดินข้ามทะเลไปยังฝั่งตรงข้ามด้วยความปลอดภัย ต่อมากองทัพของ ฟาโรห์มองเห็นว่าอิสราเอลเดินผ่านทะเลแดงไปได้จึงได้นำกองทัพเร่งไล่ชนชาติอิสราเอลไปติดๆ แต่พวก

เขาไม่สามารถข้ามพินมาได้ พระเจ้าทรงทำให้ลอร์ดรบบหลุดออกและตรัสสั่งให้โมเสสยกมือขึ้นอีกครั้งหนึ่ง น้ำในทะเลก็ไหลกลับเข้ามาหาถิ่นเหมือนเดิมทำให้กองทัพของอียิปต์จมหายไปทะเล ความปีติยินดีเกิดขึ้นท่ามกลางชนชาติอิสราเอลเพราะได้รับการช่วยเหลือจากพระเจ้า การแสดงความยินดีของเขาอยู่ในข้อท่องจำของเราอาทิตย์นี้ (ท่องข้อท่องจำด้วยกัน)

พระเจ้าทรงรักษาคำสัญญาของพระองค์ครั้งหนึ่งแล้ว พระองค์ก็จะทรงรักษาคำสัญญาในครั้งต่อๆ ไป สิ่งที่อิสราเอลต้องทำก็คือมีความเชื่อและเชื่อฟังพระองค์ นอกนั้นพระเจ้าจะเป็นผู้ทำการทุกอย่าง ทุกวันนี้พระเจ้ายังทรงช่วยเราเช่นกัน ถ้าเราวางใจในคำสัญญาของพระองค์

การประกาศ

ซาตานต้องการผูกมัดคนของพระเจ้าและทำให้พวกเขาตกเป็นทาสของความบาป มันจะพยายามทำทุกวิถีทางที่จะทำให้เราตกอยู่ในอันตรายและไม่สามารถเป็นคริสเตียนที่ดีได้ แต่ถ้าเรามีพระเยซูในจิตใจเราจะรอดพ้นจากอำนาจของซาตาน ถ้าเราอยากมีอิสระจากอำนาจของความตาย เราสามารถขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าและเชื่อว่าพระองค์จะทรงทำให้เรารอดพ้นจากอำนาจของซาตาน พระองค์จะทรงทำให้เรารอดพ้นจากความผิดบาปหรือสิ่งต่างๆ ที่รบกวนเราอยู่ และผู้ที่มีประสบการณ์ในเรื่องนี้แล้วจะสรรเสริญพระเจ้าที่ทรงช่วยเขาให้ได้รับความรอดให้เราอธิษฐานด้วยกัน (อาจจะอธิษฐานหรือให้คำแนะนำแก่บางคนพร้อมจะรับเชื่อ)

คำถามทบทวน

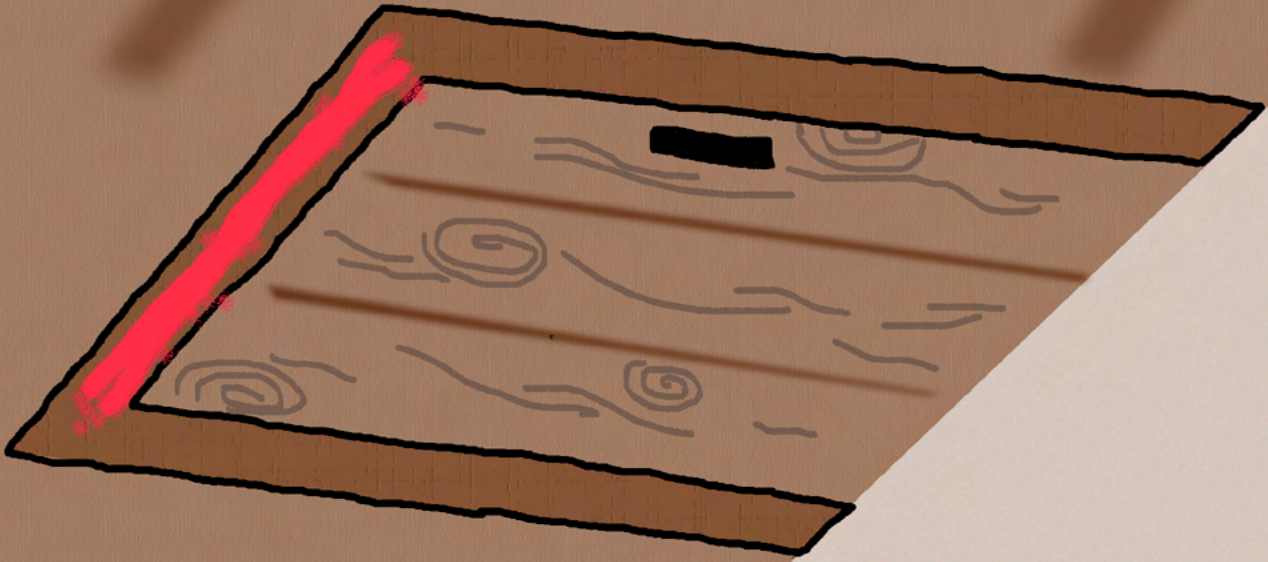
1. พวกอิสราเอลได้ทาเลืดของลูกแกะที่ไหน? (ที่วงกบประตูด้านนอก)
2. เหตุการณ์ที่คนยิวจัดขึ้นในทุกปีเพื่อระลึกถึงการที่ลูกของเขาไม่ต้องตายเรียกว่าอะไร? (เทศกาลปัสกา)
3. อิสราเอลตั้งค่ายพักอยู่ที่ใกล้กับอะไร? (ทะเลแดง)
4. พระทรงขัดขวางไม่ให้กองทัพของอียิปต์ไล่ทันคนอิสราเอลอย่างไร? (ทรงให้เสาเมฆบั้งไว้ทำให้ด้านหน้ากองทัพอียิปต์มืด ทำให้น้ำไหลกลับเข้าสู่สภาพเดิมและทำให้กองทัพของอียิปต์จมน้ำตาย)
5. เราจะทำอะไรเมื่อต้องเผชิญกับปัญหาหรืออันตราย? (ขอพระเจ้าช่วยและวางใจในการช่วยเหลือของพระองค์)

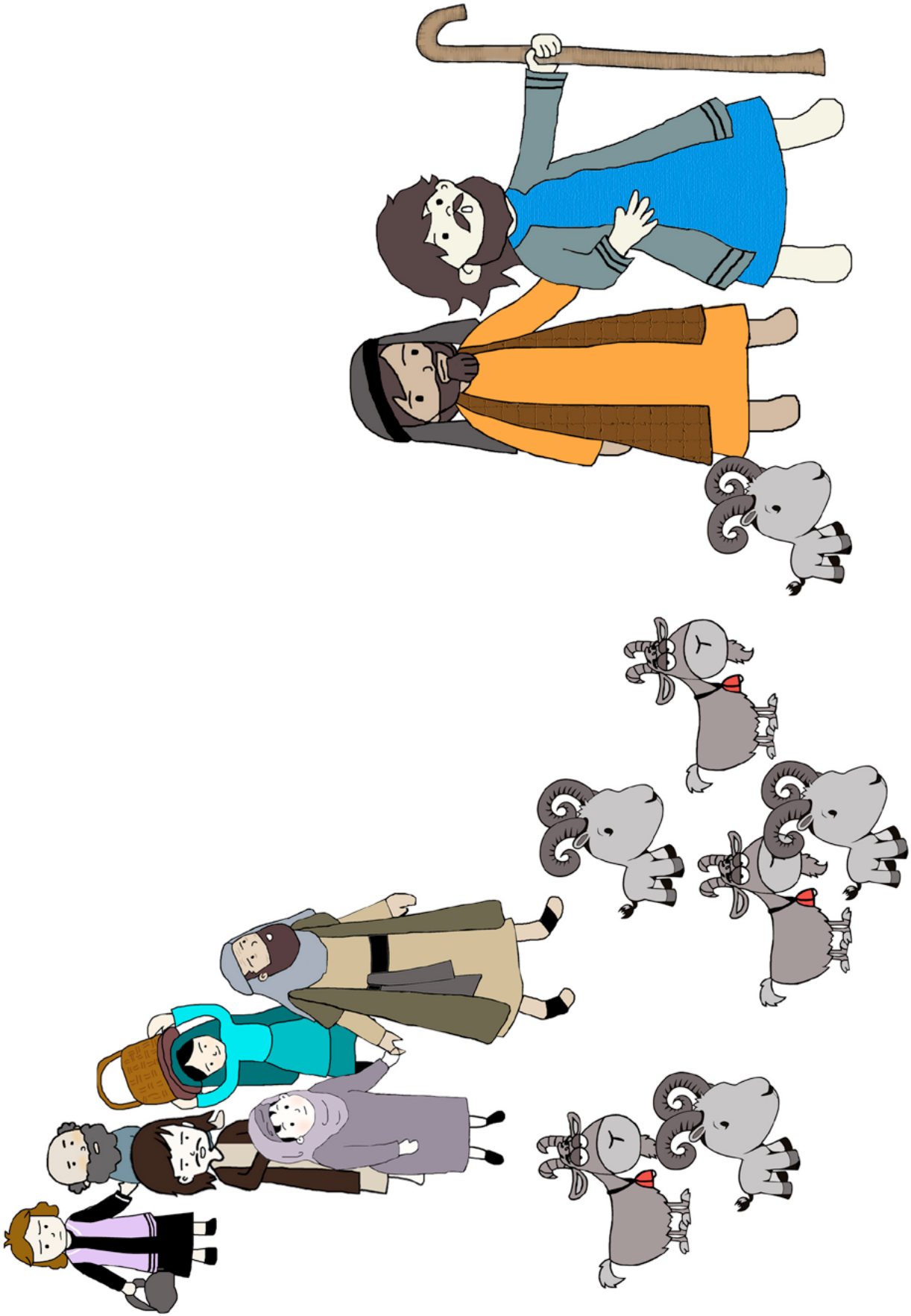
กิจกรรมท้ายบท

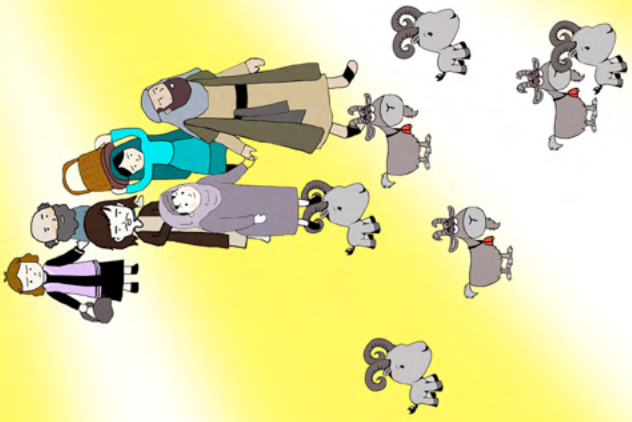
1. ทำหน้ากิจกรรมบทที่ 11
2. ท่องคำ

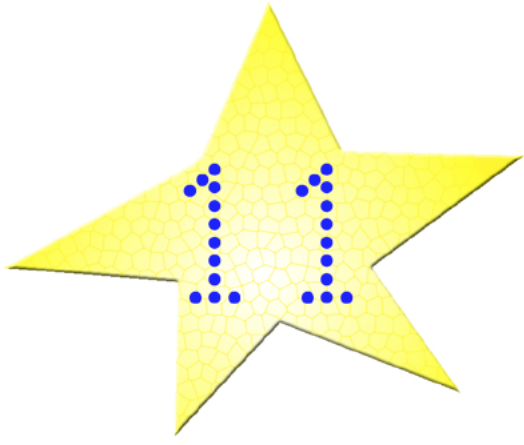
เตรียม กระดาษไปสเตอร์สี่เหลี่ยม, กรรไกร, ปากกาเมจิก, แม็กซี

ให้เด็กตัดกระดาษขนาด 1x3 นิ้ว ให้พอดีจำนวนคำในข้อท่องจำ จากนั้นเขียนข้อท่องจำแผ่นละคำ นำแผ่นแรกของข้อท่องจำมาฉีกแล้วใช้แม็กซีเย็บ นำคำแผ่นที่สองมาร้อยต่อกันแล้วเย็บ ให้เด็กๆ เย็บต่อกันไปเรื่อยๆ ลักษณะเหมือนสร้อยคล้องคอ

เส้าเมฆและเส้าไฟ

อิสราเอลต้องเผชิญกับความร้อนและความมืดเมื่อเดินทางออกจากอียิปต์ แต่พระเจ้าทรงให้เส้าเมฆแก่เขาเพื่อบังแดดตอนกลางวัน และให้เส้าไฟแก่เขาเพื่อเป็นแสงสว่างยามค่ำคืน

ตัวอย่างเส้าเมฆ

อุปกรณ์

- กระดาษโปสเตอร์สี
- สำลีก้อนกลม
- กาว
- ปากกาหมึกซึม

วิธีการทำ

ให้เด็กๆ ตัดกระดาษสีเพื่อทำรูปพระอาทิตย์ จากนั้นนำไปติดที่กระดาษโปสเตอร์

ออกแบบเส้าเมฆของพระเจ้าที่ใช้บังความร้อน เมื่อได้รูปทรงที่เราชอบแล้วให้ใช้ดินสอวาดคร่าวๆ ไว้ หากาวให้หิว จากนั้นนำสำลีไปติด

เขียนข้อความ "เส้าเมฆบังแดดตอนกลางวัน"

ตัวอย่างเส้าไฟ

อุปกรณ์

- กระดาษโปสเตอร์สี
- กระดาษแก้วสีส้ม แดง เหลือง
- กระดาษสะท้อนแสง
- กาว

วิธีการทำ

ให้เด็กๆ ตัดกระดาษสะท้อนแสงสีขาวหรือเหลืองเพื่อทำพระจันทร์ จากนั้นตัดรูปดาว หากาวแล้วนำไปติดที่กระดาษ

ให้เด็กๆ ออกแบบเส้าไฟ วาดคร่าวๆ ที่กระดาษ ตัดกระดาษแก้วสีส้ม แดง เหลืองเป็นเส้นหรือแบบใดก็ได้ เพื่อนำไปติดที่เส้าไฟ

เขียนข้อความ "เส้าไฟส่องสว่างกลางคืน"

ทูทองเหลืองในถิ่นทุรกันดาร

ข้อพระคัมภีร์

กัณดารวิถี 21:4-9, ยอห์น 3:14-15

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็กๆ รู้ว่าพวกอิสราเอลได้รับการรักษาให้หาย และรอดตายเมื่อเขามองดูรูปงูเหลือง หนูสนใจให้เด็กๆ คิดถึง พระเยซูและขอการอภัยโทษบาปจากพระเยซู

ข้อท่องจำ

“ไมเสสได้ยกชูขึ้นในถิ่นทุรกันดารฉันใด บุตรมนุษย์จะต้องถูก ยกขึ้นฉันนั้น เพื่อทุกคนที่วางใจในพระองค์จะได้ชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 3:14-15)

ข้อคิดสำหรับครู

บทเรียนอาทิตยนี้ประกาศถึงความจริงที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ พระเยซูผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถ อภัยโทษบาปได้ มีอทธิพลหลายอย่างที่พยายามขัดขวางความเชื่อเรื่องการชำระบาปโดยพระโลหิตพระเยซู และเด็กในสมัยนี้ต้องเผชิญกับอทธิพลเหล่านั้นที่โรงเรียน หนังสือ ทีวี และจากผู้ปกครองที่ยังไม่เชื่อ ขอ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยให้ครูสามารถสอนแผนการแห่งความรอดให้ชัดเจนเพื่อจะปลุกฝังความจริงนี้ ในจิตใจของเด็กๆ ทุกคนที่เชื่อแล้ว และยังไม่เชื่อให้เกิดความมั่นใจและมีความต้องการที่จะได้รับความรอด

บทเรียนอาทิตยนี้ก็เหมือนกับบทเรียนอื่นๆ ที่เรียนผ่านมาแล้วคือพยายามทำให้เด็กประถมปลาย มีความเข้าใจความจริงเกี่ยวกับเรื่องฝ่ายวิญญาณโดยการอธิบายพระคัมภีร์ ถ้ามีผู้เรียนที่ไม่เคยรู้เรื่องมาก่อนจำเป็นจะต้องเล่าเรียนเบื้องต้นให้ฟัง แต่เด็กส่วนใหญ่มักเคยได้ยินเรื่องราวต่างๆ มาบ้างแล้ว ในกรณีนี้ก็อธิบายเรื่องราวต่อไปได้เลย

นำสู่บทเรียน

“ไม้กางเขนและงู”

เตรียม กระดาษแข็ง, กรรไกร และดินสอ

ให้แต่ละคนตัดกระดาษแข็งเป็นรูปไม้กางเขนและรูปงู ถ้าวาดรูปไม่เป็นให้ครูเตรียมแม่แบบรูป กางเขนและงู ให้รูปงูโค้งมากพอที่จะพันรอบไม้กางเขนได้

บทเรียนจากพระคัมภีร์

คำถาม มีใครกลัวบ้าง? (ให้ยกมือ)

งูหลายชนิดมีพิษเมื่อถูกกัดอาจจะทำให้เจ็บปวดหรือถึงกับเสียชีวิตได้ ทางที่ดีที่สุดอย่าเข้าใกล้มันเลย บทเรียนอาทิตอนนี้เราจะศึกษาถึงพิษร้ายที่ชนชาติอิสราเอลได้รับจากงู แต่ก่อนอื่นให้เรามาดูเบื้องหลังสักเล็กน้อย เมื่ออาทิที่ที่แล้วเราเรียนเรื่องการออกจากการเป็นทาสที่อียิปต์

ใครพอจะเล่าเรื่องราวคร่าวๆ ได้บ้าง? (ให้เด็กๆ ช่วยกันสรุป) การเดินทางออกจากอียิปต์เป็นการเริ่มต้นการเรียนรู้อันยิ่งใหญ่ของชนชาติอิสราเอลที่พระเจ้าสามารถนำพาเขาให้หลุดพ้นจากการเป็นทาสสู่การเป็นประชาชาติใหญ่ และเป็นการพิสูจน์ให้ประชาชาติในแผ่นดินโลกนี้รู้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว ช่วงปีแรกของการเดินทางในถิ่นทุรกันดารชนชาติอิสราเอลได้เรียนรู้หลายอย่างจากพระเจ้า (แสดงภาพ 12-1) พระเจ้าได้ประทานบัญญัติ 10 ประการให้เพื่อพวกเขาจะได้มีแนวทางในการดำเนินชีวิตและมีทำที่ที่ถูกต้องจำเพาะพระเจ้าและต่อมนุษย์ด้วยกัน พระเจ้าทรงให้คำแนะนำเกี่ยวกับการสร้างพระวิหารผ่านทางโมเสสเพื่อใช้เป็นสถานนมัสการ นอกจากนี้อิสราเอลยังได้รู้วิธีในการนมัสการพระเจ้าในแบบต่างๆ เช่น การถวายเครื่องบูชาและการถือรักษาเทศกาลต่างๆ

เมื่อเดินทางออกจากอียิปต์ได้ประมาณ 2 ปีก็เข้าใกล้แผ่นดินแห่งคำสัญญาแล้ว โมเสสได้ส่งผู้สอดแนม 12 คนออกไปสำรวจแผ่นดินเพื่อจะเรียนรู้สภาพต่างๆ ของแผ่นดิน การเพาะปลูกและคนที่อาศัยอยู่ที่นั่นว่าเป็นอย่างไร รายงานเกี่ยวกับพืชผลนั้นเป็นข่าวที่ดีมากแต่ผู้สอดแนม 10 จาก 12 คน รายงานว่าเป็นไปไม่ได้ที่อิสราเอลจะเข้ายึดครองแผ่นดินนั้นเพราะว่าคนที่นี่มีรูปร่างใหญ่โตมาก 10 คนนั้นได้ชักชวนให้ประชาชนหาทางที่จะไปยึดครองแผ่นดินอื่น

ชนชาติอิสราเอลจึงเกิดความท้อแท้และสูญเสียความเชื่อในฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าผู้ซึ่งทำการอัศจรรย์อย่างมากมายเพื่อพาเขาทั้งหลายออกจากอียิปต์ พระเจ้าทรงรู้สึกผิดหวังในพวกเขาและทรงตีสอนคนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อ ด้วยการให้พวกเขาเดินทางไปในถิ่นทุรกันดารเป็นเวลานานกว่า 40 ปี ผู้ที่มีอายุ 20 ปีหรือแก่กว่านั้นเมื่อออกจากอียิปต์ก็เสียชีวิตในขณะที่เดินทางอยู่ในถิ่นทุรกันดาร จะมีแต่คนที่มีอายุน้อยกว่านั้นที่มีกรได้เข้าไปในแผ่นดินแห่งพระสัญญา แสดงให้เห็นว่าตลอดเวลา 40 ปีหลังจากเดินทางออกจากอียิปต์พวกอิสราเอลยังเดินทางอยู่ในถิ่นทุรกันดารซึ่งอยู่ตอนใต้ของแผ่นดินคานาอัน เขาต้องการจะเดินทางผ่านบ้านเมืองของชาวเอโดมแต่ชาวเอโดมไม่ยอมให้ผ่าน ดังนั้น พวกเขาจึงต้องเดินทางอ้อมดินแดนของชาวเอโดมทำให้การเดินทางยิ่งอ้อมและไกลออกไปอีก

พวกอิสราเอลเกิดความท้อแท้ใจ มีความขมขื่นใจ บ่นต่อว่าพระเจ้า และต่อว่าโมเสสว่า “ทำไมพาเราออกจากอียิปต์มาตายในถิ่นทุรกันดารเพราะไม่มีอาหารและไม่มีน้ำ เราเปื่อยมาเน่าเหลือเกิน” พวกเขาแสดงความไม่พอใจพระเจ้าโดยการบ่น (แสดงภาพ 12-2) ดังนั้น พระเจ้าจึงตีสอนพวกเขาเพราะการบ่นของพวกเขาด้วยการส่งงูพิษมาทำมกลางพวกเขาและหลายคนถูกงูพิษกัดตาย

เมื่อพวกเขารู้ว่างูพิษนั้นเป็นมาเพราะการติสอนของพระเจ้า พวกเขาจึงได้พากันไปหาโมเสสและกล่าวว่า “พวกเราได้กระทำบาป ขออธิษฐานต่อพระเจ้าให้นำงูพิษเหล่านี้ไปเสียเถิด” โมเสสได้อธิษฐานต่อพระเจ้า แต่พระเจ้าไม่ทรงนำงูพิษเหล่านั้นออกไป (แสดงภาพ 12-3) แต่ได้บอกให้โมเสสทำรูปงูทองเหลืองตัวใหญ่ตั้งไว้บนยอดเสาสูงที่ทุกคนสามารถมองเห็นได้ โมเสสได้ทำตามคำสั่งของพระเจ้า และบอกกับประชาชนว่าถ้าใครถูกงูพิษกัดให้มองดูรูปงูทองเหลืองแล้วเขาจะรอดตาย พระคัมภีร์ไม่ได้บอกว่าเหตุการณ์นี้ดำเนินไปนานเท่าไรว่างูพิษจะหมดไปจากท่ามกลางพวกอิสราเอลแต่ก็นานพอที่พวกเขาทั้งหลายจะได้เรียนรู้เรื่องความสำคัญของงูทองเหลือง

เด็กๆ เคยเห็นเครื่องหมายของกรมการแพทย์ที่มีรูปงูบนไม้กางเขนไหม บางคนเข้าใจว่าเป็นความคิดมาจากนิยายโบราณของกรีกที่พูดถึงเรื่องงูทองเหลืองของชนชาติของอิสราเอลที่ช่วยให้พวกเขารอดตาย พระเยซูทรงตรัสถึงเรื่องงูทองเหลืองที่คู่กับไม้กางเขนแห่งความรอด เปิดพระคัมภีร์ยอห์น 3:14-15 “โมเสสได้ยกงูขึ้นในถิ่นทุรกันดารฉันใด บุตรมนุษย์จะต้องถูกยกขึ้นฉันนั้น เพื่อทุกคนที่วางใจในพระองค์จะได้ชีวิตนิรันดร์” พระเยซูทรงหมายความว่าอย่างไร พระองค์หมายความว่างูทองเหลืองที่ถูกยกขึ้นในถิ่นทุรกันดารเป็นสัญลักษณ์ถึงการวายพระชนม์ของพระองค์บนไม้กางเขนในอนาคต การ “ถูกยกขึ้น” คือ “ถูกตรึงที่กางเขน”

ยังมีความหมายอีกนัยหนึ่งคือ เมื่อถูกงูพิษกัด การจะรู้ว่ามึนรูปงูทองเหลืองนั้นยังไม่เพียงพอ เขาจะต้องทำบางสิ่งบางอย่างด้วย คือต้อง มองดู ที่รูปงูนั้นด้วยเพื่อจะได้รับการรักษาให้หาย พระเยซูได้เสด็จมาเพื่อตายไถ่ความบาปแทนเรา เราสามารถรับรู้เรื่องการวายพระชนม์และการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระเยซูได้จากการอ่านพระคัมภีร์ ร้องเพลงที่โบสถ์หรือฟังเพลงที่พูดถึงเรื่องไม้กางเขนนั้นทำให้เรามีความรู้เรื่องพระเยซูแต่เท่านั้นยังไม่พอ เราจะต้องทำบางอย่างด้วย

ประการแรกคือ เราจะต้องยอมรับว่าเราต้องการความรอดและสารภาพบาปของเรากับพระเจ้า และเราจะต้องเชื่อว่าพระเยซูได้นำความบาปของเราไปและอภัยโทษบาปให้แก่เรา การมองที่งูทองเหลืองทำให้รอดตายฉันใดการสารภาพก็เป็นการรอดพ้นบาปและความรอดมาฉันนั้น การมองดูที่งูทองเหลืองแสดงว่ามีความเชื่อในพระเจ้าและทำให้คนอิสราเอลรอดตาย การมองดูที่พระเยซูจะทำให้เรามีความเชื่อและยอมรับสิ่งที่พระเจ้าจัดเตรียมไว้สำหรับเรา ความรอดมีความหมายมากกว่าแค่รับการอภัยโทษบาป ยังหมายถึงรับการรักษาให้หายทั้งฝ่ายร่างกายและฝ่ายจิตวิญญาณด้วย เราจะรับการทรงนำ สติปัญญา กำลัง และอีกหลายๆ อย่างถ้าเรามีความเชื่อในพระเยซู

มนุษย์ทุกวันนี้แสวงหาสันติสุขในใจและการรอดพ้นจากความผิดบาปในหลายรูปแบบ เช่น แสวงหาความร่ำรวย เกียรติ ชื่อเสียง ความสนุกสนาน การคบเพื่อน การเสพสิ่งเสพติดและของมีเงินมา ยา บางชนิดและการนับถือศาสนาต่างๆ แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ช่วยอะไรเลย พระเจ้าทรงจัดเตรียมทางง่ายๆ ไว้ทางเดียวเท่านั้นคือ โดยทางพระโลหิตของพระเยซู เปาโลเขียนไว้ว่า “เพราะว่าผู้ใดจะวางรากอื่นอีกไม่ได้แล้วนอกจากที่วางไว้แล้วคือพระเยซูคริสต์” (1 โครินธ์ 3:11) และพระเยซูตรัสว่า “ถ้าท่านมิได้เชื่อว่าเราเป็นผู้นั้น ท่านจะต้องตายในการบาปของตัว” (ยอห์น 8:24)

เราไม่สามารถพึ่งในความเชื่อหรือฐานะที่ดีของพ่อแม่ ศิษยาภิบาล หรือคนอื่นๆ เรื่องความรอด เราต้องเชื่อในพระเยซูด้วยตัวเราเอง การรับความรอดโดยพระเยซูเป็นเรื่องที่ง่ายมากเหมือนกับที่ชนชาติอิสราเอลได้รอดชีวิตโดยการมองดูที่งูทองเหลือง เราสามารถเข้ามาพระเยซูได้ทุกที่โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์สิ่งที่เราต้องทำคือขอและเชื่อ

ถ้าวันนี้เรายังไม่ได้รับความรอดจากพระเยซู นี่เป็นเวลาที่ดีที่เราจะเปิดใจรับ ไม่มีเวลาอื่นที่ดีกว่านี้แล้ว เพียงแค่เราตัดสินใจยอมรับว่าต้องการพระเยซูและขอการอภัยโทษบาปจากพระเจ้า พระองค์จะยกโทษให้เรา (เปิดโอกาสให้บางคนรับเชื่อและให้คนที่เชื่อแล้ว ขอบคุณพระเยซูในการทรงช่วยเหลือของพระองค์)

คำถามทบทวน

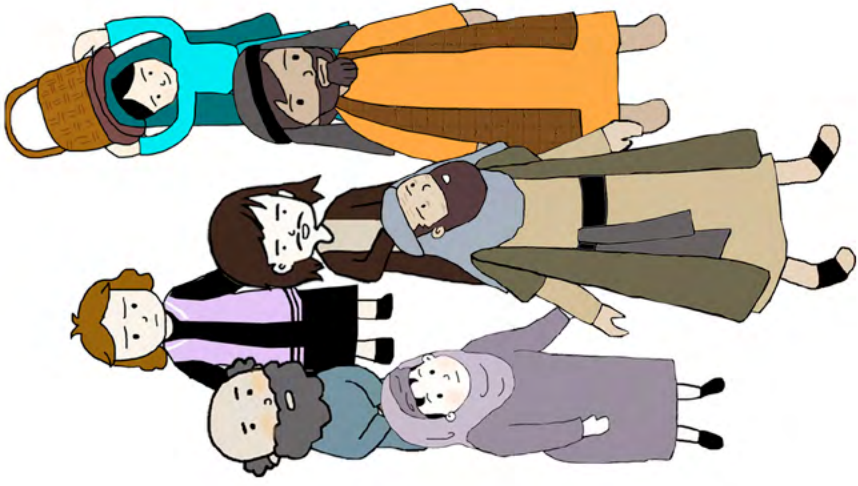
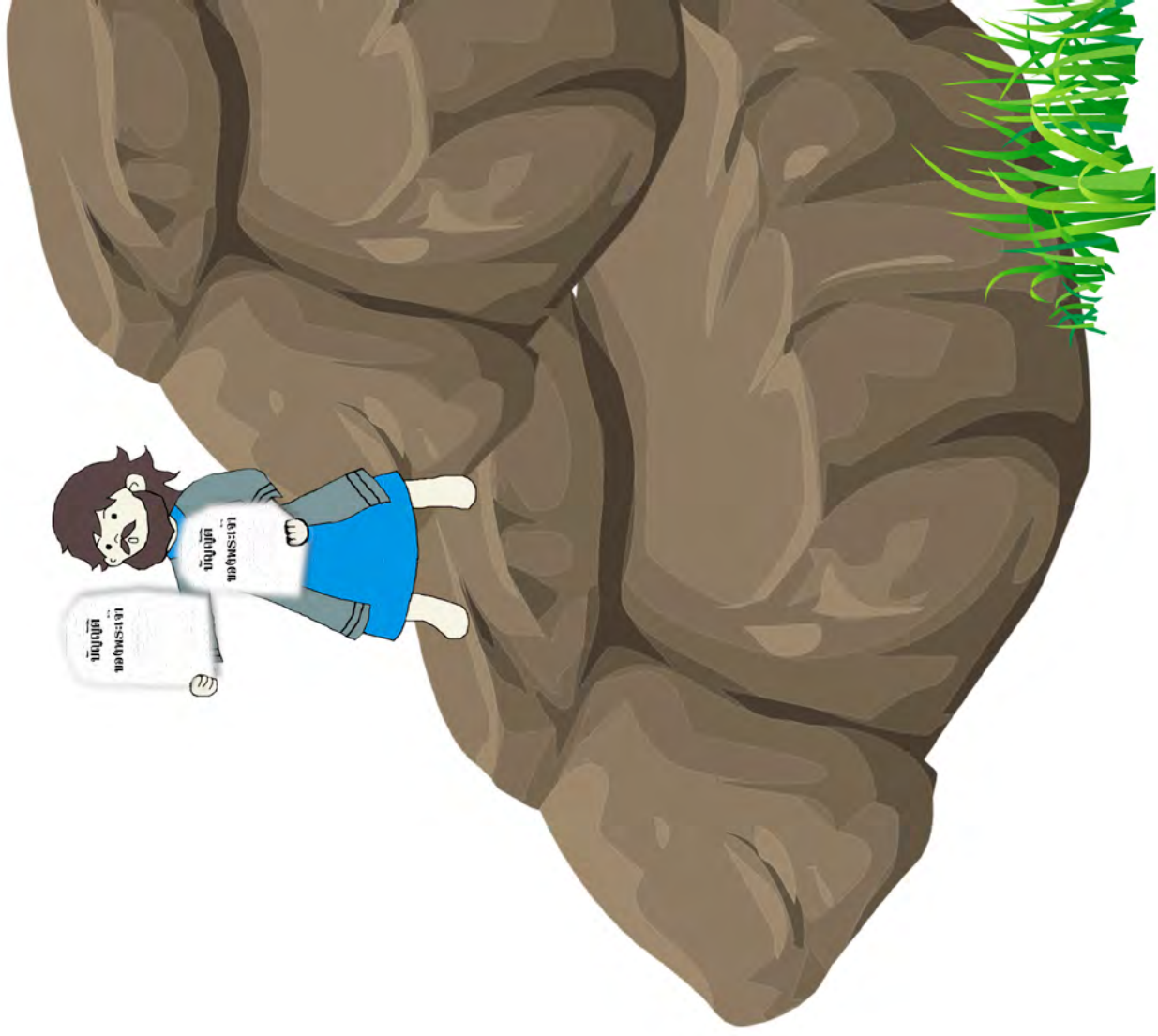
1. ชนชาติอิสราเอลเดินทางอยู่ในถิ่นทุรกันดารกี่ปี? (40 ปี)
2. เมื่อประชาชนบ่นต่อพระเจ้า พระองค์ส่งอะไรมาเพื่อทดสอบพวกเขาทั้งหลาย? (ส่งงูพิษมา)
3. พระเจ้าให้โมเสสทำอะไรเพื่อให้คนมองดูสิ่งนั้นแล้วเขาจะได้รับความรอดชีวิต? (งูทองเหลืองบนยอดเสา)
4. ใครสามารถยกโทษความผิดบาปของเราได้? (พระเยซู)
5. จะเปรียบเทียบงูทองเหลืองกับเรื่องความรอดของเราอย่างไร? (ชนชาติอิสราเอลรอดตายจากงูพิษ โดยการมองดูรูปงูทองเหลืองและเราทั้งหลายได้รับความรอดโดยการมองดูการวายพระชนม์ของพระเยซูบนไม้กางเขน)

กิจกรรมท้ายบท

1. ทำหน้ากิจกรรมบทที่ 12
2. ยอห์น 3:14

เตรียม กระดาษโปสเตอร์, ดินสอสี, กรรไกร, กาว

ให้เด็กๆ วาดภาพโดยใช้ พระธรรมยอห์น 3:14 แบ่งหน้ากระดาษออกเป็น 2 ส่วน ด้านซ้ายให้ วาดรูปเพื่ออธิบายข้อความจากประโยคแรกของยอห์น และด้านขวามือให้วาดภาพเพื่ออธิบายประโยคหลังของยอห์น เขียนชื่อพระคัมภีร์ที่ด้านบนภาพ

งูตัวใหญ่ช่วยชีวิต

เพราะความซึ่บ่นของอิสราเอลทำให้พวกเขาต้องเจอกับ
วิกฤติการณ์ร้ายแรง งูจำนวนมากมากัดพวกเขาตาย แต่
พระเจ้าทรงส่งงูทองเหลืองตัวใหญ่ให้มาช่วยชีวิตพวกเขา

อุปกรณ์

กระดาษโปสเตอร์สีเหลือง สีส้ม สีม่วง
กรรไกร
ตาพลาสติก หรือกระดาษสีดำและขา
แม็ก
กาว

วิธีทำ

1. ตัดกระดาษโปสเตอร์สีเหลืองและส้มขนาด
1x3 นิ้ว หรือใหญ่กว่านั้นก็ได้แล้วแต่ชอบ
2. นำกระดาษที่ตัดมาม้วนเป็นวงกลม ใช้แม็ก
เย็บให้ติดกัน นำอีกแผ่นมาร้อยต่อและใช้
แม็กเย็บต่อกันไปเรื่อยๆ ตามความยาวที่
เด็กชอบ
3. นำตาพลาสติกมาติดที่ส่วนหัว
4. ตัดกระดาษสีเพื่อทำลิ้น แล้วหากาวติด

13

รักษาคำสัญญา

ข้อพระคัมภีร์

อิสยาห์ 7:14, 9:6 มัทธิว 1:18-24 ลูคา 1:26-38, 2:1-20

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็กๆ ได้รู้ว่าพระเจ้าทรงรักษาคำสัญญาของพระองค์ พระองค์จึงได้ประทานพระบุตรของพระองค์เพื่อเรา ให้เราสรรเสริญขอพระคุณพระองค์สำหรับพระบุตร และให้เราบอกข่าวดีนี้กับคนอื่น ๆ ด้วย

ข้อท่องจำ

“แต่เมื่อครบกำหนดแล้ว พระเจ้าก็ทรงใช้พระบุตรของพระองค์มา” (กาลาเทีย 4:4)

ข้อคิดสำหรับครู

คริสตมาสเป็นเทศกาลที่น่าตื่นเต้น ขอให้ครูอธิษฐานขอพระเจ้าช่วยเราในขณะที่สอนเรื่องของพระเจ้าที่ประทานพระบุตรให้เป็นของขวัญแก่มนุษย์ทุกคน ขอให้คนที่ได้ฟังจะเปิดใจรับพระบุตรนั้นเป็นของขวัญในชีวิตเขา ขอพระเจ้าช่วยให้เด็กๆ เข้าใจความหมายที่แท้จริงของคริสตมาส

บทเรียนในอาทิตย์นี้แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงรักษาคำสัญญา “เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทานหมายสำคัญเอง ดูเถิดหญิงสาวคนหนึ่งจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง และเขาจะเรียกนามของท่านว่า อิมมานูเอล” อิสยาห์ 7:14 และเมื่อถึงเวลาพระองค์ก็ได้ประทานพระบุตรลงมาเพื่อเราทั้งหลาย พระเจ้าทรงรักษาคำสัญญาของพระองค์เสมอ อดีตพระองค์เป็นอย่างไร วันนี้พระองค์ก็เป็นอย่างนั้นเหมือนเดิม เมื่อก่อนพระองค์ทรงรักเราอย่างไรวันนี้พระองค์ก็คงรักเราเช่นนั้นไม่เปลี่ยนแปลง หนุนใจให้เด็กๆ ตระหนักถึงการมาประสูติของพระเยซูที่มีความหมายมากกว่าความสนุกสนานในเทศกาลคริสตมาส

นำสู่บทเรียน

“ซักดาบ”

ให้ทุกคนเตรียมพระคัมภีร์วางไว้บนตัก เมื่อครูบอกข้อพระคัมภีร์ให้คนที่เปิดพบข้อพระคัมภีร์คนแรกอ่าน ใครเปิดอ่านได้ก็จะได้คะแนน เตรียมรางวัลเล็กๆ น้อยๆ สำหรับคนที่ได้คะแนน

ปฐมกาล 12:1-3

ปฐมกาล 15:1

ปฐมกาล 28:15

1 เปโตร 5:7

เอเฟซัส 4:32

อพยพ 3:7-8

เยเรมีย์ 7:23

อพยพ 15:2

อิสยาห์ 7:14

กาลาเทีย 4:4

สามารถหาข้อพระคัมภีร์ที่พูดถึงพระสัญญาของพระเจ้าเพิ่มเติมอีกได้

บทเรียนจากพระคัมภีร์

บทเรียนของเราวันนี้เป็นบทเรียนเกี่ยวกับคำสัญญาที่ยิ่งใหญ่ที่สุด นั่นก็คือคำสัญญาของพระเจ้า และพระองค์ทรงกระทำตามที่ตรัสไว้ด้วยเสมอ ตั้งแต่พระเจ้าทรงสร้างโลกขึ้นมามนุษย์ก็เริ่มไม่เชื่อฟังพระองค์แล้ว ดังนั้น ความบาปจึงได้เข้ามาในโลก และพระเจ้าทรงลงโทษทั้งมนุษย์และพืช และแผ่นดินโลกนี้ แต่พระเจ้าทรงสัญญาว่า วันหนึ่งพระองค์จะส่งพระผู้ช่วยผู้หนึ่งมายังโลกนี้คือพระบุตรของพระองค์ (พระเยซูคริสต์)

พระเจ้าทรงบอกคนของพระองค์ให้รู้เรื่องราวเกี่ยวกับพระเยซูที่พระองค์จะให้มาบังเกิดให้คนของพระองค์ได้รู้มานานหลายปีแล้ว พระเจ้าทรงใช้คนของพระองค์ที่เรียกว่า ผู้พยากรณ์ ให้พวกเขาไปบอกเล่าเรื่องกษัตริย์ที่จะมาครอบครองโลกให้แก่คนอื่นๆ เมื่อประชากรของพระเจ้าได้ฟังดังนั้นก็รอดอยวันที่กษัตริย์องค์นั้นจะมาปกครองพวกเขา

อิสยาห์ผู้พยากรณ์บอกไว้ว่า พระเยซูจะมาในโลกนี้โดยการเกิดเป็นทารก พระองค์จะถูกเรียกว่า “อิมมานูเอล” (อ่านอิสยาห์ 7:14,9:6) ข้อท่องจำของเราวันนี้กล่าวว่า “แต่เมื่อครบกำหนดแล้วพระเจ้าก็ทรงใช้พระบุตรของพระองค์มา” (กาลาเทีย 4:4) (แสดงภาพ 13-1) ณ เมืองนาซาเร็ธ ขณะที่หญิงสาวชื่อมารีย์ กำลังทำงานอยู่ที่บ้านก็มีทูตสวรรค์มาปรากฏต่อหน้าเธอ เธอตกใจมากทันทีได้นั้นทูตสวรรค์

กล่าวกับเธอว่า “อย่างกลัวเลยมารีย์ พระเจ้าทรงสถิตกับเธอ พระองค์ได้ทรงเลือกเธอให้เป็นมารดาพระบุตรของพระองค์” มารีย์ไม่เข้าใจสิ่งที่ทูตสวรรค์บอกแต่เพราะเธอรักพระเจ้าและเชื่อฟังพระองค์ เธอจึงพูดว่า “ดิฉันเป็นทาสีของพระองค์ ขอให้ฉันไปตามพระองค์ปรารถนาเถิด” และแล้วในคืนหนึ่งขณะที่คนเลี้ยงแกะเฝ้าฝูงแกะอยู่ ซึ่งปกติคนเลี้ยงแกะจะเฝ้าทั้งเวลากลางวันและกลางคืน บางครั้งผู้เลี้ยงหลายคนจะนำฝูงแกะมารวมอยู่ในที่เดียวกันและมีรั้วล้อมรอบในเวลากลางคืนเพื่อป้องกันหมาและสัตว์ป่าจะมีคนหนึ่งคอยเป็นยามเฝ้าคอยระวังอยู่ที่ประตูพลัดเปลี่ยนกันตลอดคืน เป็นอยู่อย่างนั้นวันแล้ววันเล่าจนกลายเป็นกิจวัตรประจำวันของผู้เลี้ยงแกะ (แสดงภาพ 13-2) ที่เนินเขาใกล้กับหมู่บ้านเบธเลเฮม คินนั้นเป็นคืนเดือนมืดที่เงียบสงบ ทูตสวรรค์ได้มาปรากฏแก่พวกเลี้ยงแกะเป็นแสงสว่างจ้าส่องสว่างอยู่รอบพวกเขา

คำถาม เด็กๆ คิดว่า คนเลี้ยงแกะจะรู้สึกอย่างไร?

(ให้เด็กแสดงความคิดเห็นและอ่าน ลูกา 2:8-12) พวกเขาเลี้ยงแกะตึกใจกลัว ตามปกติแล้วพวกเขาเป็นคนกล้าหาญเพราะต้องเผชิญกับพวกสัตว์ป่าและหมาขโมยอยู่แล้วแต่ครั้งนี้เขามีความกลัว อาจจะเป็นเพราะพวกเขาไม่เคยเห็นทูตสวรรค์และเหตุการณ์เช่นนี้มาก่อน

คำถาม ทูตสวรรค์ปลอมโยนพวกเลี้ยงแกะว่าอย่างไร? (ขอให้คนหนึ่งอ่านลูกา 2:10-12)

ทูตสวรรค์บอกพวกเขาว่า “อย่างกลัวเพราะจะมาบอกข่าวดีให้พวกเขาทราบว่าเป็นคืนวันนี้ที่หมู่บ้านเบธเลเฮมจะมีทารกคนหนึ่งมาบังเกิด คือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของคนทั้งปวง” เมื่อทูตสวรรค์กล่าวจบก็มีทูตสวรรค์หมู่หนึ่งมาอยู่กับทูตสวรรค์นั้นร่วมกันสรรเสริญพระเจ้า

คำถาม ทำไมเหล่าทูตสวรรค์จึงมีความชื่นชมยินดีในการบังเกิดของพระเยซู?

เมื่อทูตสวรรค์จากไปแล้วพวกคนเลี้ยงแกะได้พากันรีบเดินทางไปที่เบธเลเฮมเพื่อตามหาพระกุมาร (แสดงภาพ 13-3) เมื่อได้พบมารีย์ โยเซฟ และพระกุมารเยซูนอนอยู่ในรางหญ้าในคอกเลี้ยงสัตว์ เขาก็ได้เล่าเรื่องที่ทูตสวรรค์ที่มาปรากฏแก่เขา (อ่านมัทธิว 1:18-24) บัดนี้คนเลี้ยงแกะก็รู้แล้วว่าทารกนั้นมีอะไรพิเศษกว่าทารกคนอื่น ๆ มารีย์เป็นมารดาของพระกุมารเยซูแต่พระเจ้าทรงเป็นพระบิดาของพระองค์ พระบิดาได้ส่งพระบุตรของพระองค์ลงมาในโลกเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอด

คำถาม ทำไมพระเจ้าให้พระเยซูประสูติที่รางหญ้า? พระเจ้าน่าจะจัดสถานที่ให้ดีกว่านี้ ในเมื่อพระเจ้าทำได้ทุกสิ่งทำไมปล่อยให้พระบุตรเกิดในคอกสัตว์ (ให้เด็กๆ ได้แสดงความคิดเห็น)

พระเจ้าได้ส่งพระบุตรมาเพื่อช่วยมนุษย์ทุกคน ดังนั้น อาจจะเป็นไปได้ว่าทรงต้องการให้พระเยซูเป็นคนที่ยากจนเพื่อคนจนจะได้ติดตามพระองค์ หรืออาจจะเป็นเพราะว่าการที่ทรงให้พระบุตรมาบังเกิด

ในที่สุดท้ายแทนที่จะเป็นราชวังนั้นก็เพื่อจะแสดงให้เห็นความรักของพระองค์เด่นชัดขึ้น เราไม่รู้เหตุผลที่แน่นอน แต่เรารู้ว่าในคืนนี้พระเจ้าทรงสำแดงให้เราเห็นความรักอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ที่ทรงสัญญาไว้กับเรา เมื่อพวกเขาเลี้ยงแกะจากพระกุมารเยซู โยเซฟ และมารีย์ไปแล้ว เขาได้บอกทุกคนถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกเขาทั้งหลายในคืนนั้น “คนทั้งปวงที่ได้ยินก็ประหลาดใจ ด้วยเนื้อความที่พวกเขาเลี้ยงแกะได้บอกแก่เขา” (ลูกา 2:8)

คำถาม ในสมัยนี้ถ้าพระเจ้าจะเลือกคนที่รับข่าวประเสริฐจากทูตสวรรค์พระองค์จะเลือกคนประเภทไหน? ถ้าเด็กๆ เป็นผู้ได้รับข่าวจากทูตสวรรค์เราจะไปบอกข่าวดีนี้กับใคร?

เราสามารถบอกคนในครอบครัว เพื่อนที่โรงเรียน และเพื่อนบ้านของเราได้

การประกาศ

คริสตมาสเป็นเวลาแห่งความตื่นเต้นยินดีเป็นเวลาที่ส่งสรรค์กับครอบครัวและเพื่อนฝูง แต่ไม่ควรลืมหัวใจสำคัญของวันคริสตมาส พระเจ้าทรงรักษาคำสัญญาของพระองค์จึงได้ส่งพระเยซูให้มาบังเกิดเพื่อช่วยมนุษย์ทุกคนให้รอดพ้นจากความผิดบาป ให้เราที่สรรเสริญขอบคุณพระเจ้าและเป็นความรับผิดชอบของเราที่จะแบ่งปันข่าวดีนี้แก่คนอื่นๆ เหมือนกับพวกเขาเลี้ยงแกะได้ทำในวันคริสตมาสแรก พระเยซูได้เสด็จมาแล้ว

เปิดให้โอกาสบางคนที่ยังไม่ได้ต้อนรับพระเยซูไว้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเขาได้อธิษฐาน

คำถามทบทวน

1. พระเจ้าทรงสัญญาอะไร? (จะประทานพระเจ้าผู้ช่วย)
2. ทำไมพระเจ้าจึงเลือกมารีย์ให้เป็นมารดาของพระบุตร? (เพราะนางรักพระเจ้าอย่างสิ้นสุดใจ)
3. ทำไมมารีย์และโยเซฟจึงตั้งชื่อพระกุมารว่า “เยซู” (พระเจ้าสั่งไว้)
4. ใครเป็นคนพวกแรกที่ไปเข้าเฝ้าพระกุมารเยซู? (คนเลี้ยงแกะ)
5. คนเลี้ยงแกะทำอะไรหลังจากที่เขาได้ไปเฝ้าพระเยซู?
(มนัสการและเล่าประกาศข่าวดีเรื่องพระเยซูมาบังเกิดให้ทุกคนฟัง)

กิจกรรมท้ายบท

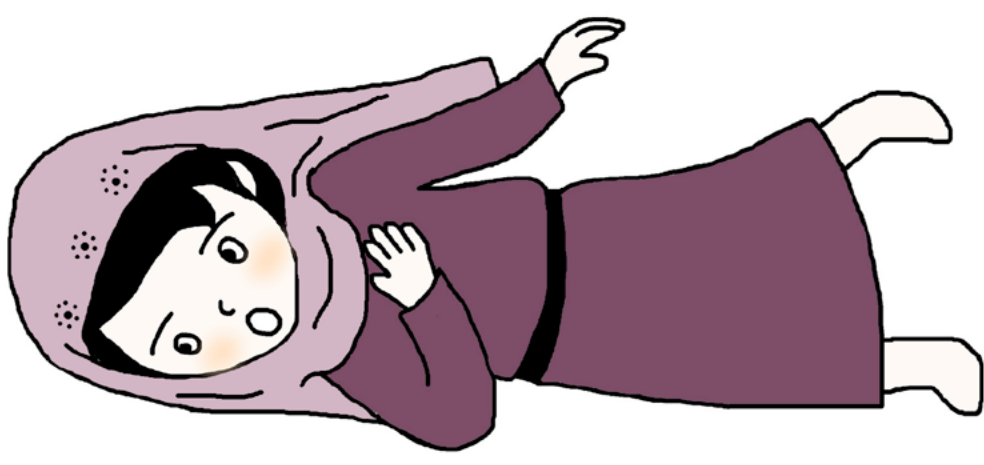
1. ทำหน้ากิจกรรมบทที่ 13

2. เราควรจะบอกข่าวดีกับใครบ้าง?

เตรียมกระดาษโปสเตอร์ หนังสือ วารสารที่ใช้แล้ว กรรไกร กาว และปากกาเมจิก เพื่อจะเน้นว่าข่าวประเสริฐเรื่องการบังเกิดของพระเยซูนั้นมีไว้สำหรับทุกชาติ ทุกวัย ทุกอาชีพให้เด็กๆหา รูปต่างๆที่เกี่ยวกับคนทั่วไปที่กล่าวมาแล้วจากหนังสือพิมพ์ หรือ วารสารเก่าๆเมื่อได้แล้วก็ให้ตัดออกทากาวติดบนโปสเตอร์ที่เตรียมไว้ติดเป็นระยะให้ดูสวยงาม และเขียนหัวข้อที่หัวกระดาษว่า “เราควรจะบอกข่าวดีกับใครบ้าง” เมื่อทำเสร็จแล้วให้ครูชี้แนะว่า ถ้าสมมติว่าพระเยซูเสด็จมาบังเกิดในโลกนี้วันนี้ พระองค์อาจจะส่งทูตสวรรค์ไปบอกข่าวการมาบังเกิดของพระองค์กับคนขับรถสอปล้อ แม่บ้าน คนขายของ ช่างนา หรือเด็กๆก็อาจจะทำได้ แม้ว่าพระเยซูทรงบังเกิดมา 2,000 ปีแล้ว พระองค์ยังทรงต้องการให้ทุกคนได้ทราบข่าวการบังเกิดของพระองค์พวกเขาเด็กๆอาจจะทำหน้าที่เหมือนกับคนเลี้ยงแกะที่ไปประกาศข่าวดีตั้งแต่วันคริสตมาสแรก

3. การ์ดอวยพร

เตรียมกระดาษแข็ง ปากกาเมจิก การ์ดอวยพรคริสตมาสที่ใช้แล้ว กาว และกรรไกร แจกกระดาษแข็งให้คนละแผ่น พับครึ่งให้มีลักษณะเหมือนการ์ดอวยพร ให้แต่ละคนเลือกภาพที่เขาชอบจากการ์ดอวยพรเก่าตัดออกแล้วนำไปติดที่ด้านหน้าของบัตรที่เตรียมไว้ ช่างในให้เขาเขียนคำอวยพรเป็นคำกลอนเกี่ยวกับวันคริสตมาส ครูอาจให้ตัวอย่างเพื่อช่วยเป็นแนวความคิด เอทำเสร็จก็ขอให้เขาส่งให้บางคนที่เขาคิดว่าอยากจะเป็นพยานด้วยอาจจะเพื่อนนักเรียนเพื่อนบ้าน หรือญาติพี่น้องในคริสตจักรก็ได้

ถอดรหัสเส้นทางชีวิต

ให้เด็กๆ ถอดรหัสข้อความ จากนั้นดูว่าตัวอักษรและตัวเลข
นั้นเมื่อลากเส้นแล้วไปตรงกับอักษรใด ให้นำอักษรตัวนั้น
ไปเขียนที่ด้านล่าง เช่น C2 = ๒ เป็นต้น

	A	B	C	D	E	F	G
1	ศ	ก	พ	จ	ย	ช	ฒ
2	ร	ะ	๒	อ	ป	ฐ	๒
3	ว	า	ดี	ไ	ง	ว	ฉ

D1	E3	D2	D2	B1	d3	E2	E2	A2
B2	B1	B3	A1	F1	B3	A3	C3	C2
F3	D2	E3	C1	A2	B2	C2	E1	F2

การนำวิญญาน

การนำน้องๆให้รับเชื่อเป็นสิ่งสำคัญของการสอน ให้ครูผู้สอนฉวยโอกาสที่จะชักชวนให้เด็กวัยนี้กลับใจรับเชื่อ พระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด โดยพยายามช่วยให้น้องๆเข้าใจอย่างชัดเจน โดยยกข้อพระคัมภีร์ประกอบคำอธิบายชักชวน ครูจะเขียนข้อพระคัมภีร์แต่ละข้อลงบนการ์ดเล็กๆเก็บไว้หน้าพระคัมภีร์ หรือเขียนโน้ตไว้ริมพระคัมภีร์เพื่อจะ让他อ่านข้อพระคัมภีร์ข้อนั้นๆด้วย

1. เพราะว่าพระเจ้าทรงรักทุกคน และหวังที่จะให้ทุกคนเป็นบุตรของพระเจ้า 1ยอห์น 4:9 ยอห์น 3:16
2. ความบาปกั้นเราไม่ให้บุตรของพระเจ้า พระคัมภีร์กล่าวว่าเราทุกคนเป็นคนบาป(ให้ถามน้องๆว่าเขารู้ไหมว่าเป็นคนบาป ยกตัวอย่าง ความบาป เช่น การไม่เชื่อฟังการพูดโกหก เหล่านี้เป็นความบาป โรม 3:3 ยอห์น 4:17)
3. การลงโทษความบาปคือ ความตาย คือการแยกจากพระเจ้าชั่วนิรันดร์ โรม 6:23
4. พระเยซูทรงรับโทษแทนเรา โดยยอมถูกตรึงที่ไม้กางเขน โรม 5:5 , 1เปโตร 2:24
5. ความรอดคือของประทานจากพระเจ้า เราขอหาเองไม่ได้ เอเฟซัส 2:8-9
6. เราต้องสารภาพบาป ขอการอภัยโทษจากพระเจ้า (นำให้น้องๆอธิษฐานขอการอภัยโทษบาป) กิจการ 3:19
7. เราก็ได้รับของประทานคือ ความรอดพ้นบาป (นำให้อธิษฐานขอพระคุณพระเจ้าสำหรับความรอดที่พระเจ้าประทานให้) ยอห์น 1:12 กิจการ 16:31
8. บอกคนอื่นให้รู้ว่าได้รับเชื่อพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดแล้ว โรม 10:9
หนุนใจให้ผู้รับเชื่อใหม่เจริญเติบโตฝ่ายวิญญานโดย
 1. อ่านพระคัมภีร์ทุกวัน
 2. อธิษฐานทุกวัน
 3. ไปร่วมมนัสการทุกวันอาทิตย์
 4. เชื่อฟังคำสั่งสอนของพระเจ้า
 5. เป็นพยานชวนเพื่อนมารู้จักพระเยซูคริสต์

ทบทวนความจำ

พิสูจน์ดูว่าบทเรียนที่เรียนไปแล้วเด็กๆ จำได้ดีแค่ไหน วงกลมเลือกคำตอบที่ถูกต้องนะ

1. พระเจ้าบอกให้ใครเดินทางออกไปจากญาติพี่น้อง?

- ก. อาดัม
- ข. พระเยซู
- ค. อับราฮัม
- ง. เปโตร

2. พระเจ้าทรงสัญญากับอับราฮัมว่าอย่างไร?

- ก. จะให้เชื้อสายของอับราฮัมจะเป็นประชาชาติใหญ่
- ข. จะเลี้ยงดูเขาและฝูงแพะแกะ
- ค. จะให้เขามีบ้านหลังใหญ่
- ง. จะให้เขาเป็นกษัตริย์

3. ใครร่วมเดินทางไปกับอับราฮัม?

- ก. มารีย์ กับ ยอห์น
- ข. ซาร่าห์ กับ อิสอัค
- ค. ซาร่าห์ กับ โลท
- ง. เอซาว กับ ยาโคบ

4. อับราฮัมถูกเรียกให้ออกจากบ้านตอนอายุเท่าไร?

- ก. 55 ปี
- ข. 65 ปี
- ค. 75 ปี
- ง. 85 ปี

5. ทำไมอับราฮัมและโลทจึงต้องแยกกันอยู่?
- คนเลี้ยงสัตว์ของทั้งสองทะเลาะกันเรื่องพื้นที่ให้สัตว์กินอาหาร
 - โลทอยากมีอาณาจักรเป็นของตัวเอง
 - อับราฮัมอยากไปคนเดียว
 - พระเจ้าบอก
6. โลทเลือกไปอาศัยอยู่ที่เมืองใด?
- หุบเขาในเมืองโกเชน
 - หุบเขาในเมืองโสโดม
 - หุบเขาในสวนเอเดน
 - หุบเขาในเมืองลิสตรา
7. เมื่อพระเจ้าทำลายเมืองโสโดมเกิดอะไรขึ้นกับภรรยาของโลท?
- กลายเป็นเสาเกลือ
 - หนีไปซ่อนในถ้ำ
 - กลายเป็นหิน
 - หนีไปกับโลทได้ทัน
8. ลูกของอับราฮัมและซาราห์ชื่อว่าอะไร?
- อิสอัค
 - เอซาว
 - ยาโคบ
 - โยเซฟ
9. พระเจ้าบอกให้อับราฮัมทำอะไรกับอิสอัค?
- ถวายอิสอัคเป็นเครื่องบูชา
 - ถวายอิสอัคให้เป็นผู้รับใช้
 - ยกอิสอัคให้เป็นคนอื่น
 - ถูกทุกข้อ
10. พระเจ้าให้อับราฮัมเห็นอะไรตอนที่เขาจะถวายอิสอัคเป็นเครื่องบูชา?
- เห็นทูตสวรรค์มาปรากฏ
 - เห็นลูกแกะอยู่ในพุ่มไม้
 - เห็นดาวเต็มท้องฟ้า
 - เห็นต้นไม้มีไฟแต่ไม่ไหม้

11. สิ่งที่เขาชอบทำคืออะไร?
 - ก. ทำอาหาร
 - ข. ล่าสัตว์
 - ค. ทำเกษตร
 - ง. เล่นดนตรี

12. เขานำอะไรมาแลกกับอาหารถ้วยเดียวของยาโคบ?
 - ก. เครื่องมือล่าสัตว์
 - ข. เสื้อผ้าสีสวย
 - ค. สิทธิบุตรหัวปี
 - ง. สัตว์ที่ล่ามาได้

13. อิสอัคสั่งให้เขากำอาหารมาให้กินเพื่ออะไร?
 - ก. เขาจะได้รับคำชม
 - ข. เขาจะได้รับพรพิเศษ
 - ค. เขาจะได้รับสมบัติ
 - ง. ถูกทุกข้อ

14. ยาโคบได้รับพรแทนเขากันได้อย่างไร?
 - ก. ยาโคบเป็นพี่จึงมีสิทธิ์
 - ข. ปลอมตัวเป็นเขา
 - ค. ยาโคบทำอาหารเสร็จก่อน
 - ง. ยาโคบทำอาหารอร่อยกว่าเขา

15. ทำไมยาโคบจึงต้องเดินทางไปบ้านเกิดของนางเรเบคาห์?
 - ก. ไปหาลูก
 - ข. ไปเยี่ยมบ้านเกิดของแม่
 - ค. เพราะเขาจะฆ่า
 - ง. อยากพจญาติ

16. ยาโคบให้อะไรทำหมอนเมื่อนอนค้างที่เมืองลูส?
 - ก. ขอนไม้
 - ข. ถุงผ้า
 - ค. แขน
 - ง. ก้อนหิน

17. ยาโคบเห็นอะไรในความฝัน?
- ก. บันไดและทูตสวรรค์ขึ้นลงอยู่บนบันไดนั้น
 - ข. สัตว์หลายชนิด
 - ค. ทูตสวรรค์มาบอกว่ามารีย์จะตั้งครรภ์
 - ง. รวงข้าวโน้มลง
18. พระเจ้าตรัสกับยาโคบในความฝันว่าอย่างไร?
- ก. ย้ำคำสัญญาที่เคยให้กับอับราฮัมและอิสอัค
 - ข. ให้เค้าเดินทางไปยังเมืองใหม่
 - ค. ให้นำอิสราเอลออกจากอียิปต์
 - ง. ผิดทุกข้อ
19. ยาโคบให้อะไรเป็นพิเศษแก่โยเซฟ?
- ก. เสื้อที่มีหลายสี
 - ข. รองเท้า
 - ค. แหวน
 - ง. ผูกสัตว์
20. พวกพี่ชายทำอะไรกับโยเซฟ?
- ก. โยนลงในบ่อและขายให้พ่อค้า
 - ข. ทำร้าย
 - ค. ใ้ใช้ให้ทำงานหนักแทน
 - ง. ทำอาหารให้น้องกิน
21. โยเซฟถูกขายให้เป็นทาสใคร?
- ก. โปทิฟาห์
 - ข. ฟาโรห์
 - ค. เศรษฐีในอียิปต์
 - ง. ผิดทุกข้อ
22. โยเซฟได้รับตำแหน่งอะไรจากฟาโรห์?
- ก. นายกรัฐมนตรี
 - ข. ผู้ว่าราชการเมือง
 - ค. เสนาบดี
 - ง. ทหารคนสนิทของฟาโรห์

23. ช่วงเวลาอุดมสมบูรณ์และก้นดาราอาหารมีระยะเวลากี่ปี?
- อย่างละ 6 ปี
 - อย่างละ 7 ปี
 - อย่างละ 8 ปี
 - อย่างละ 9 ปี
24. ครั้งแรกที่พี่ชายของโยเซฟมาซื้อข้าวที่อียิปต์มากที่สุดทั้งหมดกี่คน?
- 7 คน
 - 8 คน
 - 9 คน
 - 10 คน
25. ใครถูกจับเป็นตัวประกันเมื่อมาซื้ออาหารที่อียิปต์ครั้งแรก?
- สิเมโอน
 - ดาวิด
 - เบนยามิน
 - เอซาว
26. น้องชายคนสุดท้ายที่ต้องนำมาด้วยในครั้งที่สองคือใคร?
- เบนยามิน
 - อิสอัค
 - โยเซฟ
 - ยาโคบ
27. เกิดอะไรกับชนชาติอิสราเอลหลังจากโยเซฟเสียชีวิตไปแล้ว?
- ย้ายกลับไปอิสราเอล
 - กระจัดกระจายไป
 - ตกเป็นทาสของอียิปต์
 - อยู่ในอียิปต์อย่างสุขสบาย
28. ใครรับโมเสสไว้เป็นบุตรบุญธรรม?
- ธิดาฟาโรห์
 - ฟาโรห์
 - โปทิฟาร์
 - ไม่มี

29. เมื่อพระเจ้าเรียกโมเสสทรงใช้อะไรถึงความสนใจเขา?
- ก. ทะเลแดงแหวก
 - ข. พุ่มไม้มีไฟ
 - ค. ไฟลงมาจากฟ้า
 - ง. ดาวตก
30. พระเจ้าต้องการให้โมเสสทำอะไร?
- ก. เป็นกษัตริย์ฟาโรห์องค์ใหม่
 - ข. นำชนชาติอิสราเอลออกจากอียิปต์
 - ค. ทำการเกษตรให้รุ่งเรือง
 - ง. ตายบนทางเขน
31. พระเจ้าให้ใช้อะไรทากบประตู่เพื่อบุตรหัวปีจะไม่ตาย?
- ก. เลือดลูกแกะ
 - ข. สีทาไม้
 - ค. โคลน
 - ง. เลือดพระเยซู
32. เทศกาลอะไรที่จัดขึ้นเพื่อระลึกถึงวันที่บุตรหัวปีไม่ถูกฆ่าตาย?
- ก. เทศกาลปัสกา
 - ข. เทศกาลอยู่เพิง
 - ค. เทศกาลไหว้พระจันทร์
 - ง. เทศกาลขนมปังไร้เชื้อ
33. เมื่อกองทัพอียิปต์ไล่ล่ามาอิสราเอลตั้งค่ายพักอยู่ที่ใด?
- ก. ทะเลแดง
 - ข. ทะเลดำ
 - ค. ทะเลฟ้า
 - ง. ทะเลสาบ
34. พระเจ้าใช้สิ่งใดบังไม่ให้กองทัพทหารอียิปต์มองเห็นอิสราเอล?
- ก. ม่าน
 - ข. เส้าเมฆ
 - ค. เส้าเพลิง
 - ง. กำแพงเมืองจีน

35. ประชาชาติอิสราเอลเดินทางอยู่ในถิ่นทุรกันดารกี่ปี?
- ก. 20 ปี
 - ข. 30 ปี
 - ค. 40 ปี
 - ง. 50 ปี
36. พระเจ้าส่งอะไรมาเพื่อทดสอบเมื่อพวกอิสราเอลบ่นต่อว่าพระเจ้า?
- ก. ส่งงูพิษมา
 - ข. ส่งมานาบูดมา
 - ค. ส่งกบยักษ์
 - ง. ตีกแตน
37. พระเจ้าให้โมเสสทำอะไรเพื่อช่วยอิสราเอลเมื่อเขาถูกงูพิษกัด?
- ก. ยาแก้พิษงู
 - ข. หมอที่มีความเชี่ยวชาญ
 - ค. งูทองเหลืองบนยอดเสา
 - ง. ฎกทุกข้อ
38. ใครสามารถยกโทษความผิดบาปของเราได้?
- ก. พ่อแม่
 - ข. ครู
 - ค. คนที่เราทำผิดกับเขา
 - ง. พระเยซู
39. พระเจ้าเลือกใครให้เป็นมารดาของพระบุตรของพระองค์?
- ก. ซาร่าห์
 - ข. มารีย์
 - ค. เรเบคาห์
 - ง. ราเชล
40. พระเจ้าบอกให้มารีย์ตั้งชื่อบุตรว่าอะไร?
- ก. อิสอัค
 - ข. ดาวิด
 - ค. เยชู
 - ง. โยเซฟ

เฉลยคำตอบ

1. ค	2. ก
3. ค	4. ค
5. ค	6. ข
7. ก	8. ก
9. ก	10. ข
11. ข	12. ค
13. ข	14. ข
15. ค	16. ง
17. ก	18. ก
19. ก	20. ก
21. ก	22. ข
23. ข	24. ง
25. ก	26. ก
27. ค	28. ก
29. ข	30. ข
31. ก	32. ก
33. ก	34. ข
35. ค	36. ก
37. ค	38. ง
39. ข	40. ค

